

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI
BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 17 - 23 Mart 2009	Yayımlandığı Tarih 24 Mart 2009	Sayı 404
--	---	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Yedek Üyeliğine Seçme Kararı](#) (R.G. 19 Mart 2009 – 27174)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2007/105, K: 2008/75 Sayılı Kararı](#) (R.G. 18 Mart 2009 – 27173)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2004/83, K: 2008/107 Sayılı Kararı](#) (R.G. 18 Mart 2009 – 27173)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2008/42, K: 2008/1167 Sayılı Karar Özeti](#) (R.G. 18 Mart 2009 – 27173)
- [Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar](#) (R.G. 19 Mart 2009 – 27174)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 6 Adet Karar](#) (R.G. 19 Mart 2009 – 27174)
- [Yüksek Seçim Kurulunun 481 Sayılı Kararı](#) (R.G. 22 Mart 2009 – 27177)
- [Yüksek Seçim Kurulunun 477 Sayılı Kararı](#) (R.G. 20 Mart 2009 – 27177)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Hasan Yılmaz\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Ekinci ve Akalın/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Abdullah Özcan/Türkiye Davası\)](#)
- [Sanayi ve Ticaret Bakanlığında Anonim ve Limited Şirketlerin Kuruluş ve Ana Sözleşme Değişikliği İşlemlerine İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Tebliğ No: İç Ticaret 2009/1\)](#) (R.G. 17 Mart 2009 – 27172)
- [Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından Kredi Kartı İşlemlerinde Uygulanacak Azami Faiz Oranları Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Sayı: 2009/2\)](#) (R.G. 20 Mart 2009 –

27175)

- [Bayındırlık ve İskân Bakanlığında Mimarlık ve Mühendislik Hizmet Bedellerinin Hesabında Kullanılacak 2009 Yılı Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri Hakkında Tebliğ](#) (R.G. 19 Mart 2009 – 27174)
- [Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü 2009 Yılı Eğitim Planı](#)
- [Adalet Bakanlığında 2 Adet İlân](#) (R.G. 18 Mart 2009 – 27173)

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Üyeliğine Seçme Kararı

Cumhurbaşkanlığından:

Karar Sayısı : 2009/3

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Yedek Üyeliğine, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendi ile 159 uncu maddesi ve 2461 sayılı Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kanununun 5 ve 6 ncı maddeleri gereğince, Yargıtay Büyük Genel Kurulunca gösterilen üç aday arasından, Yargıtay Üyesi Ayşe Albayrak DOĞAN seçilmiştir.

18/3/2009

Abdullah GÜL

CUMHURBAŞKANI

Anayasa Mahkemesi Kararları

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2007/105

Karar Sayısı : 2008/75

Karar Günü : 6.3.2008

İPTAL DAVASINI AÇAN: Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri İlhan KESİCİ ve Faik ÖZTRAK ile birlikte 111 milletvekili

İPTAL DAVASININ KONUSU: 9.11.2007 günlü, 5710 sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun'un;

1- 3. maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkralarının,

2- 7. maddesinin (2) numaralı fıkrasının son tümcesindeki “İÇH'den oluşmuş kaynakların yüzde yirmibeşine kadar” ve “Hazine tarafından, bunun da yetmemesi halinde” ibareleri ile

3- Geçici 1. maddenin ikinci tümcesinin,

Anayasa'nın 2., 6., 7., 8. ve 11. maddelerine aykırılığı savıyla iptallerine ve yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesi istemidir.

I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

İptal ve yürürlüğün durdurulması istemini içeren 6.12.2007 günlü dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

“III- GEREKÇE

1) 9.11.2007 Tarih ve 5710 Sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanununun 3 üncü maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkralarının Anayasa'ya aykırılığı:

5710 sayılı Kanununun 3 üncü maddesinin iptali istenen (2) numaralı fıkrasında, nükleer santral kurup işletecek şirketlerin karşılaması gereken ölçütlerin Kanun'un yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde TAEK tarafından yayınlanacağı hükme bağlanmıştır.

TAEK tarafından belirlenip yayınlanacak teknolojik ölçütlere ilişkin olarak Yasa'da temel ilkeler belirlenmemiş olduğu için, söz konusu fıkrada yürütmeye bırakılmış olan düzenleme yetkisi, aslî bir düzenleme yetkisidir.

Aynı şekilde anılan maddenin iptali istenen (3) numaralı fıkrasında da, temel ilke ve esaslar belirlenmeden nükleer güç santralleri için yarışmaya katılacaklarda aranacak şartların, şirketin seçiminin, yer tahsisinin, lisans bedelinin, altyapıya yönelik teşviklerin, seçim sürecinin, yakıt temininin, üretim kapasitesinin, alınacak enerjinin miktarının, süresi ve enerji birim fiyatını oluşturma usul ve esaslarının bu Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra iki ay içerisinde Bakanlık tarafından hazırlanacak ve Bakanlar Kurulunun onayı ile yürürlüğe girecek bir yönetmelikle belirlenmesi öngörülmüştür. Bu nedenle belirtilen hususlarda yönetmeliği bırakılan bu yetki de aslî düzenleme yetkisidir.

Yürütmenin, Anayasa'da belirtilen ayırık durumlar dışında düzenleme yetkisi aslî değil, ikincildir; yani, yasayla çizilmiş bir alandadır. Önce, yasama, bir alanı temel ilkeleriyle belirler, düzenler;

ondan sonra da, yürütme, bu çerçevesi çizilmiş alanda düzenleyici birtakım işlemler yapabilir. Anayasa'nın 7 nci maddesine göre yasama yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisindedir ve bu yetki devredilemez.

“Yasa koyucu, belli konularda gerekli kuralları koyacak, çerçeveyi çizecek, eğer uygun ve zorunlu görürse, onların uygulanması yolunda sınırları belirlenmiş alanlar bırakacak, idare, ancak o alanlar içinde takdir yetkisine dayanmak suretiyle yasalara aykırı olmamak üzere bir takım kurallar koyarak yasanın uygulanmasını sağlayacaktır.” (Anayasa Mahkemesinin 18.6.1985 günlü, E. 1985/3, K. 1985/8 sayılı kararı).

İptali istenen kurallar, yürütmeye aslı düzenleme yapmak imkânı tanıdığı için Anayasa'nın 8 inci maddesine, yasamaya ait olan aslı düzenleme yetkisini yürütmeye devrettiği için Anayasa'nın 7 nci maddesine, böyle bir yetki Anayasa'ya dayanmadığı için Anayasa'nın 6 ncı maddesine aykırı olan bir düzenlemedir.

Yine, bir yasa kuralının Anayasa'nın herhangi bir kuralına aykırılığının tespiti onun kendiliğinden Anayasa'nın 11 inci maddesine de aykırılığı sonucunu doğuracaktır (Anayasa Mahkemesinin 3.6.1988 tarih ve E. 1987/28, K. 1988/16 sayılı kararı, AMKD., sa. 24, shf. 225).

Açıklanan nedenlerle, 9.11.2007 tarih ve 5710 sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun'un 3 üncü maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkraları Anayasa'nın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 8 inci ve 11 inci maddelerine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

2) 9.11.2007 Tarih ve 5710 Sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun'un 7 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının son cümlesindeki “İÇH'den oluşmuş kaynakların yüzde yirmibeşine kadar” ve “Hazine tarafından, bunun da yetmemesi halinde” ibarelerinin Anayasa'ya aykırılığı:

5710 sayılı Kanun'un 7 nci maddesinin iptali istenen ibareleri de içeren (2) numaralı fıkrasında; sözleşme sürelerinin sonunda nükleer güç santralının sökülmesinin zorunlu olduğu, sökülme işinden ve taşınmazın çevre kuralları kapsamında kabul edilebilir hâle getirilerek Hazineye iadesinden nükleer enerji üretmek amacıyla lisans almış nükleer güç santrallerinin sorumlu bulunduğu ve sökülme maliyetinin 5 inci maddenin ikinci fıkrası kapsamında oluşturulan İÇH (İşletmeden Çıkarma Hesapları) kaynaklarının yetersiz kalması durumunda İÇH'den oluşmuş kaynakların yüzde yirmibeşine kadar maliyetlerin Hazine tarafından, bunun da yetmemesi halinde şirket tarafından karşılanacağı hükme bağlanmıştır. Bu hükümden de anlaşılacağı üzere, nükleer santrallerin işletme sürelerinin sonunda sökülmesinin ve taşınmazın çevre kuralları kapsamında kabul edilebilir duruma getirilmesi işlemleri için fon kaynaklarının yetersiz kalması durumunda fonda oluşmuş kaynakların % 25'ine kadar maliyetler Hazine tarafından karşılanacaktır.

Nükleer santrallerin işletme sürelerinin sonunda sökülmesinin ve taşınmazın çevre kuralları kapsamında kabul edilebilir duruma getirilmesinin maliyetinin, santralin kurulması maliyeti kadar ve hatta kurulması maliyetinden daha fazla maliyet gerektirdiği dünyadaki bugüne kadar yapıla gelen uygulamaların ortaya koyduğu bir gerçektir.

Diğer taraftan böyle bir maliyet, santralin Kw/saat enerji üretim maliyeti içinde yer alır. Kurucu/işletici organizasyonu bunu hangi oranda maliyete aksettirdi ise o oranda bu iş için katkı payı ödemek zorundadır.

Santralin sökülme maliyetine Hazine'nin katkı zorunluluğu getirilmesi ve şirketin, bu amaçla oluşturulacak fona aktaracağı paranın elektrik fiyatlarına yansıtılması, pahalı nükleer enerji maliyetinin ‘halkın

sırtına' yüklenmesi anlamına geldiği bu nedenle de, iptali istenen düzenlemenin "kamu yararı" amacına dayanmadığı kuşkusuzdur.

Nitekim 10. Cumhurbaşkanı Sayın Sezer'in, 5654 sayılı "Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun" un, 5 inci, 6 ncı ve 7 nci maddelerini TBMM tarafından bir kez daha görüşülmesi için 24.5.2007 tarihli geri gönderme yazısında aynen;

"Nükleer santrallerin işletme sürelerinin sonunda sökülmesinin, kurulması kadar ve belki de daha fazla maliyet gerektirdiği, Dünya uygulamalarından bilinen bir gerçektir. Nitekim incelenen Yasa'yla, bu durum gözetilerek, nükleer santralin işletme süresinin sonunda sökülmesi için gereken maliyetin şirket üzerinde bırakılmadığı; bunun yerine, söküm işinin bu amaçla oluşturulan fonlardan karşılanması esasının benimsendiği; hatta, fon kaynaklarının bu işlemler için yetersiz kalması durumunda maliyetin Hazine tarafından karşılanacağıının belirtildiği görülmektedir.

Böylece, düzenlemenin Hazine'ye büyük bir malî yük getireceği anlaşılmaktadır. Oysa incelenen Yasa, genel olarak, serbestleştirilmiş enerji piyasası sistemi içinde, kamu kaynakları kullanılmadan, özel sektör üretim şirketlerinin nükleer güç santrali kurup elektrik enerjisi üretmesini özendirici kurallar içermektedir. Buna karşılık, nükleer güç santrallerinin sökülmesi için fon kaynaklarının yetersiz kalması durumunda bu işin maliyetinin Hazine tarafından karşılanması ise, 'teşvik' olarak öngörülmüş olsa da, Yasa'da bir çelişki olarak görülmektedir."

dedikten sonra nükleer santrallerin işletme sürelerinin sonunda sökülmesinin, santralin kurulması kadar ve belki de daha fazla maliyet gerektirdiği gerçeğinin altını çizen Sezer, "Söküm maliyetinin sonuçta Hazine'ce üstlenilebileceği gözetildiğinde, santral kurarak elektrik enerjisi satacak şirketin bu hesaba katkısının, işletme süresi sonunda santralin sökülmesi maliyetini karşılamaya yetecek tutarda olmasını sağlayacak ölçütlere Yasa'da yer verilmesinin kamu yararı gereği olduğu açıktır." diyerek iptali istenen düzenlemenin kamu yararı amacına yönelik olmadığını da vurgulamıştır.

Bu bağlamda Elektrik Mühendisleri Odası 40. Dönem Yönetim Kurulunun 21.11.2007 tarihli bildirisinde de aynen şöyle denilmiştir:

"Kurulumu kadar pahalı olan atık ve söküm maliyetlerinin kamuya yıkılmasına yönelik 10. Cumhurbaşkanı'nın itirazı yine dikkate alınmamış, atık ve söküme ilişkin kurulacak fonun kaynaklarının yüzde 25'ine kadar varan bir düzeyde Hazine tarafından maliyetin karşılanması öngörülmüştür. Bu durum da ülkede nükleer santral kurup, ürettiği elektriği satarak kar edenler yerine halka faturanın kesilmesi nedeniyle kamu yararına aykırılık oluşturmaktadır."

Bir hukuk devletinde, devlet erki kullanılarak yapılan tüm kamu işlemlerinin nihaî amacının "kamu yararı" olması gerekir. Bu gereklilik, kamu yararını, yasama organının takdir yetkisi için de bir sınır konumuna getirir. Nitekim Anayasa Mahkemesinin 20.11.1990 tarih ve E. 90/13, K. 90/30 sayılı kararında;

"Anayasa'nın 2 nci maddesinde, "Türkiye Cumhuriyeti ... bir hukuk Devletidir." denilmektedir.

Yasaların kamu yararına dayanması gereği, kuşkusuz hukuk devletinin önde gelen koşullarından birisini oluşturmaktadır. Bu konuda Anayasa Mahkemesinin yerleşmiş anlayışını yansıtan kararlarında belirtildiği gibi; Anayasa'nın 2 nci maddesinde tanımlandığı üzere Devletimiz bir hukuk devletidir. Hukuk devleti ilkesinin öğeleri arasında yasaların kamu yararına dayanması ilkesi vardır. Bu ilkenin anlamı kamu yararı düşüncesi olmaksızın başka deyimle yalnızca özel çıkarlar veya

yalnızca belli kişilerin yararına olarak herhangi bir yasa kuralının konulamayacağıdır. Buna göre çıkarılması için kamu yararı bulunmayan bir yasa kuralı Anayasa'nın 2 nci maddesine aykırı nitelikte olur ve dava açıldığında iptali gerekir. Çıkarıldığı zaman kamu yararına dayanan kuralın, koşulların değişmesi sonucunda kamu yararını karşılayamaz duruma geldiğinde dahi iptali gerekir.

Buna göre yasaların, amaç ögesindeki sakatlık başlı başına bir aykırılık nedeni oluşturabilecektir.

Anayasa'nın 2 nci maddesinde; "Türkiye Cumhuriyetinin, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanak, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olduğu belirtilmektedir. «Yasaların kamu yararına dayanması» gereği kuşkusuz hukuk devletinin önde gelen unsurlarından birisini oluşturmaktadır. Anayasa Mahkemesinin 22.6.1972 günlü, E. 1972/14, K. 1972/34 sayılı kararında, "Hukuk Devleti İlkesinin ögeleri arasında «yasaların kamu yararına dayanması» ilkesinin de var olduğu" açıklanmıştır. Bu karara göre, "Anayasa'nın 2 nci maddesinde tanımlandığı üzere Devletimiz bir hukuk devletidir. Hukuk devleti ilkesinin ögeleri arasında yasaların kamu yararına dayanması ilkesi vardır. Bu ilkenin anlamı kamu yararı düşüncesi alınmaksızın başka bir deyimle yalnızca belli kişilerin yararına olarak herhangi bir yasa kuralının konulamayacağıdır. Buna göre kamu yararını içermeyen bir yasa kuralı, Anayasa'nın 2 nci maddesine aykırı olur ve dava açıldığında iptali gerekir." denilmiştir.

Kanunkoyucu, takdirine bırakılmış konularda, düzenleme yetkisini kullanırken, kuşkusuz, Anayasa kuralları ile kamu yararının ve kamu düzeninin gereklerine ve hukukun genel ilkelerine de bağlı kalmak durumundadır. (Bkz. G: 29.04.1980, E. 1980/1, K. 1980/25; G: 11.10.1963E. 1963/124, K. 1963/243 sayılı Anayasa Mahkemesi Kararları). Bu, Anayasa'nın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkesinin gereğidir.

Bu bağlamda yasaların Anayasa'ya uygun olmaları zorunluluğunu kabul eden hukuk devletinde Anayasa'nın herhangi bir kuralına aykırı olan yasa kuralları doğal olarak Anayasa'nın 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine ve kanunların Anayasa'ya aykırı olamayacağını hükme bağlayan Anayasa'nın 11 inci maddesindeki Anayasa'nın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesine de aykırılık oluştururlar.

Yukarıda açıklanan nedenlerle; 9.11.2007 tarih ve 5710 sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun'un 7 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının son cümlesindeki "İÇH'den oluşmuş kaynakların yüzde yirmibeşine kadar" ve "Hazine tarafından, bunun da yetmemesi halinde" ibareleri, Anayasa'nın; 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine, 11 inci maddesindeki Anayasa'nın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesine aykırı olup, iptali gerekir.

3) 9.11.2007 tarih ve 5710 Sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun'un Geçici Madde 1'in ikinci cümlesinin Anayasa'ya aykırılığı:

5710 sayılı Kanun'un Geçici Madde 1'in iptali istenen ikinci cümlesinde, "TAEK görevlerini yerine getirirken özel bilgi ve ihtisas gerektiren işlerde kadro aranmaksızın uygun nitelikli yerli ve yabancı uyruklu sözleşmeli personel çalıştırabilir." denilmiştir.

Bu hükme göre personel istihdamında aranacak özel bilgi ve ihtisasın ne olduğu, hangi alanda aranacağı hususlarında hiçbir belirleme yapılmamıştır.

Nükleer enerji konusunda çalışacak personelin bu alanda çok iyi yetiştirilmiş nükleer güvenlik kültürünü, kalite kültürünü özümlemiş olmaları ve bu konularda şartlandırılmış olmaları gerektiği bilimsel bir gerçektir. Bunun için de uzun süreli sistematik ve programatik eğitimlere ihtiyaç bulunduğu açıktır. Yasada bu eğitimlerin ne olduğu ve nasıl verileceği, iptali istenen kuraldaki anlatımıyla özel bilgi ve ihtisasa ne olduğu açıklanmadan, bu tür bilgi ve ihtisasa sahip personelin sadece “uygun nitelikli” olarak tanımlanmasının açık bir belirsizlik örneği olduğu kuşkusuzdur.

Anayasa'nın 2 nci maddesinde belirtilen hukuk devletinin en önemli öğelerinden olan “belirlilik” ilkesine de aykırı düşer. Anayasa Mahkemesinin 18.10.2003 tarih ve E. 2003/67, K. 2003/88 sayılı Kararında,

“Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması hukuk devleti ilkesinin yerine getirilmesi zorunlu koşullardandır. Statü hukukuna ilişkin düzenlemelerde istikrar, belirlilik ve öngörülebilirlik göz önünde bulundurularak “hukuki güvenlik” sağlanır. Bireyin insan olarak varlığının korunmasını amaçlayan hukuk devletinde vatandaşların hukuk güvenliğinin sağlanması zorunludur.

Devlet açık ve belirgin hukuk kurallarını yürürlüğe koyarak bunları uyguladığı zaman hukuk güvenliği sağlanır.” denilmiştir.

Özel bilgi ve ihtisasa ne olduğunu Yasa'da açıklanmayan, bu tür bilgi ve ihtisasa sahip personeli sadece “uygun nitelikli” olarak tanımlayan Geçici madde 1'in ikinci cümlesi “belirlilik ilkesine” aykırı düştüğünden Anayasa'nın 2 nci maddesi ile bağdaşmamaktadır.

Yine, bir yasa kuralının Anayasa'nın herhangi bir kuralına aykırılığının tespiti onun kendiliğinden Anayasa'nın 11 inci maddesine de aykırılığı sonucunu doğuracaktır (Anayasa Mahkemesinin 3.6.1988 Tarih ve E. 1987/28, K. 1988/16 sayılı kararı, AMKD., sa. 24, shf. 225).

Açıklanan nedenlerle, 9.11.2007 Tarih ve 5710 sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanunun Geçici Madde 1'i, Anayasa'nın 2 nci ve 11 inci maddelerine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

IV. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

İptali istenen ibare ve kuralların tümü, Anayasa'nın 2 nci ve 11 inci maddelerine açıkça aykırı olduğu ve hukuk devletinin vazgeçilmez öğeleri içinde yer alan yasaların kamu yararına dayanması ilkesiyle bağdaşmadığı için, uygulanmaları halinde, sonradan giderilmesi güç ya da olanaksız zararlar doğabilecektir.

İlk ticarî ya da askerî amaçlı nükleer faaliyetlerden bu yana, birçok kaza meydana gelmiştir. Bu kazalar, gerek nicelik gerekse nitelik bakımından diğer endüstri kollarının taşıdığı riske göre, nükleer endüstrinin taşıdığı riskin büyüklüğünü göstermektedir. Böyle önemli riskin söz konusu olduğu bir endüstri dalında Yasa'da ilke ve esasları belirlenip çerçevesi çizilmeden iptali istenen ibare ve kurallar ile idareye aslı düzenleme yetkisi verilmesinden sonradan giderilmesi güç ya da olanaksız zararlar doğabileceği çok açıktır.

Diğer taraftan, Anayasal düzenin en kısa sürede hukuka aykırı kurallardan arındırılması, hukuk devleti sayılmanın gereğidir. Anayasa'ya aykırılığın sürdürülmesinin, bir hukuk devletinde subjektif yararların üstünde, özenle korunması gereken hukukun üstünlüğü ilkesini de zedeleyeceği kuşkusuzdur. Hukukun üstünlüğü ilkesinin sağlanmadığı bir düzende, kişi hak ve özgürlükleri güvence altında sayılamayacağından, bu ilkenin zedelenmesinin hukuk devleti yönünden

giderilmesi olanaksız durum ve zararlara yol açacağına duraksama bulunmamaktadır.

Arz ve izah olunan nedenlerle, iptali istenen hükümlerin iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin de durdurulması gerekmektedir.

V. SONUÇ VE İSTEM

9.11.2007 günlü, 5710 sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun'un

1- 3. maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarının Anayasa'nın 2., 6., 7., 8. ve 11. maddelerine aykırı olduğundan,

2- 7. maddesinin ikinci fıkrasının son tümcesindeki "İÇH'den oluşmuş kaynakların yüzde yirmibeşine kadar" ve "Hazine tarafından, bunun da yetmemesi halinde" ibarelerinin Anayasa'nın 2. ve 11. maddelerine aykırı olduğundan,

3- Geçici Madde 1'in ikinci cümlesinin Anayasa'nın 2. ve 11. maddelerine aykırı olduğundan,

iptallerine ve sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların doğmasının önlenmesi için iptal davası sonuçlanıncaya kadar bunların yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesine ilişkin talebimizi saygı ile arz ederiz."

II- YASA METİNLERİ

A- İptali İstenilen Yasa Kuralları

9.12.2007 günlü 5710 sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun'un iptal istemine konu kuralları da içeren hükümleri şöyledir:

"**MADDE 3-** (1) Nükleer güç santrallerinin yapılmasına ilişkin seçim süreci Bakanlık tarafından ve bu Kanundaki usuller uygulanmak suretiyle başlatılır.

(2) TAEK, Kanunun yürürlük tarihinden itibaren nükleer santral kurup işletecek şirketlerin karşılaması gereken ölçütleri bir ay içinde yayımlar.

(3) Bu Kanuna göre yapılacak nükleer güç santralleri için yarışmaya katılacaklarda aranacak şartlar, şirketin seçimi, yer tahsisi, lisans bedeli, altyapıya yönelik teşvikler, seçim süreci, yakıt temini, üretim kapasitesi, alınacak enerjinin miktarı, süresi ve enerji birim fiyatını oluşturma usul ve esasları bu Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra iki ay içerisinde Bakanlık tarafından hazırlanacak ve Bakanlar Kurulunun onayı ile yürürlüğe girecek bir yönetmelikle belirlenir.

(4) Bu Kanuna göre yapımı öngörülen nükleer güç santralleri için üçüncü fıkrada belirtilen yönetmeliğin yayımlanmasından sonra en geç bir ay içerisinde teklif almak üzere TETAŞ tarafından ilana çıkılır.

(5) Alınan tekliflerden, TAEK tarafından belirlenen ölçütleri karşıladığı TAEK tarafından belirlenen şirketlerin teklifleri yarışmaya sokulur, bu ölçütleri karşılamayan şirketlerin teklifleri yarışma dışı bırakılır. Alınan teklifler TETAŞ tarafından bu Kanun ve çıkarılacak yönetmelik hükümleri çerçevesinde değerlendirildikten sonra en uygun teklif belirlenerek, ilgili şirketle sözleşme imzalanmasına izin alınmak üzere Bakanlar Kurulunun onayına sunulur. TETAŞ tarafından gönderilen teklifin uygun görülmesi halinde, Bakanlar Kurulunca ilgili şirketle TETAŞ arasında sözleşme imzalanması hususunda izin verilir. EPDK tarafından, sözleşme imzalanması uygun görülen şirkete ilgili mevzuat çerçevesinde lisans verilir. EPDK tarafından lisans verilmesini müteakip, ilgili şirketle TETAŞ arasında, santralin işletmeye girmesinden itibaren onbeş yılı aşmayan enerji satışını düzenleyen sözleşme imzalanır.

MADDE 7- (1) Bakanlar Kurulu, kurulacak santrale ilişkin teknoloji edinmeye yönelik yatırımlar ile işletme personelinin eğitimini teşviklerden yararlandırabilir.

(2) Bu Kanun kapsamında üzerinde santral kurulacak taşınmazların Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunması halinde, bu taşınmazlar üzerinde şirket lehine Maliye Bakanlığı tarafından, diğer kamu kurum veya kuruluşlarının mülkiyetinde bulunması halinde ise Bakanlar Kurulu kararı ile bedelsiz olarak kullanma izni, irtifak hakkı tesis edilir. Sözleşme sürelerinin sonunda nükleer güç santralının sökülmesi zorunludur. Söküm işinden ve taşınmazın çevre kuralları kapsamında kabul edilebilir hale getirilerek Hazineye iadesinden şirket sorumludur. Söküm maliyeti 5 inci maddenin ikinci fıkrası kapsamında oluşturulan İÇH'den karşılanır. Bu işlemler için İÇH kaynaklarının yetersiz kalması durumunda **İÇH'den oluşmuş kaynakların yüzde yirmibeşine kadar** maliyetler **Hazine tarafından, bunun da yetmemesi halinde** şirket tarafından karşılanır.

GEÇİCİ MADDE 1- (1) TAEK, nükleer faaliyetlerin düzenlenmesi ve denetlenmesi görevini yerine getirecek yeni bir kurum kurulana kadar 9/7/1982 tarihli ve 2690 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kurumu Kanunu gereğince bu görevine devam eder. **TAEK görevlerini yerine getirirken özel bilgi ve ihtisas gerektiren işlerde kadro aranmaksızın uygun nitelikli yerli ve yabancı uyruklu sözleşmeli personel çalıştırabilir.** Bunlara ödenecek ücret ve diğer mali haklar Başbakan tarafından belirlenir.”

B- Dayanılan Anayasa Kuralları

Dava dilekçesinde, Anayasa'nın 2., 6., 7., 8. ve 11. maddelerine dayanılmıştır.

III- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi uyarınca Haşim KILIÇ, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Sacit ADALI, Fulya KANTARCIOĞLU, Ahmet AKYALÇIN, Mehmet ERTEN, A. Necmi ÖZLER, Serdar ÖZGÜLDÜR, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ve Zehra Ayla PERKTAŞ'ın katılımları ile 18.12.2007 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, oybirliği ile karar verilmiştir.

IV- ESASIN İNCELENMESİ

Dava dilekçesi ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, iptali istenilen Yasa kuralları, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten ve 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 30. maddesinin birinci fıkrası gereğince Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Mehmet Hilmi Güler, Müsteşar Vekili Selahattin Çimen, Enerji İşleri Genel Müdürü Budak Dilli, Türkiye Atom Enerjisi Kurumu Başkanı Okay Çakıroğlu, Türkiye Atom Enerjisi Kurumu Başkan Yardımcısı Ali Tanrıkut, Hukuk Müşaviri Fatih Kurhan'ın 26.2.2008 günlü sözlü açıklamaları dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A-Yasa'nın 3. Maddesinin İncelenmesi

1- (2) Numaralı Fıkra

Dava dilekçesinde, nükleer santral kurup işletecek şirketlerin karşılamaları gereken ölçütlerin Türkiye Atom Enerjisi Kurumu tarafından belirlenerek yayımlanmasına ilişkin kuralın, yasama organına ait olan asli düzenleme yetkisinin temel ilkeleri Yasa'da belirlenmeden yürütmeye devri niteliğinde bulunduğu; yürütmenin, Anayasa'da belirtilen ayrık durumlar dışında düzenleme yetkisinin aslı değil ikincil olması nedeniyle öncelikle yasamanın bir alanı temel ilkeleriyle belirleyip

düzenlemesi gerektiği, yürütmenin ise daha sonra çerçevesi belirlenmiş alanda düzenleyici bir takım işlemler yapabileceği, kuralın bu nedenlerle Anayasa'nın 2., 6., 7., 8. ve 11. maddelerine aykırılık oluşturduğu ileri sürülmüştür.

Fıkırdaki, Yasa'nın Geçici 1. maddesi gereğince nükleer faaliyetlerin düzenlenmesi ve denetlenmesi görevini yerine getirmek üzere yeni bir kurum oluşturulana kadar, bu alanda yetkili kılınan Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun Yasa'nın yürürlük tarihinden itibaren bir aylık süre içinde, nükleer santral kurup işletecek şirketlerin karşılama gereken ölçütleri tespit edip yayımlaması yükümlülüğü öngörülmektedir.

Söz konusu kuralın gerekçesinde, Yasa kapsamında nükleer güç santrali yatırımını gerçekleştirecek şirketlerin belirlenmesi sürecine Türkiye Atom Enerjisi Kurumu tarafından belirlenecek teknolojik ölçütleri sağlayan şirketlerin katılabileceklerinin düzenlendiği ifade edilmektedir.

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasakoyucunun da uyması gereken temel hukuk ilkeleri ve Anayasa bulunduğunun bilincinde olan devlettir. Hukuk devleti, siyasal iktidarı hukukla sınırlayarak ve devlet etkinliklerinin düzenli sürdürülebilmesi için gerekli olan hukuksal alt yapıyı oluşturarak aynı zamanda istikrara da hizmet eder. Bu istikrarın özü hukuki güvenlik ve öngörülebilirliktir. Hukuki güvenlik ve öngörülebilirlik sağlanabilmesi ise, kuralların genel, soyut, açık ve anlaşılabilir olmalarına bağlıdır. Hukuk devleti, yasaların kamu yararına dayanması ilkesini de içerir.

Anayasa'nın 6. maddesinde egemenliğin kayıtsız ve şartsız Türk milletine ait olduğu, egemenliğin kullanılmasının hiçbir surette hiçbir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılmayacağı ve hiç kimsenin ya da organın kaynağını Anayasa'dan almayan bir Devlet yetkisini kullanamayacağı; 7. maddesinde yasama yetkisinin Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisine ait olduğu ve bu yetkinin devredilemeyeceği; 8. maddesinde ise yürütme yetki ve görevinin Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından, Anayasa'ya ve yasalara uygun olarak kullanılacağı ve yerine getirileceği öngörülmüştür.

Türkiye Atom Enerjisi Kurumu, 2690 sayılı Kuruluş Yasası çerçevesinde nükleer enerjinin barışçıl amaçlı kullanımına yönelik bütün alanlarda görevli, yetkili ve sorumlu bir kuruluştur. Kurum, anılan Yasa doğrultusunda Türkiye'de atom enerjisinin kalkınma plânlarına uygun olarak ülke yararına kullanılmasını sağlamak, bu konudaki temel ilke ve politikaları belirleyip önermek, bilimsel, teknik ve idari çalışmaları yapmak, düzenlemek, desteklemek, koordine etmek ve denetlemek amacıyla kurulmuş, bu konuda Yasa ile yetkili ve görevli kılınmış olup faaliyetlerini Başbakan'a bağlı olarak yürütmektedir. Ayrıca nükleer alanda düzenleyici ve denetleyici otorite olan Kurum, 2690 sayılı Kuruluş Yasası ve 5710 sayılı Yasa'nın 3. maddesi hükümleri çerçevesinde, kuruluş amacını gerçekleştirebilmesi bakımından çeşitli yetki ve görevlerle donatılmıştır.

Türkiye Atom Enerjisi Kurumunca belirlenecek olan nükleer güç santrali kurup işletecek şirketlerin karşılama gereken ölçütlere ilişkin genel çerçeve ve kriterlerin her ne kadar 5710 sayılı Yasa'da yer almadığı görülmekte ise de, Kurumun faaliyetlerini Anayasa, ilgili yasalar ve özellikle de 2690 sayılı Kuruluş Yasası'nda belirlenen ilke ve sınırlar

çerçevesinde yürütmesinin gerekli olduğu konusunda duraksama bulunmamaktadır. Dolayısıyla, Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun bu alandaki görev ve sorumluluklarının 2690 sayılı Yasa'da düzenlenmiş olması karşısında, 5710 sayılı Yasa'nın 3. maddesinin ikinci fıkrasıyla verilen görev ve yetkinin sınırları hukukî güvenlik ve dolayısıyla da hukuk devleti ilkelerine aykırılık oluşturacak biçimde belirsizlik taşımamakta ve keyfi uygulamalara sebebiyet verecek nitelikte bulunmamaktadır.

Öte yandan yasakoyucu, gerektiğinde sınırlarını belirlemek koşuluyla özel bir ihtisas ve teknik bilgi gerektiren konuların düzenlenmesini idareye bırakabilir. Nükleer enerji alanındaki faaliyetlerin düzenlenmesi ve nükleer enerji santrali kurup işletecek şirketlerin karşılamaları gereken ölçütlerin belirlenmesi, bilim ve teknik temellere dayanan ve uzmanlık gerektiren bir husustur. Yasa'da bilimsel ve teknik ölçütlere dair katı sınırlar koyan düzenlemelere yer verilmesi, yöntem olarak işin doğasıyla da uzlaşmamaktadır. Bu bağlamda bilimsel ve teknik alanlarda temel kurallar saptandıktan sonra ayrıntıları düzenleme yetkisinin idareye verilmesi, yasama yetkisinin devri olarak nitelendirilemez.

Bu nedenle, kuralın Anayasa'nın 2., 6., 7., 8. ve 11. maddelerine aykırı bir yönü görülmemiştir. İptal isteminin reddi gerekir.

Fulya KANTARCIOĞLU, Şevket APALAK ve Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

2- (3) Numaralı Fıkra

Dava dilekçesinde, kuralla, nükleer güç santralleri kurmak için yarışmaya katılacaklarda aranacak şartların, şirketin seçiminin, yer tahsisinin, lisans bedelinin, alt yapıya yönelik teşviklerin, seçim sürecinin, yakıt temininin, üretim kapasitesinin, alınacak enerji miktarının, süresinin ve enerji birim fiyatının oluşturmasının usul ve esaslarının, Yasa'da temel ilkeleri belirlenmeksizin yürütmeye bırakılmasının yasama organına ait olan aslî düzenleme yetkisinin yürütmeye devri niteliğinde olduğu; yürütmenin, Anayasa'da belirtilen ayırık durumlar dışında düzenleme yetkisinin aslî değil, ikincil nitelikte bulunması nedeniyle öncelikle yasamanın bir alanın temel ilkelerini belirleyip düzenlemesinden sonra yürütmenin çerçevesi belirlenmiş alanda düzenleyici bir takım işlemler yapabileceği, anılan fıkradaki düzenlemenin bu nedenlerle Anayasa'nın 2., 6., 7., 8. ve 11. maddelerine aykırılık oluşturduğu ileri sürülmüştür.

İptal istemine konu fıkroda, kurulması öngörülen nükleer güç santrallerinin yapımı sürecine ilişkin olarak; yarışmaya katılacaklarda aranacak şartlar, şirketin seçimi, yer tahsisi, lisans bedeli, altyapıya yönelik teşvikler, seçim süreci, yakıt temini, üretim kapasitesi, alınacak enerjinin miktarı, süresi ve enerji birim fiyatının oluşturulmasının usul ve esaslarının Yasa'nın yürürlüğe girmesinden itibaren iki aylık süre içinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunun onayı ile yürürlüğe girecek bir yönetmelikle belirleneceği hükmü yer almaktadır.

Çıkarılması öngörülen yönetmeliğin kapsamında yer alacak konulara ilişkin temel ilkeler Yasa'nın çeşitli maddelerinde düzenlenmiştir. Bu bağlamda olmak üzere, Yasa'nın 3. maddesinde santral kuracak şirketin belirlenmesi sürecinin, 4. maddesinde Yasa kapsamında üretilen enerjinin satışına ilişkin uygulama esaslarının, 5. maddesinde santralin yakıt temini, atık yönetimi, devreden çıkarılması ile şirketin almakla yükümlü bulunduğu lisans ve izinlerin, 6. maddesinde Yasa gereğince nükleer güç santrali kurma hakkı kazanan şirkete ilişkin

düzenlemelerin, 7. maddede teşviklere ilişkin hükümlerin yer aldığı görülmektedir.

Bilimsel tanımlama ve gelişmenin önceden belirgin gözüktüğü özel durumlarda dahi, teknik alanlardaki sorunların ve kullanılacak yöntemlerin çok yönlü ve karmaşık olması dolayısıyla, güvenilir tekniklerin detaylarının yasayla saptanması olanaksızdır. Nükleer enerjinin teknik ve çok boyutlu bir alan olmasından kaynaklanan özelliği nedeniyle, konunun bütün yönleriyle Yasa'nın durağan kalıplarına bağlanması mümkün bulunmamakta olup nükleer güç santrallerinin kurulması ve işleyişine ilişkin yasal düzenlemelerde hızla gelişen bilim ve teknolojinin sağlayacağı yeniliklerin de dikkate alınması gerekmektedir. Dolayısıyla yasakoyucu, bu alanda detaylı kuralları koymuş olsa dahi, zaman içinde ortaya çıkan gelişmeler nedeniyle yasal düzenlemenin son gelinen duruma uyarlanması zorunluluğu ortaya çıkacaktır. Bu alanda, yasakoyucunun belirlilik ilkesi adına sabit ve katı kuralları koymaya zorlanması, teknik gelişmeyi desteklemek yerine engelleyici bir etki yapar.

Yasama organı, herhangi bir alanı Anayasa'ya uygun olmak koşuluyla düzenleyebilir. Bu düzenlemede bütün olasılıkları göz önünde bulundurarak detaylara ait kuralları da belirlemek yetkisini haiz ise de; temel hükümleri belirledikten sonra uzmanlık gerektiren ve yönetim teknolojisine bağlı konuların düzenlenmesi için Bakanlar Kurulunun görevlendirmesi de yasama yetkisinin kullanılmasından başka bir şey değildir. Bilim ve teknik kurallarına göre yürütülmesi gereken ve bunun dışına çıkıldığında insan ve çevre güvenliği bakımından ciddi boyutlarda tehdit oluşturabilecek konuları kapsayan ve geciktirmeden zamanında tedbirler alınması gereken bu alanın, yasakoyucu tarafından her yönüyle doğrudan doğruya düzenlenmesi yasama organının yapısı ve çalışma biçimi itibarıyla sakıncalar doğurabilir.

Bütün bu hususlar göz önüne alındığında, nükleer güç santrallerinin kuruluşu ve işletilmesine dair yasama tercihinin ortaya konulup belirli temel konuların ve bunun sınırlarının Yasa'da belirlenmesinden sonra bu alana ilişkin ayrıntılı düzenlemenin ilgili Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından hazırlanıp Bakanlar Kurulunun onayı ile yürürlüğe girecek yönetmeliğe bırakılmasının yetki devri olarak değerlendirilmesi mümkün değildir.

Ayrıca, fıkrada sözü edilen yönetmelik aleyhine ve bu yönetmeliğin uygulamasına ilişkin idari işlemlere karşı yargı mercilerinde dava açılmasının da olanaklı bulunduğu açıktır.

Bu nedenlerle, kural ile yürütmeye belli hususlara ilişkin yönetmelik çıkarma yetkisinin tanınması, düzenleme konusu alanın gereklerinden kaynaklanmakta olup, söz konusu hükmün Anayasa'nın 2., 6., 7. 8. ve 11. maddelerine aykırı bir yönü görülmemiştir. İptal isteminin reddi gerekir.

Fulya KANTARCIOĞLU, Şevket APALAK ve Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

B- 7. Maddenin (2) Numaralı Fıkrasının Son Tümcesindeki “İÇH'den oluşmuş kaynakların yüzde yirmibeşine kadar” ve “Hazine tarafından, bunun da yetmemesi halinde” İbarelerinin İncelenmesi

Dava dilekçesinde, nükleer santrallerin işletme sürelerinin sonunda sökülmesi ve üzerine kurulu buldukları taşınmazların çevre kurallarına göre kabul edilebilir duruma getirilebilmesinin finanse edilmesi amacıyla oluşturulan İÇH'da (İşletmeden Çıkarma Hesapları) biriken fonların bu giderleri karşılamada yetersiz kalması durumunda İÇH'deki birikimin %25'i oranında Hazine tarafından katkı sağlanması yükümlülüğüne

ilişkin Yasa kuralının, bu işlemlere ilişkin giderlerin halkın üzerine yüklenmesi anlamına geldiği, kamu yararı ile bağdaşmadığı nedeniyle Anayasa'nın 2. ve 11. maddelerine aykırılık oluşturduğu ileri sürülmektedir.

Fıkranın son tümcesinde, nükleer güç santrallerinin çevre kuralları kapsamında kabul edilebilir duruma getirilerek Hazine'ye iadesi sürecinde gereksinim duyulacak ekonomik kaynağın, İÇH adında oluşturulacak fondaki birikimlerden karşılanması ilkesi benimsenmiştir. İşletmeden çıkarma sürecindeki giderleri karşılamada söz konusu fon kaynağının yeterli olmaması durumunda ise Hazine'ye İÇH'da oluşmuş kaynağın % 25'i oranında bu giderlere katkı sağlama yükümlülüğü getirilmektedir.

Yasa'ya göre, sözleşme sürelerinin sonunda nükleer güç santralının sökülmesi ve taşınmazın çevre kuralları kapsamında kabul edilebilir duruma getirilerek Hazine'ye geri verilmesinden şirket sorumludur. İÇH ise santralin sözleşme süresinin sonunda sökülmesi ve çevre kurallarına göre kabul edilebilir şekle getirilmesi için yapılan giderleri karşılamak üzere oluşturulan, kamunun yönetim ve denetimi altındaki bir tür uzun vadeli birikim hesabıdır. Bu yolla nükleer güç santralının sökümü sürecinde; gerekli malzemelerin temini, sahanın güvenliğinin sağlanması ve gözlemlenmesi, atıkların işlenmesi ve bertaraf edilmesi, sahanın temizlenmesi, proje yönetimi ve mühendislik, araştırma ve geliştirme, projelendirme ve denetim faaliyetleri için gereksinim duyulan parasal kaynağın sözleşme süresinin sonunda, kullanıma hazır bulundurulabilmesi hedeflenmektedir.

İÇH'de oluşan kaynaklara Hazine katkısı öngören kuralın, ileri teknoloji ve büyük sermaye gerektiren nükleer güç santrali yatırımlarına yönelik bir teşvik niteliğinde olduğu, ülkemizde ilk defa nükleer güç santrali kurulacak olmasının yatırımcılar bakımından ortaya çıkaracağı olumsuz durumun bu yolla giderilmesinin amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Anayasa'nın 2. maddesindeki hukuk devleti ilkesi gereğince, yasama işlemlerinin kişisel yararları değil kamu yararını gerçekleştirmek amacıyla yapılması zorunludur. Anayasa Mahkemesi'nin bir kuralın kamu yararı açısından Anayasa'ya aykırılık sorununu çözümlerken yapacağı inceleme, Yasa'nın yalnızca kamu yararı amacıyla yapıp yapılmadığını araştırmaktır. Diğer bir ifadeyle Yasa ile kamu yararının gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini denetlemek anayasa yargısıyla bağdaşmaz. Çünkü bir yasanın kamu yararını gerçekleştirip gerçekleştirmediği veya ülke gereksinimlerine uygun olup olmadığı bir siyasî tercih sorunudur ve yasakoyucunun takdirine aittir.

Açıklanan nedenlerle, iptali istenen kural Anayasa'nın 2. ve 11. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Şevket APALAK ve Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

C- Geçici 1. Maddenin İkinci Tümcesinin İncelenmesi

Dava dilekçesinde, maddede geçen "özel bilgi ve ihtisas gerektiren işler" ve "uygun nitelikli" şeklindeki tanımlamaların "belirlilik ilkesi"ne uygun olmaması nedeniyle Anayasa'nın 2. ve 11. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Kural, Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun görevlerini yerine getirirken özel bilgi ve ihtisas gerektiren işlerde kadro aranmaksızın uygun nitelikli yerli ve yabancı uyruklu sözleşmeli personel çalıştırabilmesini öngörmektedir. Bu yolla, nükleer faaliyetlerin düzenlenmesi ve denetlenmesi için yeni bir kurum kuruluncaya kadar geçecek süreçte 2690 sayılı Yasa çerçevesinde bu görevi sürdürmesi

öngörülen Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun, düzenleme ve denetim görevlerini yerine getirirken özel bilgi ve ihtisası gerektiren işlerde kadro aranmaksızın uygun nitelikteki yerli ve yabancı personel istihdamına olanak sağlanmaktadır.

Yasa'nın gerekçesinde, Kurum bünyesinde nükleer alanda deneyim sahibi Türk bilim adamları ile bu alanda uluslararası düzeyde tanınmış yabancı uyruklu bilim adamlarının hizmetlerine gereksinim duyulduğundan anılan düzenlemenin yapıldığı ifade edilmektedir.

Türkiye Atom Enerjisi Kurumu, 2690 sayılı Kuruluş Yasası çerçevesinde; nükleer politikanın esaslarını belirlemek, radyasyondan korunma ve radyasyon güvenliğini sağlamak ve güvence altına almak, Ülkenin nükleer tehlikelere karşı korunma stratejisini belirlemek, nükleer bilimler ve teknoloji alanlarında araştırma yapmak ve araştırmaları desteklemek, Ülkenin nükleer ve radyolojik tekniklerden faydalanmasına yönelik çalışmaları teşvik etmek, nükleer alanda görev yapacak personel yetiştirmek, uluslararası kuruluşlarla nükleer alanda işbirliği içinde çalışmalar yapmak ve bu konularda halkı bilgilendirmekle görevlidir.

Anayasa'nın 2. maddesinde, Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuk güvenliğini gerçekleştiren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde Anayasa'nın ve yasakoyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan devlettir. Hukuk devletinin temel öğelerinden biri de güvenilirliktir. Hukuk devleti, tüm eylem ve işlemlerinde yönetilenlere en güçlü en kapsamlı şekilde hukuksal güvence sağlayan devlettir. Hukukun üstünlüğünün egemen olduğu bir devlette hukuk güvenliğinin sağlanması, hukuk devleti ilkesinin olmazsa olmaz koşuludur.

Hukuk güvenliği, "belirlilik ve öngörülebilirlik" gerektirir. Kuralda yer alan "özel bilgi ve ihtisası gerektiren iş" ve "uygun nitelik" kavramları, yürütme organına özne olarak belirlenebilecek, sınırları konulmamış bir yetki tanımaktadır. Bu durum, kimlerin Türkiye Atom Enerjisi Kurumu tarafından bu kural kapsamında çalıştırılabileceği konusundaki belirlilik ve öngörülebilirliği ortadan kaldırmaktadır.

Düzenleme konusu nükleer enerjinin özellikli oluşu, "özel bilgi ve ihtisası gerektiren iş" ve "uygun nitelik" kavramlarının Yasa'da bütün yönleriyle kesin ve açık biçimde düzenlenmesine engel oluşturmakla birlikte, kuralın alanın elverdiği ölçüde belirgin ve açık biçimde düzenlenmesi gerekmektedir. Diğer bir ifadeyle, bu durumda yasakoyucu düzenlenecek yaşamsal alanın özelliğine uygun olarak genel-soyut düzenlemeye elverişli olanı gerçekleştirmeli ve normu kamu yararı amacı çerçevesinde, herkes için geçerli, genel, nesnel ve sınırlarını belirli bir biçimde koymalıdır. Ancak bu durumdaki bir kural, hukuk güvenliğine, hukuk düzeninden beklenen belirlilik ve öngörülebilirliğe ve hukuk devleti anlayışına aykırı düşmeyecek nitelik kazanabilir.

Anılan tümcede geçen, "özel bilgi ve ihtisası gerektiren iş" ve "uygun nitelik" kavramlarının bu bağlamda yapılan değerlendirmesinden, kapsamı belirsiz ve içerikleri sınırlandırılmamış ibareler olduğu anlaşılmaktadır. Bu biçimdeki bir düzenleme Anayasa'nın 2. maddesinde ifadesini bulan hukuk devletinin vazgeçilmez koşullarından birisi olan normların açıklığı ve belirliliği ilkesine aykırılık oluşturmaktadır.

Açıklanan nedenlerle iptali istenilen kural Anayasa'nın 2. ve 11. maddelerine aykırıdır. Kuralın iptali gerekir.

Haşim KILIÇ bu görüşe katılmamıştır.

V- İPTAL KARARININ YÜRÜRLÜĞE GİRECEĞİ GÜN SORUNU

Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasında, "Kanun, kanun hükmünde kararname veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez." denilmektedir. 2949 sayılı Yasa'nın 53. maddesinin dördüncü fıkrasında da bu kural tekrarlanmakta, maddenin beşinci fıkrasında ise, Anayasa Mahkemesinin, iptal sonucunda meydana gelecek hukuksal boşluğu, kamu düzenini tehdit veya kamu yararını ihlal edici mahiyette görmesi halinde, dördüncü fıkradaki hükmü uygulayacağı belirtilmektedir.

5710 sayılı Yasa'nın Geçici 1. maddesinin ikinci tümcesinin iptali nedeniyle doğan hukuksal boşluk, kamu yararını olumsuz yönde etkileyecek nitelikte görüldüğünden, yeni düzenleme yapması için yasama organına süre tanımak amacıyla iptal kararının Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesi uygun görülmüştür.

VI- YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİ

9.11.2007 günlü, 5710 sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun'un

A- 1- 3. maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkralarına,

2- 7. maddesinin (2) numaralı fıkrasının son tümcesindeki "İÇH'den oluşmuş kaynakların yüzde yirmibeşine kadar" ve "Hazine tarafından, bunun da yetmemesi halinde" ibarelerine,

Yönelik iptal istemleri, 6.3.2008 günlü, E. 2007/105, K. 2008/75 sayılı kararla reddedildiğinden, bu fıkralara ve ibarelere ilişkin YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE,

B- Geçici 1. maddesinin ikinci tümcesine ilişkin iptal hükmünün süre verilerek yürürlüğe girmesinin ertelenmesi nedeniyle bu tümceye yönelik YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE,

6.3.2008 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

VII- SONUÇ

9.11.2007 günlü, 5710 sayılı Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi ile Enerji Satışına İlişkin Kanun'un;

A- 1- 3. maddesinin (2) ve (3) numaralı fıkralarının Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Fulya KANTARCIOĞLU, Şevket APALAK ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

2- 7. maddesinin (2) numaralı fıkrasının son tümcesinde yer alan "... İÇH'den oluşmuş kaynakların yüzde yirmibeşine kadar ..." ve "... Hazine tarafından, bunun da yetmemesi halinde ..." ibarelerinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Şevket APALAK ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

3- Geçici 1. maddesinin ikinci tümcesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, Haşim KILIÇ'ın karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

B- İptal edilen tümcenin doğuracağı hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edici nitelikte görüldüğünden, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 2949 sayılı Yasa'nın 53. maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları gereğince iptal hükmünün, KARARIN RESMÎ GAZETEDE

YAYIMLANMASINDAN BAŞLAYARAK ALTI AY SONRA
YÜRÜRLÜĞE GİRMESİNE, OYBİRLİĞİYLE,
6.3.2008 gününde karar verildi.

Başkan Haşim KILIÇ	Başkanvekili Osman Alifeyyaz PAKSÜT	Üye Sacit ADALI
Üye Fulya KANTARCIOĞLU	Üye Ahmet AKYALÇIN	Üye Mehmet ERTEN
Üye A. Necmi ÖZLER	Üye Serdar ÖZGÜLDÜR	Üye Şevket APALAK
Üye Serruh KALELİ		Üye Zehra Ayla PERKTAŞ

[R.G. 18 Mart 2009 – 27173]

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı: 2004/83

Karar Sayısı : 2008/107

Karar Günü : 21.5.2008

İPTAL DAVASINI AÇAN: Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri
Haluk KOÇ ve Selami YİĞİT ile birlikte 119 milletvekili

İPTAL DAVASININ KONUSU: 30.6.2004 günlü, 5204 sayılı
Millî Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda Değişiklik
Yapılmasına İlişkin Kanun'un 1. ve 2. maddelerinin Anayasa'nın 2., 10.,
11., 90. ve 128. maddelerine aykırılığı savıyla iptali ve yürürlüğünün
durdurulması istemidir.

**I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN
GEREKÇESİ**

2.9.2004 günlü dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

“III. GEREKÇE

1) 30.06.2004 tarih ve 5204 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ve
Devlet Memurları Kanununda değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunun 1
inci maddesinin Anayasaya Aykırılığı

a- 5204 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin tüm fıkraları, öğretmenlik
mesleğinin “kariyer basamakları”na ilişkin düzenlemeler olup bu madde
hükmü; kazanılmış hakları ortadan kaldırdığından Anayasanın 2 nci
maddesine, Türkiye'nin uluslararası sözleşme ile üstlendiği
yükümlülüğüne ters düştüğünden Anayasanın 90 ıncı maddesine aykırıdır.

5 Ekim 1966 ILO-UNESCO Ortak Belgesi'nde, “Öğretmenlerin
Statüsüne İlişkin Tavsiye Kararı”nın yer almasıyla öğretmenlerin
toplumsal statüsüyle ilişkili olarak önemli bir adım atılmış ve kararın
alındığı gün olan 5 Ekim, o tarihten bu yana bütün dünya öğretmenlerinin
ortak günü ilan edilmiştir.

Türkiye'nin de imzaladığı ILO-UNESCO Ortak Belgesi, 146 maddeden oluşmaktadır. Bu belge; öğretmenlerin salt okul içinde değil toplum içinde de yerine getirdikleri işlevlerin taşıdığı önemi uluslararası düzeyde belgeleyen, öğretmenlerin tüm sorunlarını ele alan ve durumlarını tüm ayrıntıları ile düzenleyen bir belgedir. Öğretmenlerin Statüsü Tavsiyesinin benimsenen ortak ilkelerinde; öğretmenliğin uzmanlık isteyen bir meslek olduğu, öğretmen adaylarının yetenekli kişilerden seçilmiş olması gerektiği, öğretmen adaylarının özendirilmesi nitelikli, uygulamalı iyi bir eğitimden geçirilmesi, öğretmenlerin sürekli meslek içi eğitimden geçirilmesi, öğretmenlerin toplu sözleşmeli yaptırımli sendika hakkına kavuşması, eğitim örgütleri aracılığıyla eğitim işlerinde ve eğitim yönetiminde söz sahibi olması ve öğretmen örgütlerinin dünya öğretmen örgütleriyle dayanışma içinde olmasının sağlanması gerekli olduğu vurgulanmıştır.

UNESCO'nun 1996 yılında yapmış olduğu "Öğretmen Eğitimi Konferansı"nda da öğretmenlerin değişen koşullarla karşı karşıya kaldıkları sorunların çözümü ve alınacak önerilerin neler olacağına ilişkin temel olgulara işaret edilmiştir. UNESCO'nun bu toplantısında eğitimsel değişikliklerin öğretmenlere yeni yükler getirdiği kabul edilerek ve bu değişikliklere uyum sağlayabilmek için yeni yaklaşım tarzına gerek duyulduğunu belirtmektedir. Bu yeni yaklaşım kendi içinde üç temel ilkeyi barındırmaktadır.

Konferansta kabul edilen diğer ilkeleri destekleyici üçüncü ilke; öğretmenlerin toplumdan uzak bireyler olmadıkları için onları kurumlar ve ekip çalışmasının bir üyesi olarak çalışacak uzmanlar olarak görmek gerektiğidir. (The forty-fifth Session of International Conference on Education, Educational Innovation, December, Number:89, Paris, 1996, s.1).

Yukarıda açıklanan Türkiye'nin de imzaladığı ILO-UNESCO Ortak Belgesinde kabul edilen tavsiye kararı ile uluslararası konferanslar da kabul edilen ilkeler doğrultusunda, 14.06.1973 tarih ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda, öğretmenliğin özel bir uzmanlık mesleği olduğunu önceden kurallaştırmıştır. Bu Kanunun 43 üncü maddesinde öğretmenlik, "...Devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir uzmanlık mesleği..." olarak tanımlanmıştır. Yine devlet, öğretmenliğin gerektirdiği nitelikleri taşıdıklarını (eğitim ve öğretim alanında uzmanlık düzeyinde yetiştirildiklerini) saptadıklarını öğretmen olarak atamıştır. Bu duruma göre, şu anda görevde bulunan tüm öğretmenlerin "uzman" olduklarının kabul edilmesinde yasal zorunluluk vardır. Bunun anlamı, "uzman"lığın, tüm öğretmenler için "kazanılmış hak" olmasıdır.

Öğretmenliği derecelendiren 5204 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile yapılan düzenleme, "kazanılmış haklar"ın ortadan kaldırılması sonucunu da beraberinde getirmektedir. 5204 sayılı Kanunun iptali istenen 1 inci maddesinin son fıkrasında; toplam serbest öğretmen kadro sayısı içinde, uzman öğretmen oranı %20 olarak belirlenmiş olduğundan "uzmanlık" unvanı, öğretmenlerin %20'lik bölümü üzerinde bırakılmış, %80'inden ise geri alınmış olmaktadır. Böyle bir hükmün Anayasanın 2 nci maddesinde yer alan "hukuk devleti" ilkesi ile bağdaştırılması mümkün değildir. Çünkü bir hukuk devletinde kazanılmış haklara da saygı duyulması esastır.

Anayasa Mahkemesinin 18.07.1995 tarihli ve E.1994/91, K.1995/34 sayılı kararında,

"Hukuk devleti, bütün işlem ve eylemlerinin hukuk kurallarına uygunluğunu başlıca geçerlik koşulu sayan, her alanda adaletli bir hukuk

düzeni kurmayı amaçlayan ve bunu geliştirerek sürdüren, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, insan haklarına saygı duyarak bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, Anayasa ve hukuk kurallarına bağlılığa özen gösteren, yargı denetimine açık olan, yasaların üstünde yasakoyucunun da uymak zorunda olduğu temel hukuk ilkeleri ile Anayasanın bulunduğu bilinci olan devlettir. Devletin tüm işlem ve eylemlerinin hukuk kurallarına uygun olması anlayışı, kazanılmış haklara saygı duyulmasını da içermektedir. Ancak kazanılmış bir haktan sözedilebilmesi için bu hakkın yeni yasadan önce yürürlükte olan kurallara göre tüm sonuçlarıyla eylemli biçimde elde edilmiş olması gerekir”

denilmiştir. 14.06.1973 tarih ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 43 üncü maddesinde, öğretmenliğin özel bir uzmanlık mesleği olduğu önceden kurallaştırılmış olduğundan 5204 sayılı Yasadan önce öğretmenler için “uzmanlık hakkı” tüm sonuçlarıyla eylemli bir biçimde elde edilmiştir.

Diğer taraftan, Türkiye'nin de imzaladığı 5 Ekim 1966 ILO-UNESCO Ortak Belgesi olan “Öğretmenlerin Statüsüne İlişkin Tavsiye Kararı”nda, öğretmenliğin uzmanlık isteyen bir meslek olduğu belirtilmiş olduğundan Türkiye bu konuda, uluslararası yükümlülük altına girmiştir. Çünkü, Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) Anayasasının 19 uncu maddesinin “Tavsiye Kararları Açısından Üye Ülkelerin Yükümlülükleri” başlığını taşıyan 6 ncı fıkrasının (b) bendinde; tavsiye kararı söz konusu olduğunda, “Üye ülkelerden her biri Konferans oturumunun kapanışından itibaren en fazla bir yıllık süre içerisinde veya istisnai koşullar nedeniyle bir yıllık süre içerisinde yapma olanağı olmadığı takdirde, mümkün olan en yakın sürede ve Konferans oturumunun kapanışından itibaren 18 ayı geçmeyecek şekilde Tavsiye Kararı'nı mevzuat haline getirmek veya başka türlü önlem almak üzere bu husustaki yetkili makam veya makamlara sunmayı üstlenir “ ifadesi yer almaktadır. 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 43 üncü maddesindeki, öğretmenliğin özel bir uzmanlık mesleği olduğuna ilişkin hüküm de Türkiye'nin üstlendiği söz konusu yükümlülüğünün bir gereğidir.

Anayasanın 90 ıncı maddesinde, “...usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir” denildikten sonra, bunların Anayasaya aykırılığının iddia edilemeyeceği bildirilmiştir.

Anayasadaki bu düzenleme, kurallar hiyerarşisinde andlaşmaların ulusal yasalardan daha üstün olduğu görüşüne dayanak oluşturmuştur.

Anayasaya aykırılığı ileri sürülemediği için, uluslararası andlaşmalar ulusal yasaların üstünde ve Anayasal normlara yakın konumda görülmüştür. Bu düşünce, uluslararası andlaşmalardan doğan yükümlülüklerle de Anayasal bir üstünlük tanındığının öne sürülmesine yol açmış ve bu üstünlük, “ahde vefa” ilkesinin bir gereği olarak tanımlanmıştır.

b- 5204 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin altıncı fıkrası hükmü, Anayasanın 128 inci maddesine de aykırıdır.

Anayasanın 128 inci maddesinin ikinci fıkrasında, “Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.” hükmü yer almaktadır

Söz konusu 6 ncı fıkra.

“Öğretmenlik kariyer basamaklarında yükseleceklerin gireceği sınav, sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi, hizmet içi eğitim veya lisansüstü eğitim nitelikleri, her bir değerlendirme ölçütüne ilişkin hususlar ve puan değerleri, alanında ya da eğitim bilimleri alanında

tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem, hizmet içi eğitim, etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) şartları ve puan değerleri, branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları, yükselmeye ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığının uygun görüşleri alınarak Millî Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir”

denilmiştir. Yönetmelikle yapılması öngörülen bu düzenlemeler, tümüyle, Anayasanın yukarıda sözü edilen kuralının yasayla düzenlenmesini zorunlu kıldığı “memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri...” kapsamındadır. Zira, yasayla düzenlenmesi gereken ve kamu personeli için güvence olan konular sınırlayıcı değildir. Nitelik, atanma, görev ve yetki, hak ve yükümlülük, aylık ve ödeneğe yer verildikten sonra, bunlara benzeyen ama bunlar dışında kalan konular “diğer özlük işleri”dir. Anayasada yasayla düzenlenmesi açıkça belirtilen alanların yönetmelikle düzenlenmesi olanaksız olduğundan mezkur 6 ncı fıkra hükmü Anayasanın 128 inci maddesi hükmüne aykırıdır.

Bir yasa kuralının Anayasanın herhangi bir kuralına aykırılığının tespiti onun kendiliğinden Anayasanın 11 inci maddesine de aykırılığı sonucunu doğuracaktır. (Anayasa Mahkemesinin 03.06.1988 tarih ve E.1987/28, K.1988/ 16 sayılı kararı, AMKD., sa.24, shf. 225).

Yukarıda açıklanan nedenlerle, 30.06.2004 tarih ve 5204 sayılı Kanunun birinci maddesinin öğretmenlik mesleğinin “kariyer basamakları”na ilişkin düzenlemeleri içeren tüm fıkraları; Anayasanın 2 nci, 11 inci ve 90 inci maddelerine ve ayrıca bu maddenin 6 ncı fıkrası Anayasanın 128 inci maddesine aykırı olduğundan söz konusu maddenin iptali gerekmektedir.

2) 30.06.2004 tarih ve 5204 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunun ikinci maddesinin Anayasaya Aykırılığı

5204 sayılı Kanunun iptali istenen ikinci maddesi hükmü ile yine öğretmenlik mesleğinin kariyer basamaklarına ayrılışı esas alınarak en yüksek Devlet memuru aylığının uzman öğretmenlere %20’sinin, başöğretmenlere ise %40’ını aşmayacak şekilde ilave “Eğitim, Öğretim Tazminatı” verilmesi öngörülmektedir. Bu madde de, öğretmenlik mesleğinin kariyer basamaklarına ayrılması esas alınmış olduğundan öğretmenliğin özel bir uzmanlık mesleği olduğu hususundaki kazanılmış haklar ihlal edildiğinden bu hüküm de Anayasanın 2 nci maddesindeki “hukuk devleti” ilkesi ile bağdaşmamaktadır.

Diğer taraftan öğretmenler arasında farklı ücret politikası uygulamak; eşit işe eşit ücret ilkesinin ortadan kaldırılması anlamına geleceğinden Anayasanın 10 uncu maddesinde ifade edilen “kanun önünde eşitlik” ilkesine aykırı düşecektir. 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 43 üncü maddesine göre özel bir uzmanlık mesleğinin mensubu olan öğretmenler, aynı hukuki statü içerisinde özdeş durumda bulunan kişilerdir. Aynı durumda bulunan kişilerin yasanın öngördüğü haklardan aynı esaslara göre yararlanmaları eşitlik ilkesinin gereğidir.

Bir yasa kuralının Anayasanın herhangi bir kuralına aykırılığının tespiti onun kendiliğinden Anayasanın 11 inci maddesine de aykırılığı sonucunu doğuracaktır. (Anayasa Mahkemesinin 03.06.1988 tarih ve E.1987/28, K.1988/ 16 sayılı kararı, AMKD., sa.24, shf. 225).

Açıklanan nedenlerle 5204 sayılı Kanununun 2 nci maddesi, Anayasanın 2 nci, 10 uncu ve 11 inci maddelerine aykırı olduğundan iptali gerekmektedir.

IV. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

30.06.2004 tarih ve 5204 sayılı Kanununun 1 ve 2 nci maddeleri ile, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) nun ortaklaşa hazırladıkları “Öğretmenlerin Statüsü Tavsiyesi” kararları dikkate alınıp değerlendirilmeden yapılan düzenleme; kazanılmış hakları ortadan kaldırdığı gibi çalışma barışını bozacak, öğretmenler arasındaki mesleki dayanışmayı ve paylaşmayı ortadan kaldıracak, öğretmenleri yarışa sokacak, güven ilişkisini zedeleyecek özellikler taşımaktadır. Yine yapılan bu düzenleme sonucu; öğretmenlerin, öğrenci ve veliler tarafından kariyer basamaklarına göre değerlendirilmeleri yolu açılmış olacağından öğretmenlik mesleğinin ve öğretmenin saygınlığı büyük ölçüde zedelenebilecek, öğretmenler psikolojik çöküntü yaşayabileceklerdir. Bu nedenle 5204 sayılı Kanununun iptali istenen 1 inci ve 2 nci maddelerinin uygulanması halinde giderilmesi güç yada olanaksız zarar ve durumlar doğabilecektir. Bu nedenle yürürlüğün durdurulması da istenerek Anayasa Mahkemesi’ne iptal davası açılmıştır.

V. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle;

1) 30.06.2004 tarih ve 5204 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanununun birinci maddesinin tüm fıkraları Anayasanın 2 inci, 11 inci ve 90 ıncı maddelerine ve 6 ncı fıkrası ayrıca Anayasanın 128 inci maddesine aykırı olduğundan birinci maddenin iptaline,

2) 30.06.2004 tarih ve 5204 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanununun ikinci maddesi, Anayasanın 2 nci, 10 uncu ve 11 inci maddelerine aykırı olduğundan iptaline,

ve uygulanmaları halinde giderilmesi olanaksız zarar ve durumlar doğacağı için, iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.”

II- YASA METİNLERİ

A- İptali İstenilen Yasa Kuralları

5204 sayılı Yasa’nın iptali istenilen kuralları şöyledir:

“**MADDE 1.-** 14.6.1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 43 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

Öğretmenlik mesleği; adaylık döneminden sonra öğretmen, uzman öğretmen ve başöğretmen olmak üzere üç kariyer basamağına ayrılır. Adaylık dönemini başarıyla tamamlayanlar mesleğe öğretmen olarak atanır.

Kariyer basamaklarında yükselmeye kıdem, eğitim (hizmet içi eğitim, lisansüstü eğitim), etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) puanları ile sınav sonuçları esas alınır. Değerlendirme 100 tam puan üzerinden yapılır. Değerlendirme puanının % 10’unu kıdem, % 20’sini eğitim, % 10’unu etkinlikler, % 10’unu sicil (iş başarımı) ve % 50’sini de sınav puanı oluşturur.

Kariyer basamaklarında yükselecekler değerlendirme puanlarına göre başarı sıralamasına alınır. Değerlendirmeye alınmak için sınav tam puanının en az % 60’ını almış olmak şartı aranır.

Sınav yılda bir defa olmak üzere ÖSYM’ce yapılır.

Alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans öğrenimini tamamlamış öğretmenlerden uzman öğretmenlik, doktora

öğrenimini tamamlamış olan öğretmenlerden ise başöğretmenlik için sınav şartı aranmaz. Bu durumda olan öğretmenler kıdem, hizmet içi eğitim, etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) ölçütlerine göre değerlendirilir.

Öğretmenlik kariyer basamaklarında yükseleceklerin gireceği sınav, sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi, hizmet içi eğitim veya lisansüstü eğitim nitelikleri, her bir değerlendirme ölçütüne ilişkin hususlar ve puan değerleri, alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem, hizmet içi eğitim, etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) şartları ve puan değerleri, branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları, yükselmeye ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığının uygun görüşleri alınarak Millî Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Toplam serbest öğretmen kadro sayısı içinde, başöğretmen oranı % 10, uzman öğretmen oranı % 20'dir. Bakanlar Kurulu bu oranları bir katına kadar yükseltmeye yetkilidir.”

“**MADDE 2.-** 14.7.1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin “II- Tazminatlar” kısmının “B- Eğitim, Öğretim Tazminatı” bölümünün birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Birinci fıkrada sayılanlardan ayrıca;

a) Başöğretmen unvanını kazanmış olanlara % 40'ına,

b) Uzman öğretmen unvanını kazanmış olanlara % 20'sine,”

B- Dayanılan ve İlgili Görülen Anayasa Kuralları

Dava dilekçesinde, Anayasa'nın 2., 10., 11., 90. ve 128. maddelerine dayanılmış, 7. maddesi ilgili görülmüştür.

III- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi uyarınca, Mustafa BUMİN, Haşim KILIÇ, Sacit ADALI, Fulya KANTARCIOĞLU, Ertuğrul ERSOY, Tülay TUĞCU, Ahmet AKYALÇIN, Mehmet ERTEN, Fazıl SAĞLAM, A. Necmi ÖZLER ve Serdar ÖZGÜLDÜR'ün katılımlarıyla 8.9.2004 günü yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, yürürlüğü durdurma isteminin bu konudaki raporun hazırlanmasından sonra karara bağlanmasına oybirliğiyle karar verilmiştir.

IV- ESASIN İNCELENMESİ

Dava dilekçesi ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, iptali istenilen Yasa kuralları, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- 5204 Sayılı Yasa'nın 1. Maddesiyle 1739 Sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu'nun 43. Maddesine Eklenen Fıkraların İncelenmesi

1) Birinci Fıkranın İncelenmesi

Dava dilekçesinde, 5 Ekim 1966 İLO-Unesco Ortak Belgesindeki Öğretmenlerin Statüsüne İlişkin Tavsiye Kararında ve 14.6.1973 günlü, 1739 sayılı Yasa'nın 43. maddesinde öğretmenliğin özel bir uzmanlık mesleği olduğunun belirtilmesine rağmen öğretmenlik mesleğinin kariyer basamaklarına ayrılmasına ilişkin kuralın, Anayasa'nın 90. maddesine, kazanılmış hakları ortadan kaldırması nedeniyle Anayasa'nın 2. ve 11. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin birinci fıkrasında, öğretmenlik mesleği; adaylık döneminden sonra öğretmen, uzman öğretmen ve

başöğretmen olmak üzere üç kariyer basamağına ayrılmakta, adaylık dönemini başarıyla tamamlayanların mesleğe öğretmen olarak atanması öngörülmektedir.

Anayasa'nın 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan ve yargı denetimine açık olan devlettir.

1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 43. maddesi, *“Öğretmenlik, Devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleğidir. Öğretmenler bu görevlerini Türk Milli Eğitiminin amaçlarına ve temel ilkelerine uygun olarak ifa etmekle yükümlüdürler. Öğretmenlik mesleğine hazırlık genel kültür, özel alan eğitimi ve pedagojik formasyon ile sağlanır. Yukarıda belirtilen nitelikleri kazanabilmeleri için, hangi öğretim kademesinde olursa olsun, öğretmen adaylarının yüksek öğrenim görmelerinin sağlanması esastır. Bu öğrenim lisans öncesi, lisans ve lisans üstü seviyelerde yatay ve dikey geçişlere de imkan verecek biçimde düzenlenir.”* şeklinde iken 5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesiyle, 43. maddenin üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere yedi fıkra eklenerek öğretmenlik mesleğinin kariyer basamaklarına ayrılması esası kabul edilmiştir.

5204 sayılı Yasa'nın genel gerekçesinde Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı ve seçkin bir ortağı yapmada en önemli unsurlar arasında yer alan öğretmenlerin kıdem, eğitim ve iş başarımları esas alınarak, meslekî ve kişisel gelişimlerinin sağlanması, niteliklerinin iyileştirilmesi, statülerinin yaptıkları görevin önem, güçlük ve sorumluluk derecesi çerçevesinde olması gereken seviyeye yükseltilmesinin amaçlandığı belirtilmiştir.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin konuyla ilgili gerekçesinde ise öğretmenler için bilgide ve iş başarımında yarışmayı ön plana çıkaracak bir teşvik sisteminin kurulması gereğinin duyulduğu, bunun sonucu olarak da adaylık döneminden sonra öğretmenlik mesleğinin, öğretmen, uzman öğretmen ve başöğretmen olarak üç kariyer basamağına ayrıldığı ve öğretmenlerin meslekî ve kişisel gelişimlerine imkân ve fırsat tanındığı ifade edilmiştir.

1739 sayılı Yasa'nın 43. maddesinin birinci fıkrasında özel bir ihtisas mesleği olduğu belirtilen öğretmenliğin kuralla kariyer basamaklarına ayrılması, yasa koyucunun takdir alanı içerisinde olduğu gibi, getirilen yükselme sisteminin kamu personel rejiminde aranan unsurlardan birisi olan *“kariyer”* esasıyla da uyumlu bulunduğu açıktır.

Öte yandan, 5204 sayılı Yasa'nın gerekçesinde belirtilen hedeflerin yanında mesleği çekici kılmayı amaçlayan bu sistemde öğretmenler bir hak kaybına da uğramamaktadırlar.

Bu nedenlerle kural, Anayasa'nın 2. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

Kuralın, Anayasa'nın 11. ve 90. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

2) İkinci Fıkranın İncelenmesi

Dava dilekçesinde, kariyer basamaklarında yükselmeye getirilen ölçütlerin birinci fıkra için belirtilen gerekçelerle Anayasa'nın 2., 11. ve 90. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesine göre, Anayasa Mahkemesi yasaların, kanun hükmünde kararname ve TBMM İçtüzüğü'nün Anayasa'ya aykırılığı konusunda ilgililer tarafından ileri sürülen gerekçelere dayanmak zorunda değildir. İstemle bağlı kalmak koşuluyla başka gerekçe ile de Anayasa'ya aykırılık kararı verilebilir. İptali istenen kural, konuyla ilgili görülen Anayasa'nın 10. maddesi yönünden de incelenmiştir.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin ikinci fıkrasında, "*Kariyer basamaklarında yükselmeye kıdem, eğitim (hizmet içi eğitim, lisansüstü eğitim), etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) puanları ile sınav sonuçları esas alınır. Değerlendirme 100 tam puan üzerinden yapılır. Değerlendirme puanının % 10'unu kıdem, % 20'sini eğitim, % 10'unu etkinlikler, % 10'unu sicil (iş başarımı) ve % 50'sini de sınav puanı oluşturur.*" denilmektedir.

Anayasa'nın 10. maddesinde öngörülen yasa önünde eşitlik, herkesin her yönden aynı kurallara bağlı olacağı anlamına gelmez. Kimi yurttaşların haklı bir nedene dayanarak değişik kurallara bağlı tutulmaları eşitlik ilkesine aykırılık oluşturmaz. Durum ve konumlarındaki özellikler, kimi kişiler için değişik kuralları ve değişik uygulamaları gerekli kılabilir. Anayasa'nın amaçladığı eşitlik eylemli değil hukuksal eşitliktir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar ayrı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'da öngörülen eşitlik çiğnenmiş olmaz. Başka bir anlatımla, kişisel nitelikleri ve durumları özdeş olanlar arasında, yasalara konulan kurallarla değişik uygulamalar yapılamaz. Durumlardaki değişikliğin doğurduğu zorunluluklar, kamu yararı ya da başka haklı nedenlere dayanılarak yasalarla farklı uygulamalar getirilmesi durumunda Anayasa'nın eşitlik ilkesinin çiğnenmediği sonucu çıkarılamaz.

Kariyer basamaklarında yükselmedeki ölçütlerden olan "*hizmet içi eğitim*" ile ilgili olarak 1739 sayılı Yasa'nın 48. maddesinde, "*Öğretmenlerin daha üst öğrenim görmelerini sağlamak üzere yaz ve akşam okulları açılır veya hizmet içinde yetiştirilmeleri maksadıyla kurslar ve seminerler düzenlenir. Yaz ve akşam okulları öğretmen yetiştiren kurumlarca açılır; bunlara devam ederek yeterli krediyi dolduran öğretmenlere o kurumun belge veya diploması verilir. Milli Eğitim Bakanlığınca açılan kurs ve seminerlere devam edenlerden başarı sağlayanlara belge verilir. Bu belgelerin, öğretmenlerin atama, yükselme ve nakillerinde ne ölçüde ve nasıl değerlendirileceği yönetmelikle düzenlenir.*" hükmü yer almaktadır.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın hazırladığı yıllık hizmet içi eğitim planına göre eğitim alacak öğretmenler ve sayıları belirlenerek hizmet içi eğitim gerçekleştirilmektedir. Uygulamada mahalli hizmetiçi eğitim faaliyetlerine katılacak öğretmenler valilik, Bakanlık tarafından yapılan hizmetiçi eğitim faaliyetlerine katılacak olanlar ise Bakanlık onayı ile tespit edilmektedir.

Bu düzenlemelerden kariyer basamaklarında yükselmedeki değerlendirme puanının % 20'lik eğitim kısmı içerisinde yer alan hizmet içi eğitime katılmada öğretmenin iradesinin belirleyici olmadığı anlaşılmaktadır. Bu durumun, hizmet içi eğitim almak üzere görevlendirilmiş öğretmenlerin, bu kapsama alınmayanlara göre kariyer basamaklarındaki değerlendirmede öne geçmelerine ve aynı hukuksal konuma sahip öğretmenler arasında eşitsizliğe yol açacağı açıktır.

Hizmetiçi eğitime katılacakların saptanmasında bu eşitsizliği giderici objektif kriterlerin yasada yer almaması nedeniyle kuraldaki "hizmet içi eğitim," ibaresi Anayasa'nın 10. maddesine aykırıdır. İptali gerekir.

Kuralın kalan bölümünde yer alan kariyer basamaklarında yükselmeye esas alınacak değerlendirmede kıdem, lisansüstü eğitim, etkinlikler ve sicil puanları ile sınav sonucu ölçütlerinin, öğretmenin çalışmasına ve çabasına bağlı olarak objektif nitelik taşıdığı ve öğretmenler arasında eşitsizliğe yol açmadığı anlaşıldığından kuralın kalan bölümü Anayasa'nın 2. ve 10. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın kalan bölümünün reddine ilişkin olarak Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

Kuralın, Anayasa'nın 11. ve 90. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

3) Üçüncü Fıkranın İncelenmesi

Dava dilekçesinde, kariyer basamaklarında değerlendirmeye alınmak için sınav tam puanının esas alınmasının birinci fıkra için belirtilen gerekçelerle Anayasa'nın 2., 11. ve 90. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin üçüncü fıkrasında, "*Kariyer basamaklarında yükselecekler değerlendirme puanlarına göre başarı sıralamasına alınır. Değerlendirmeye alınmak için sınav tam puanının en az % 60'ını almış olmak şartı aranır.*" denilmektedir.

Kariyer basamaklarında yükseleceklerin değerlendirme puanlarına göre başarı sıralamasına alınmaları sınav sisteminin bir gereğidir. Değerlendirme için öngörülen sınav tam puanının % 60'ının alınması koşulu da, yasa koyucunun takdir alanı içerisinde değerlendirmeyi gerektiren bir konudur.

Bu nedenle, kural Anayasa'nın 2. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

Kuralın, Anayasa'nın 11. ve 90. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

4) Dördüncü Fıkranın İncelenmesi

Dava dilekçesinde, sınavın yapılmasına ilişkin kuralın birinci fıkra için belirtilen gerekçelerle Anayasa'nın 2., 11. ve 90. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin dördüncü fıkrasında, "*Sınav yılda bir defa olmak üzere ÖSYM'ce yapılır.*" hükmü yer almaktadır.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 6. maddesinde özerkliğe ve kamu tüzel kişiliğine sahip olduğu belirtilen Yükseköğretim Kuruluna bağlı olarak kurulan Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezinin (ÖSYM), anılan Yasa'nın 10. maddesinde Yükseköğretim Kurulunun tespit ettiği esaslar çerçevesinde istek üzerine yükseköğretim kurumlarına anket, doçentlik sınavları dahil her düzeyde sınav ve değerlendirme işlerini yapacağı öngörülmüştür.

Kuralda, kariyer basamaklarında ölçüt olan sınavın özerkliğe sahip Yükseköğretim Kuruluna bağlı ÖSYM tarafından yapılmasının öngörülmesinin objektif kriterlere göre sınavın yapılması amacını taşıdığı ve sınava girecekler bakımından güvence niteliğinde olduğu açıktır. Sınavın yılda bir defa olması da, yasa koyucunun takdir alanı içerisinde değerlendirilmesi gereken bir konudur.

Bu nedenle, kural Anayasa'nın 2. maddesine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

Kuralın, Anayasa'nın 11. ve 90. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

5) Beşinci Fıkranın İncelenmesi

Dava dilekçesinde, kariyer basamaklarında yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamlamış olanlara sınavdan muafiyet getirilmesinin birinci fıkra için belirtilen gerekçelerle Anayasa'nın 2., 11. ve 90. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin beşinci fıkrasında, "*Alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans öğrenimini tamamlamış öğretmenlerden uzman öğretmenlik, doktora öğrenimini tamamlamış olan öğretmenlerden ise başöğretmenlik için sınav şartı aranmaz. Bu durumda olan öğretmenler kıdem, hizmet içi eğitim, etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) ölçütlerine göre değerlendirilir.*" denilmektedir.

Kuralda yer alan "*hizmet içi eğitim,*" ibaresi, ikinci fıkra için belirtilen gerekçelerle Anayasa'nın 10. maddesine aykırıdır. İptali gerekir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 3. maddesinin (t/1) nolu bendine göre yüksek lisans, bir lisans öğretime dayalı, eğitim-öğretim ve araştırmanın sonuçlarını ortaya koymayı amaçlayan bir yükseköğretimdir; (t/2) bendine göre doktora ise lisansa dayalı en az altı veya yüksek lisans veya eczacılık veya fen fakültesi mezunlarınca Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından düzenlenen esaslara göre bir laboratuvar dalında kazanılan uzmanlığa dayalı en az dört yarı yıllık programı kapsayan ve orijinal bir araştırmanın sonuçlarını ortaya koymayı amaçlayan bir yükseköğretimdir.

Alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış öğretmenlerin, bilgilerinin ve uzmanlaşmış araştırmacı niteliklerinin artacağı gözetildiğinde sınavdan elde edilmek istenilen amaca bu yolla ulaşılabacağı açıktır. Bu nedenle anılan kişilerin sınavdan muaf tutulmalarında Anayasa'nın 2. ve 10. maddelerine aykırı bir yön bulunmamaktadır. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın kalan bölümünün reddine ilişkin olarak Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

Kuralın, Anayasa'nın 11. ve 90. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

6) Altıncı Fıkranın İncelenmesi

Dava dilekçesinde, kuralla yönetmeliğe bırakılan konuların Anayasa'nın 128. maddesindeki "*diğer özlük işleri*" ibaresi içinde kaldığı ve yasayla düzenlenmesi gerektiği, bu nedenle kuralın Anayasa'nın 128. maddesine aykırı olduğu, ayrıca birinci fıkra için belirtilen gerekçelerle Anayasa'nın 2., 11. ve 90. maddelerine de aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesine göre, Anayasa Mahkemesi yasaların, kanun hükmünde kararname ve TBMM İçtüzüğü'nün Anayasa'ya aykırılığı konusunda ilgililer tarafından ileri sürülen gerekçelere dayanmak zorunda değildir. İstemle bağlı kalmak koşuluyla başka gerekçe ile de Anayasa'ya aykırılık kararı verilebilir. İptali istenen kural, konuyla ilgili görülen Anayasa'nın 7. maddesi yönünden de incelenmiştir.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin altıncı fıkrasında, "*Öğretmenlik kariyer basamaklarında yükselceklerin gireceği sınav, sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi, hizmet içi eğitim veya*

lisansüstü eğitim nitelikleri, her bir değerlendirme ölçütüne ilişkin hususlar ve puan değerleri, alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem, hizmet içi eğitim, etkinlikler (bilimsel, kültürel, sanatsal ve sportif çalışmalar) ve sicil (iş başarımı) şartları ve puan değerleri, branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları, yükselmeye ilişkin usul ve esaslar ile diğer hususlar Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığının uygun görüşleri alınarak Millî Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.” hükmü yer almaktadır.

Kuralda yönetmeliğe bırakılan *“sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi”, “alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem,”*, *“branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları,”* ve *“ile diğer hususlar”* ibareleri kariyer basamaklarında yükselme hakkından yararlanabilmeye ilişkindir.

Anayasa'nın 7. maddesine göre Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindedir. Bu yetki devredilemez. Anayasa'nın 124. maddesinin birinci fıkrasına göre, yönetmelikler, kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla çıkarılabilir.

Yasayla düzenleme, konunun tüm ayrıntılarının yasayla belirlenmesini değil, temel ilkelerin, ölçü ve sınırların yasada gösterilip uzmanlık ve teknik konulara yönelik ayrıntıların düzenlenmesinin yürütme organına bırakılmasını ifade eder. Yasada, yönetmelikle düzenlenecek konuların çerçevesinin, Anayasa yargısı bağlamında denetime olanak verecek biçimde düzenlenmiş olması gerekir. Kuraldaki *“sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi”, “alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem,”*, *“branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları,”* ve *“ile diğer hususlar”* ibarelerinin belirlenmesinde belirtilen çerçeveye yer verilmediği açıktır. Bu nedenlerle kuraldaki anılan ibareler Anayasa'nın 2. ve 7. maddelerine aykırıdır. İptalleri gerekir.

Kuralın kalan bölümü ise yönetmelikte düzenlenebilecek nitelikte konulara ilişkindir ve Anayasa'nın 2. ve 7. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın kalan bölümünün reddine ilişkin olarak Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

Kuralın, Anayasa'nın 11., 90. ve 128. maddeleriyle ilgili görülmemiştir.

7) Yedinci Fıkranın İncelenmesi

Dava dilekçesinde kuralın, yüzde sınırlaması getirmekle, bunun dışında kalan kısmın üzerinden 1739 sayılı Yasa'nın 43. maddesinin birinci fıkrasında belirtilen uzmanlık unvanının geri alınması anlamına geleceği, bunun Anayasa'nın 2. maddesine aykırı olduğu, ayrıca birinci fıkra için belirtilen gerekçelerle Anayasa'nın 11. ve 90. maddelerine de aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin yedinci fıkrasında, *“Toplam serbest öğretmen kadro sayısı içinde, başöğretmen oranı % 10, uzman öğretmen oranı % 20'dir. Bakanlar Kurulu bu oranları bir katına kadar yükseltmeye yetkilidir.”* denilmektedir.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesiyle getirilen kariyer basamaklarında yükselme sistemi, öğretmenlerin, nitelik ve statülerinin iyileştirilmesine özel önem verilmesi temeline dayanmakta ve öğretmenlerin kıdem, eğitim ve iş başarımları esas alınarak, meslekî ve kişisel gelişimlerinin sağlanması, niteliklerinin iyileştirilmesi, statülerinin yaptıkları görevin önem, güçlük ve sorumluluk derecesi çerçevesinde olması gereken seviyeye yükseltilmesini amaçlamaktadır.

Kuralda, kariyer basamaklarında yükselme koşullarının tümünü sağlasa bile, % 20 ve % 10'luk sınırlama nedeniyle bütün öğretmenler yükselme olanağına sahip olamayacaklardır. Bakanlar Kurulu'na tanınan bu oranları bir katına kadar yükseltme yetkisinin kullanılmasında da aynı sonuçla karşılaşılabilir.

Anılan oranlar dolduğunda geride kalan öğretmenler, boşalma olana kadar yüzde yüz başarı elde etseler bile, uzman ve/veya başöğretmen hakkını elde edemeyeceklerdir. Bu durum ise yığılmalara, tıkanmalara ve çalışma hayatında olumsuzluklara neden olabilecektir. Öngörülen kontenjanlardaki yüzdelere giren son kişilerle aynı değerlendirme puanına sahip olanların kontenjan dışında kalmaları hali hukuk devleti ve eşitlik ilkeleriyle bağdaşmamaktadır.

Bu nedenlerle kural, Anayasa'nın 2. ve 10. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir.

Haşim KILIÇ bu görüşe katılmamıştır.

Kuralın, Anayasa'nın 11. ve 90. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

B- 5204 Sayılı Yasa'nın 2. Maddesiyle 14.7.1965 günlü, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 152. Maddesine Eklenen Fıkranın İncelenmesi

Dava dilekçesinde, öğretmenlik mesleğinin kariyer basamaklarına ayrılmasının Anayasa'nın 2. maddesindeki hukuk devleti ilkesine, eşit işe eşit ücret ilkesini kaldırdığı için de Anayasa'nın 10. ve 11. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

5204 sayılı Yasa'nın 2 maddesiyle, 14.7.1965 günlü, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 152. maddesinin "II- Tazminatlar" kısmının "B- Eğitim, Öğretim Tazminatı" bölümünün birinci fıkrasından sonra gelmek üzere eklenen fıkra ile başöğretmen unvanını kazanmış olanlara % 40'ına, uzman öğretmen unvanını kazanmış olanlara % 20'sine kadar miktarda ödeme yapılması öngörülmektedir.

Kuralla, kariyer basamaklarında yükselmede başarılı olanlara mali katkı sağlanması amaçlanmaktadır. Getirilen mali olanak, öğretmenlerin bu sistemdeki performanslarını artırmada teşvik niteliği taşımakta olup, öğretmenler için bir hak kaybına neden olmamaktadır. Ayrıca kuralla, farklı kariyer basamaklarındaki kişilere farklı ücret verilmesi sonucu doğmasında eşitlik ilkesine de aykırılık söz konusu değildir.

Bu nedenle kural, Anayasa'nın 2. ve 10. maddelerine aykırı değildir. İptal isteminin reddi gerekir.

Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ bu görüşe katılmamışlardır.

Kuralın, Anayasa'nın 11. maddesiyle ilgisi görülmemiştir.

V- İPTALİN DİĞER KURALLARA ETKİSİ

2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesinin ikinci fıkrasında, Yasa'nın belirli kurallarının iptali, diğer kurallarının veya tümünün uygulanmaması sonucunu doğuruyorsa, bunların da Anayasa Mahkemesi'nce iptaline karar verilebileceği öngörülmektedir.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesiyle 1739 sayılı Yasa'nın 43. maddesinin sonuna eklenen altıncı fıkranın, iptal edilen ibareleri nedeniyle uygulanma olanağı kalmayan kalan bölümünün de 2949 sayılı Yasa'nın 29. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca iptali gerekir.

VI- YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİ

30.6.2004 günlü, 5204 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun'un:

A) 1- 1. maddesiyle 14.6.1973 günlü, 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu'nun 43. maddesinin sonuna eklenen;

- a- Birinci fıkraya,
- b- İkinci fıkranın "... hizmet içi eğitim, ..." ibaresi dışında kalan bölümüne,
- c- Üçüncü fıkraya,
- d- Dördüncü fıkraya,
- e- Beşinci fıkranın "... hizmet içi eğitim, ..." ibaresi dışında kalan bölümüne,

2 - 2. maddesiyle 14.7.1965 günlü, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 152. maddesinin "II- Tazminatlar" kısmının "B- Eğitim, Öğretim Tazminatı" bölümünün birinci fıkrasından sonra gelmek üzere eklenen fıkraya,

yönelik iptal istemleri, 21.5.2008 günlü, E. 2004/83, K. 2008/107 sayılı kararla reddedildiğinden, bu fıkra ve bölümlere ilişkin YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE,

B) 1. maddesiyle 1739 sayılı Yasa'nın 43. maddesinin sonuna eklenen;

- 1- İkinci fıkrada yer alan "... hizmet içi eğitim, ..." ibaresine,
- 2- Beşinci fıkrada yer alan "... hizmet içi eğitim, ..." ibaresine,
- 3- Altıncı fıkraya,
- 4- Yedinci fıkraya,

ilişkin iptal hükümlerinin süre verilerek yürürlüğe girmesinin ertelenmesi nedeniyle bu fıkra ve ibarelere yönelik YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE,

21.5.2008 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

VII- İPTAL KARARININ YÜRÜRLÜĞE GİRECEĞİ GÜN SORUNU

Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasında "*Kanun, kanun hükmünde kararname ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi İptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez*" denilmekte, Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulü Hakkında Kanun'un 53. maddesinin dördüncü fıkrasında da bu kural tekrarlanmaktadır. Maddenin beşinci fıkrasında ise Anayasa Mahkemesi'nin, iptal halinde meydana gelecek hukuksal boşluğu kamu düzenini tehdit veya kamu yararını ihlâl edici mahiyette görmesi halinde yukarıdaki fıkra hükmünü uygulayacağı belirtilmektedir.

5204 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin iptal edilen fıkra ve ibarelerinin doğuracağı hukuksal boşluk kamu yararını ihlâl edici nitelikte görüldüğünden, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 2949 sayılı Yasa'nın 53. maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları gereğince iptal hükümlerinin, kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesi uygun görülmüştür.

VIII- SONUÇ

30.6.2004 günlü, 5204 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ve Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun'un:

A- 1. maddesiyle 14.6.1973 günlü, 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu'nun 43. maddesinin sonuna eklenen;

1- Birinci fıkranın Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

2- İkinci fıkranın;

a- "... hizmet içi eğitim, ..." ibaresinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

b- Kalan bölümünün Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

3- Üçüncü fıkranın Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

4- Dördüncü fıkranın Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

5- Beşinci fıkranın;

a- "... hizmet içi eğitim, ..." ibaresinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

b- Kalan bölümünün Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

Altıncı fıkranın;

a- "... sınava katılacaklarda aranacak en az çalışma süresi, ...", "... alanında ya da eğitim bilimleri alanında tezli yüksek lisans veya doktora öğrenimini tamamlamış olanlardan uzman öğretmenlik veya başöğretmenlik için aranacak kıdem, ...", "... branşlar temelindeki uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik sayıları, ...", "... ile diğer hususlar ..." ibarelerinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

b- Kalan bölümünün Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

7- Yedinci fıkranın Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, Haşim KILIÇ'ın karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

B- 2. maddesiyle 14.7.1965 günlü, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 152. maddesinin "II- Tazminatlar" kısmının "B- Eğitim, Öğretim Tazminatı" bölümünün birinci fıkrasından sonra gelmek üzere eklenen fıkranın Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Mustafa YILDIRIM, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

C- 1. maddesiyle 1739 sayılı Yasa'nın 43. maddesinin sonuna eklenen altıncı fıkranın, iptal edilen ibareleri nedeniyle uygulanma olanağı kalmayan kalan bölümünün de 2949 sayılı Anayasa

Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesinin ikinci fıkrası gereğince İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

D- İptal edilen fıkra ve ibarelerinin doğuracağı hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edici nitelikte görüldüğünden, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 2949 sayılı Yasa'nın 53. maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları gereğince iptal hükümlerinin, KARARIN RESMÎ GAZETE'DE YAYIMLANMASINDAN BAŞLAYARAK BİR YIL SONRA YÜRÜRLÜĞE GİRMESİNE, OYBİRLİĞİYLE,
21.5.2008 gününde karar verildi.

Başkan
Haşim KILIÇ

Başkanvekili
Osman Alifeyyaz
PAKSÜT

Üye
Sacit ADALI

Üye
Ahmet AKYALÇIN

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
Mustafa YILDIRIM

Üye
A. Necmi ÖZLER

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Şevket APALAK

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

[R.G. 18 Mart 2009 – 27173]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2008/42

Karar Sayısı : 2008/167

Karar Günü : 20.11.2008

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Ankara 5. İdare Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 22.4.1983 günlü, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun Ek 1. maddesinin, Anayasa'nın 2., 5., 10. ve 68. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

I- OLAY

Liberal Demokrat Parti tarafından 2002 yılı genel seçimlerinde Partilerinin aldığı oy ile orantılı olarak hak kazandıklarını ileri sürdükleri Hazine yardımının yasal faiziyle birlikte ödenmesi için Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğüne yaptıkları başvurunun reddi yolundaki işlemin iptali ile yoksun kalındığı ileri sürülen Hazine yardımının ödenmesi istemiyle açılan davada, davacı vekilinin Anayasa'ya aykırılık savını ciddi bulan Mahkeme, itiraz konusu kuralın iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmuştur.

.....
IV- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince Haşim KILIÇ, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Sacit ADALI, Fulya KANTARCIOĞLU, Ahmet AKYALÇIN, Mehmet ERTEN, Mustafa YILDIRIM, A. Necmi ÖZLER, Serdar ÖZGÜLDÜR, Şevket APALAK

ve Zehra Ayla PERKTAŞ'ın katılımlarıyla 15.5.2008 günü yapılan ilk inceleme toplantısında dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ

Başvuru kararı ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kural, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- Davada Uygulanacak Kural Sorunu

Anayasa'nın 152. ve 2949 sayılı Yasa'nın 28. maddesine göre mahkemeler, bakmakta oldukları davalarda uygulayacakları bir yasa veya yasa hükmünde kararnamenin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görürler veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırlarsa o hükmün iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmaya yetkilidirler. Ancak, bu kurallar uyarınca bir mahkemenin Anayasa Mahkemesine başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve görevine giren bir dava bulunması ve iptali istenen kuralın da o davada uygulanacak olması gerekmektedir. Uygulanacak yasa kuralları, davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde ve davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikte bulunan kurallardır.

22.4.1983 günlü, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun Ek. 1. maddesinin tamamının iptali istenmiş ise de itiraz yoluna başvuran Mahkeme siyasi partilere Devletçe yapılacak yardıma ilişkin maddenin birinci fıkrası ile dördüncü fıkrasının birinci tümcesinde yer alan hükümlere göre davacı siyasi partinin Devlet yardımından yararlanma hakkına sahip olup olmadığı hususunu karara bağlayacaktır. Buna göre, maddenin Devlet yardımından yararlanma koşullarını düzenleyen bu kuralların davada uygulanacak kural olup, bunların dışında kalan hükümlerinin uygulanma olanağı bulunmamaktadır. Bu nedenle, maddenin birinci fıkrasının "*Yüksek Seçim Kurulunca son milletvekili genel seçimlerine katılma hakkı tanınan ve 2339 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 33 üncü maddesindeki genel barajı aşmış bulunan siyasi partilere...*" bölümü ile dördüncü fıkrasının "*Milletvekili genel seçimlerinde toplam geçerli oyların %7'sinden fazlasını alan siyasi partilere de Devlet yardımı yapılır.*" şeklindeki ilk tümcesi dışında kalan hükümlerine ilişkin başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle REDDİNE 20.11.2008 gününde OYBİRLİĞİ ile karar verilmiştir.

B- Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

Başvuru kararında itiraz konusu kural ile Devlet yardımının sadece genel seçimde %7'nin üzerinde oy alan partilere özgülülmesinin, Anayasa'nın 2. maddesindeki demokratik devlet ilkesine, 5. maddesindeki Devletin demokrasiyi koruma ödevine, 10. maddesindeki eşitlik ilkesine ve 68. maddesindeki Devletin siyasi partilere yeterli düzeyde ve hakça mali yardım yapma ödevine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun Ek 1. maddesinin birinci fıkrasına göre bir siyasi partinin Devlet yardımından yararlanmaya hak kazanabilmesi için Yüksek Seçim Kurulunca son milletvekili seçimlerine katılma hakkı tanınmış ve 2339 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 33. maddesinde öngörülen % 10 barajını aşmış olması gerekmektedir. Ancak, dördüncü fıkranın birinci tümcesine göre bir siyasi parti geçerli oyların %7'sinden fazlasını almışsa, 2339 sayılı Yasa'nın 33. maddesindeki genel barajı aşmamış olsa da Devlet yardımına hak kazanmaktadır. Sonuç olarak bir siyasi partinin Devlet yardımından yararlanabilmesi için ön koşul milletvekili genel seçimlerine girmiş olmak ve bu seçimlerde geçerli oyların % 7'sinden fazlasını elde etmektir.

Çoğulcu, demokratik bir sistemde siyasi partiler hayati işlevlere sahiptirler. Toplumsal talepleri siyasal sisteme ulaştırarak yurttaş ile siyasal sistem arasındaki etkileşime aracılık ederler. Farklı siyasal görüşleri örgütleyerek siyasal çoğulculuğa katkıda bulunurlar. Siyasal ilgi ve yeteneği olan bireyleri tespit ederek siyasal konularda eğitirler ve Devlet yönetimine hazırlarlar. Seçimlere katılarak toplumsal iradenin ortaya çıkmasına ve bu iradenin Devlet yönetimine katılmasına aracılık ederek ulus egemenliğini hayata geçirirler. Bütün bu işlevleri nedeniyle siyasi partiler Anayasada demokratik siyasi hayatın vazgeçilmez unsurları olarak nitelendirilmişlerdir.

Siyasi partiler bu işlevleri yerine getirebilmek için ihtiyaç duydukları mali kaynakları, üye ve milletvekili aidatı ve bağışlar gibi özel gelir kaynaklarının yanı sıra devlet tarafından yapılan mali yardımlar yoluyla sağlarlar.

Anayasa'nın 68. maddesinin son fıkrasında "Siyasi partilere, Devlet, yeterli düzeyde ve hakça mali yardım yapar. Partilere yapılacak yardımın, alacakları üye aidatının ve bağışların tabi olduğu esaslar kanunla düzenlenir." denilmektedir. Buna göre, siyasi partilere yapılacak Devlet yardımı "yeterli düzeyde" ve "hakça" olmalıdır. 68. maddedeki "yeterli düzeyde" ifadesi seçimlerde toplumsal onaya ulaşmak için yapılması gereken siyasal faaliyetleri karşılamaya elverişli parasal miktar ile ilgilidir. Siyasi partilerin ulusal iradenin oluşumunu sağlarken üye aidatları ya da bağışlarla yeterli parasal kaynağa ulaşamadıkları durumda, çok partili demokratik düzenin gerekli kıldığı ölçüde Devlet yardımından yararlandırılması, onların paraca güçlü bazı kişi ve kuruluşların etki ve baskısı altına düşmesini engeller. Tüm harcamaların Devlet bütçesinden karşılanması da siyasal partilerin toplumla ilişkisini kopararak ulusal iradenin oluşumunu engeller. O halde yapılacak yardımın "yeterli düzeyde" olması, bir yandan siyasi partilerin Devletin ya da özel kişi ve kuruluşların güdümüne girmesini engelleyici, diğer yandan toplumla ilişkisini destekleyici düzeyde olmasını ifade eder. Kuşkusuz, yeterli düzeydeki parasal tutarın ne kadar olduğunun, ülkenin ekonomik, siyasal ve sosyal koşullarına göre değişkenlik göstermesi nedeniyle yasa koyucu tarafından somutlaştırılması gerekir.

"Hakça" ifadesi, hangi siyasi partilere ve ne oranda Devlet yardımı yapılacağını belirleyen temel ölçüttür. Bu kavram, siyasi partilere yapılacak yardımın miktarının adaletli bir ölçüde göre saptanmasını zorunlu kılmaktadır. Devlet yardımının hangi ölçütleri yerine getiren siyasi partilere verileceği hususu ile bu ölçütleri yerine getiren partilerin hangi oranda Devlet yardımı alabileceği yasa koyucu tarafından belirlenecektir.

Hakça ifadesi, belirli örgütlenme yaygınlığına ulaşmış ve belirli toplumsal onaya mazhar olmuş partilerin, seçimlerde elde ettiği başarı düzeylerine göre Devlet yardımından yararlanacağı biçiminde anlaşılmalıdır. Kuşkusuz bu yönde kamu yararını daha isabetli biçimde karşılayabilecek sistem ve yöntem tercihi yasa koyucunun takdiri içinde kalmaktadır. Ancak bu takdir yetkisi sınırsız değildir. Yasama organının sahip olduğu takdir yetkisinin sınırlarını çizebilmek için 68. madde hükmünün Anayasa'nın diğer hükümleriyle birlikte değerlendirilmesi gerekir.

Anayasa'nın 2. maddesine göre Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir. Hukuk devletinin belirgin özelliği yönetimde keyfilige izin vermemesi, yönetimin tüm işlemlerinde hukuka uygun hareket etmesidir. Keyfi davranmama yükümlülüğü diğer Devlet organları gibi yasama organı için de bağlayıcıdır. Özellikle haklardan yararlanmayı düzenlerken yasama organı kişiler arasında keyfi ayrımlarda bulunmamalıdır. Bu aynı

zamanda 10. maddede düzenlenen eşitlik ilkesinin de bir gereğidir. Yasama organı haklardan yararlanma konusunda, kişiler arasında ancak objektif ve makul nedenlerle ve ölçülü olarak farklılık yaratabilir. Objektif ve makul nedenlere dayanmayan ya da ölçülü olmayan bir farklılığın Anayasa'ya uygun olduğu düşünülemez.

İtiraz konusu kurallar Devlet yardımından yararlanma bakımından örgütlenmesini tamamlayarak milletvekili genel seçimine katılan ve geçerli oyların en az %7'sini alan partilerle, bu oranda oy alamayan partiler arasında bir farklılık yaratmakta ve sadece bu koşulları sağlayan partilerin Devlet yardımından yararlanmasına olanak tanımaktadır.

Siyasi partilerin temel amacı seçimlere katılarak milli iradenin ortaya çıkmasına aracılık etmek ve yeterli seçmen desteğini elde ederek yönetime katılmaktır. Bu nedenle, seçimlere katılabilme koşullarını sağlayamayan ve seçimlere katıldığı halde aldığı oyla yeterli oranda seçmen kitlesinin güvenini kazanamadığı anlaşılan bir siyasi partinin milli iradenin oluşumuna, daha büyük seçmen kitlesinin güvenini kazanan güçlü partiler gibi katkıda bulunacağı düşünülemez. Dava konusu düzenlemeyle partilerin büyüklük ve güçlerine göre demokratik siyasi hayata katkıları ölçüt olarak dikkate alınmak suretiyle devlet yardımından yararlanmaları öngörülmüştür. Bu ölçütün objektif ve makul olmadığı söylenemeyeceği gibi itiraz konusu kurallarda yer alan oranların da ölçüsüz olduğu sonucuna ulaşılamaz.

Açıklanan nedenlerle kural Anayasa'nın 2., 5, 10. ve 68. maddelerine aykırı değildir, iptal isteminin reddi gerekir.

Bu sonuca Haşim KILIÇ, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Sacit ADALI, Fulya KANTARCIOĞLU ve Zehra Ayla PERKTAŞ katılmamışlardır.

VI- SONUÇ

2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun Ek 1. maddesinin;

1- Birinci fıkrasının "Yüksek Seçim Kurulunca son milletvekili genel seçimlerine katılma hakkı tanınan ve 2339 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 33 üncü maddesindeki genel barajı aşmış bulunan siyasi partilere..." bölümünün,

2- Dördüncü fıkrasının "Milletvekili genel seçimlerinde toplam geçerli oyların %7'sinden fazlasını alan siyasi partilere de Devlet yardımı yapılır." biçimindeki ilk tümcesinin,

Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, Haşim KILIÇ, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Sacit ADALI, Fulya KANTARCIOĞLU ile Zehra Ayla PERKTAŞ'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA, 20.11.2008 gününde karar verildi.

Başkan Haşim KILIÇ	Başkanvekili Osman Alifeyyaz PAKSÜT	Üye Sacit ADALI
Üye Fulya KANTARCIOĞLU	Üye Ahmet AKYALÇIN	Üye Mehmet ERTEN
Üye A. Necmi ÖZLER	Üye Serdar ÖZGÜLDÜR	Üye Şevket APALAK
Üye Serruh KALELİ		Üye Zehra Ayla PERKTAŞ

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/14233

Karar No : 2008/19392

İncelenen Kararın

Mahkemesi : ANKARA 9. SULH HUKUK MAHKEMESİ

Tarihi : 30/1/2008

Numarası : 2007/111-2008/142

**Davacı : BAŞKENT SİTESİ YÖNETİCİLİĞİ-
AV.H.KUBİLAY ÜSTÜNER**

Davalı : MUSTAFA BOZOĞLU-AV.M.CÜNEYT TANER

Dava dilekçesinde 185.50 YTL alacak ve fer'ileri için takibe itirazın iptali, inkar tazminatının masraflarla birlikte davalı taraftan tahsili istenilmiştir. Mahkemece davanın reddi cihetine gidilmiş, hüküm kanun yararına bozulması için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından temyiz edilmiştir.

YARGITAY KARARI

Temyiz isteminin süresi içinde olduğu anlaşıldıktan sonra dosyadaki bütün kağıtlar okunup gereği düşünüldü.

Davacı, davalı aleyhine açtığı davadan 8.Sulh Hukuk Mahkemesince 2005/458-994 sayılı dosyasında davalı vekili için hükmedilen vekalet ücreti alacağı için yaptığı ilamlı icra takibinde davacının 185.50 YTL ödemek zorunda kaldığını, hükmün Yargıtay'ca bozulduğunu, haksız yere ödenen bu miktarın tahsili için girişilen icra takibine davalının itirazının iptalini ve inkar tazminatına hükmedilmesini talep etmiştir.

Mahkemece, davacı tarafından açılan davanın Ankara 8.Sulh Hukuk Mahkemesince reddi üzerine hükmedilen vekalet ücretinin davalı lehine kazanılmış hak teşkil ettiği, bozma üzerine yeniden yapılan yargılamada davanın kabulüne karar verilmesinin önceki kararda kazanılmış vekalet ücretini ortadan kaldırmayacağı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Kesin olan hükümde; "Yargıtay'ca bozulan ilk kararda davalı lehine hükmedilen ve icra yoluyla davacıdan tahsil edilen vekalet ücretine ilişkin meblağın sebepsiz zenginleşmeye neden olduğu düşünülmezsizin davanın kabulü yerine reddine karar verilmesinin" usul ve yasaya aykırı olduğu gerekçesiyle kanun yararına bozulması Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmiştir.

HUMK'nun 417.maddesinin 1.fıkrasında kanunda belirtilen haller haricinde yargılama giderlerinin davada haksız çıkan tarafa yükleneceği kuralı getirilmiştir. Avukatlık ücreti, HUMK'nun 423/6.maddesine göre yargılama giderlerinden sayılmaktadır.

Ankara 8.Sulh Hukuk Mahkemesinin dava dosyasında, davacı tarafından davalı aleyhine açılan davanın reddine karar verilerek davalı vekili için 175 YTL vekalet ücretine hükmedilmiş ise de bu hükmün

Yargıtay'ca bozulması üzerine, mahkemece bozmaya uyularak davanın kabulüne karar verilmiş hüküm kesinleşmiştir.

Kesinleşen bu hüküm ile davacının davada haklı çıktığı belirlendiği halde, Yargıtay'ca bozulan ilk kararda davalı lehine hükmedilen ve icra yoluyla davacıdan tahsil edilen vekalet ücretine ilişkin meblağın sebepsiz zenginleşme nedeniyle davalıdan tahsiline karar verilmesi gerekirken davanın reddine karar verilmesi doğru değildir.

Bu itibarla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6.maddesine dayalı kanun yararına bozma isteminin açıklanan sebeplerle kabulüyle hükmün Bozulmasına ve gereği yapılmak üzere dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine 13/11/2008 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 19 Mart 2009 – 27174]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/11421

Karar No: 2009/947

Davacı Dilan Keklik'e velayeten annesi Ayser Keklik ve babası İsa Keklik ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Van 1. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 27/9/2006 günlü ve 2006/676-2006/804 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 20/10/2008 gün ve Hukuk-2008/187061 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen Dilan ile aynı anneden doğduğu anlaşılan kardeşi 21/9/2000 doğumlu Diyar arasında düzeltilen doğum tarihine göre sadece 5 ay 25 günlük bir zaman farkı bulunmaktadır.

Bir kadının bu süre içerisinde iki kez doğum yapmasının tıbben mümkün olmadığı açık olup, hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yaparken bu kayıtların birbiri ile çelişik olmamasına özen göstermeli, böyle bir sonucu doğuracak kararlar vermemelidir.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 10/2/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/11424

Karar No: 2009/1109

Davacı Deniz Uralkaya ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Kartal 1. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 27/12/2007 günlü ve 2007/328-567 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 23/10/2008 gün ve Hukuk-2008/199245

sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Dosyada bulunan nüfus kayıt örneğinden, doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen Deniz'in, Dünya adında ikiz kardeşi olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumda mahkemece ikizlerin birlikte tam teşekküllü bir sağlık kuruluşuna sevkî sağlanarak ikizlik ve yaşları konusunda heyet raporu alınıp oluşacak sonuç doğrultusunda bir karar verilmesi gerekirken eksik inceleme ile ikizlik kaydının iptalini de doğuracak şekilde davanın kabulü usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 16/2/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/11426

Karar No : 2009/1110

Davacı Mesut Polat'a velayeten Mevlüt Polat ve Selvi Polat ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Gaziosmanpaşa 3. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 28/12/2007 günlü ve 2006/548-2007/521 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 20/10/2008 gün ve Hukuk-2008/174372 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen Mesut ile aynı anneden doğduğu anlaşılan kardeşi 14/1/1989 doğumlu Evren arasındaki düzeltilen doğum tarihine göre sadece 5 ay 9 günlük bir zaman farkı bulunmaktadır.

Bir kadının bu süre içerisinde iki kez doğum yapmasının tıbben mümkün olmadığı açık olup, hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yaparken bu kayıtların diğerleri ile çelişik olmamasına özen göstermeli, böyle bir sonucu doğuracak kararlar vermemelidir. Bu hususa uyulmadan davanın kabulü usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 16/2/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/11427

Karar No: 2009/1111

Davacı Menşure Akyazı ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Bafra 1. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 6/3/2007 günlü ve 2007/63-75 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 20/10/2008 gün ve Hukuk- 2008/207071 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Dava, evliliğin devamı sırasında eşlerden birisi tarafından, nüfus kaydının düzeltilmesi istenilen küçüğe velayeten açılmış, mahkemece, diğer eşin katılması veya icazeti aranmadan davaya bakılıp kabulüne karar verilmiştir.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 336 ncı maddesinde, (eşlerden herhangi birisine öncelik veya üstünlük tanınmadan) evlilik devam ettiği sürece ana ve babanın, velayeti birlikte kullanacağı öngörülmüş ve 342 nci maddesinde de anne ve babanın çocuğu velayetleri çerçevesinde temsil edecekleri ilkesi yine ayırım yapılmadan getirilmiştir.

Emredici nitelikteki bu yasa kuralı evlilik birliği içinde velayetin kullanılması kapsamında ana ve baba tarafından çocuk adına açılacak tüm davalar yönünden de geçerlidir. Buna göre, asıl olan eşlerin birlikte dava açmaları ise de, bunlardan birisi tarafından açılacak davaya diğer eşin sonradan icazetini bildirip olumlu iradesini ortaya koyması da, velayetin birlikte kullanılması gerçekleşmiş olduğundan yeterlidir. Diğer eşin katılımının veya rızasının sağlanamadığı davanın ise reddi gerekir.

Bu bakımdan mahkemece davacıya, eşinin davaya katılmak ya da duruşmada hazır bulunmak suretiyle icazetini bildirmesi veya icazetini gösteren imzası noterden onaylı belge ibraz etmesi için mehil verilip, bunun sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, eşlerden birisinin istemi yeterli bulunarak davanın esası hakkında hüküm kurulmuş olması usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 16/2/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/11428

Karar No : 2009/1112

Davacı Süleyman Ertaş'a velayeten Ömer Ertaş ve Vafra Ertaş ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Kızıltepe Asliye Hukuk Mahkemesince verilen 6/12/2007 günlü ve 2007/494-758 sayılı kararın temyiz edilmemekle kesinleşmesi ve yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 20/10/2008 gün ve Hukuk-2008/187064 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen Süleyman ile aynı anneden doğduğu anlaşılan kardeşi 5/5/1993 doğumlu Mehmet arasında düzeltilen doğum tarihine göre sadece 3 ay 4 günlük bir zaman farkı bulunmaktadır.

Bir kadının bu süre içerisinde iki kez doğum yapmasının tıbben mümkün olmadığı açık olup, hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yaparken bu kayıtların diğerleri ile çelişik olmamasına özen göstermeli, böyle bir sonucu doğuracak kararlar vermemelidir. Bu hususa uyulmadan davanın kabulü usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile

dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 16/2/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/11429

Karar No : 2009/1113

Davacı Serkan Sariabacı ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Adıyaman 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen 13/11/2007 günlü ve 2006/480-2007/509 sayılı kararın temyiz edilmemekle kesinleşmesi ve yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 20/10/2008 gün ve Hukuk-2008/148309 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Dosyada bulunan nüfus kayıt örneğinden, doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen Serkan Sariabacı'nın annesi Emiş'in 8/1/1977 tarihinde öldüğü anlaşılmakta olup, bu durumda düzeltilen doğum tarihine göre davacı annesinin ölümünden 3 yıl 8 ay 11 gün sonra doğmuş olmaktadır. Bir kadının öldükten 3 yıl 8 ay 11 gün sonra doğum yapması hayatın olağan akışına aykırıdır.

Hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yapılmasına karar verirken, kayıtlar arasında çelişki meydana getirmemeye ve hayatın olağan akışına ters düşecek durumlara yol açmamaya özen göstermek zorunda olup bu hususa uyulmadan karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 16/2/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 19 Mart 2009 – 27174]

 [İçindekilere dön](#)

Yüksek Seçim Kurulu Kararları

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No: 481

- K A R A R -

Başkanlıkça Kurulumuza sunulan 14/03/2009 tarihli yazıda; “29 Mart 2009 Pazar günü yapılacak olan mahalli idareler seçimlerinin, sağlıklı ve düzenli bir şekilde gerçekleşmesini sağlamak amacıyla;

2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun’un 36. maddesinin yollamada bulunduğu 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun’un 79. maddesinde yer alan içki ve silah taşıma yasağı ile 80. maddesinde öngörülen yayın yasağının uygulama usul ve esaslarının, gerektiğinde bir komisyon çalışmasından sonra karara bağlanmasını takdirlerinize arz ederim.” denilmiş ve Kurulumuzun 14/03/2009 tarihli, 441 sayılı kararı ile Kurulumuz Üyesi Hasan ERBİL Başkanlığında, Üyeler Hüseyin EKEN ve Sadri BOZKURT’tan

oluşturulmuş olan komisyon çalışmasını tamamlamış olmakla konu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 79 uncu maddesiyle; seçimlerin başlamasından bitimine kadar, seçimin düzen içinde yönetilmesi ve dürüstlüğü ile ilgili bütün işlemleri yapma ve yaptırma seçim süresince ve seçimden sonra seçim konuları ile ilgili bütün yolsuzlukları, şikayet ve itirazları inceleme ve kesin karara bağlama ... görev ve yetkisi Yüksek Seçim Kuruluna verilmiş, anılan madde diğer seçim kurullarının görev ve yetkilerinin de kanunla düzenleneceği,

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un 1. maddesinde; Özel kanunlarına göre yapılacak milletvekili, il genel meclisi üyeliği, belediye başkanlığı, belediye meclisi üyeliği, muhtarlık, ihtiyar meclisi üyeliği, ihtiyar heyeti üyeliği seçimlerinde ve Anayasa değişikliklerine ilişkin kanunların halk oyuna sunulmasında bu Kanun hükümlerinin uygulanacağı,

2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 36. maddesinde de; Bu Kanunda özel hüküm bulunmayan hallerde 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun ile 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu ve 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun ve bunların ek ve değişikliklerinin bu Kanuna aykırı olmayan hükümleri uygulanacağı,

hükümlerine yer verilmiştir.

Bu nedenle;

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un 79 uncu maddesinde;

“Oy verme günü, her ne suretle olursa olsun, ispirotolu içki satılması, içkili yerlerle umumi mahallerde her çeşit ispirotolu içki satılması, verilmesi, içilmesi yasaktır.

Oy verme günü, bütün umumi eğlence yerleri oy verme süresince kapalı kalır. Eğlence yeri niteliğine haiz lokantalarda yalnız yemek verilir.

Oy verme günü, emniyet ve asayiş korumakla görevli olanlardan başka hiçbir kimse, köy, kasaba ve şehirlerde silah taşıyamaz.

Bu Kanunun uygulanmasında silahtan maksat 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin (1), (2), (3) ve (5) numaralı alt bentlerinde gösterilenlerdir.”,

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde, silahlar;

1- Ateşli silahlar,

2- Patlayıcı maddeler,

3- Her türlü kesici, delici ve bereleyici aletler,

4- Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddeler, olarak gösterilmiştir.

Aynı Kanunun 80 inci maddesinde ise;

“Seçim günü saat 18.00'e kadar radyolar ve her türlü yayın organları tarafından seçim ve seçim sonuçları ile ilgili haber, tahmin ve yorum yapılması yasaktır.

Saat 18.00 ile 21.00 arasında ancak radyolarda Yüksek Seçim Kurulu tarafından seçim ile ilgili olarak verilecek haber ve tebliğler yayımlanabilir.

Saat 21.00'den sonra bütün yayınlar serbesttir.”,

denilerek yayınlarla ilgili yasak kapsamı belirlenmiştir.

2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 8 inci maddesi uyarınca, 29 Mart

2009 Pazar günü yapılacak mahalli idareler seçimlerinde; 2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun'un 36 ncı maddesi göndermesi ile 298 sayılı Kanunun 79 ve 80 inci maddelerinde öngörülen yasakların uygulanması gerekmektedir.

S O N U Ç:

Açıklanan nedenlerle;

1- 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un;

79 uncu maddesi gereğince;

a) Oy verme günü olan 29 Mart 2009 Pazar günü sabah saat 06.00'dan gece saat 24.00'e kadar; Her ne suretle olursa olsun alkollü içki satılmasının, içkili yerlerde umumi mahallerde her çeşit alkollü içki verilmesinin, içilmesinin yasak olduğuna,

b) Oy verme günü oy verme süresince bütün umumi eğlence yerlerinin kapalı kalacağına, eğlence yeri niteliğini taşıyan lokantalarda yalnız yemek verilebileceğine,

c) Oy verme günü olan 29 Mart 2009 Pazar günü sabah saat 06.00'dan gece saat 24.00'e kadar; emniyet ve asayiş korumakla görevli olanlardan başka hiçbir kimsenin, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde sayılan;

1- Ateşli silahları,

2- Patlayıcı maddeleri,

3- Her türlü kesici, delici ve bereleyici aletleri,

4- Yakıcı, aşındırıcı, yaralayıcı, boğucu, zehirleyici, sürekli hastalığa yol açıcı nükleer, radyoaktif, kimyasal, biyolojik maddeleri köy, kasaba ve şehirlerde taşıyamayacağına,

80 inci maddesi gereğince;

a) Oy verme günü saat 18.00'e kadar radyolar ve her türlü yayın organları tarafından seçim ve seçim sonuçları ile ilgili haber, tahmin ve yorum yapılmasının yasak olduğuna,

b) Saat 18.00 ila 21.00 arasında radyolarda ve her türlü yayın organlarında ancak Yüksek Seçim Kurulu tarafından seçim ile ilgili olarak verilecek haber ve tebliğlerin yayınlanabileceğine,

c) Saat 21.00'den sonra bütün yayınların serbest olduğuna, ancak Yüksek Seçim Kurulunca gerek görülmesi halinde saat 21.00'den önce de yayınların serbest bırakılmasına karar verilebileceğine,

2- Karar örneğinin;

a) İl ve ilçe seçim kurulu başkanlıklarına,

b) Siyasi partiler genel başkanlıklarına,

c) Cumhuriyet Başsavcılıklarına iletmek üzere Adalet Bakanlığına,

ç) Valiliklere bildirilmek üzere İçişleri Bakanlığına,

d) Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğüne ve Radyo ve Televizyon Üst Kurulu Başkanlığına gönderilmesine,

3- Karar örneğinin Resmi Gazete'de yayımlanmasına,

4- Kararın sonuç kısmının TRT bildirisi halinde yayımlanmasına,

21/03/2009 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Muammer
AYDIN

Başkanvekili
Ahmet
BAŞPINAR

Üye
Hasan ERBİL

Üye
Necati SÖZ

Üye
Hüseyin EKEN

Üye
Bahadır
DOĞUSOY

Üye
Mehmet KILIÇ

Üye
Ali EM

Üye Üye Üye
Kırdar ÖZSOYLU Sadri BOZKURT M. Zeki ÇELEBİOĞLU

[R.G. 22 Mart 2009 – 27177]

 [İçindekilere dön](#)

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:
Karar No: 477

- K A R A R -

Kurulumuz Başkanlığına Demokrat Parti, Demokratik Toplum Partisi ve Saadet Partisi Genel Başkanlıkları tarafından verilen yazılarda; Toplumun büyük bir kesiminin nüfus cüzdanında vatandaşlık numarasının bulunmadığı ve seçim günü olan 29 Mart 2009 tarihine kadar alınmasına da imkan olmadığı, nüfus dairelerinin 24 saat mesai yapacağı bildirildiği, ancak bunun bir çözüm olmadığından bazı seçmenlerin oylarını kullanamayacak duruma geldiği ve bu durumun seçimde oy dağılımını etkileyeceği belirtilerek, Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası taşımayan belgenin yanında, seçmenin açık kimliğini ortaya koyan diğer belgelerle de oy kullanılmasına izin verilmesi istenilmiş olmakla, konu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un "Kimliğin tespiti" başlıklı 87. maddesinde; "Sandık seçmen listesinde yazılı seçmenin kimliği, nüfus hüviyet cüzdanı veya kimlik tespiti amacıyla düzenlenmiş ve Türkiye Cumhuriyet kimlik numarasını taşıyan resmi belgelerle belirlenir. Hangi resmi belgelerin kimlik belirlenmesinde kabul edileceği, Yüksek Seçim Kurulunca seçimlerin başlangıcında tespit ve ilan edilir. Şu kadar ki, belediyeler ile köy ve mahalle muhtarlıklarınca tanzim ve tasdik edilen kimlik belgeleri bu maddenin uygulanmasında geçerli değildir."

Yüksek Seçim Kurulunun 08/01/2009 tarih ve 11 sayılı kararı eki 29 Mart 2009 Pazar Günü Yapılacak Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimlerinde Sandık Kurullarının Görev ve Yetkilerini Gösterir Örnek: 138 sayılı Genelgenin "Seçmenin Kimliğinin Tespiti" başlıklı 28. maddesinde de; "Sandık başına gelen seçmen; Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasını taşıyan; nüfus cüzdanı, resmi daireler veya iktisadi devlet teşekküllerince verilen soğuk damgalı kimlik kartı, pasaport, evlenme cüzdanı, sürücü belgesi gibi kimliğini tereddütsüz ortaya koyan resimli, resmi nitelikteki belgelerden birini başkana verir ve seçmen sıra numarasını söyler. Bu belgelerden birini vermeyen seçmen oy kullanamaz. Belediyeler ile köy veya mahalle muhtarlarınca düzenlenip onaylanan kimlik belgeleri seçmenin kimliğinin tespitinde geçerli değildir.

Yukarıda sayılan kimlik belgeleri bulunmayan ceza infaz kurumları ve tutukevindeki taksirli suçlardan hükümlü bulunanlar ile tutuklu seçmenler için cezaevi idaresince verilmiş belge, kimlik yerine geçer.

Yukarıdaki belgelerden Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasını taşımayanlara itibar edilmez."

hükümlerine yer verilmiştir.

Bu yasal düzeleme göz önünde bulundurularak, Kurulumuzun 10/03/2009 tarihli, 428 sayılı kararı ile; 29 Mart 2009 tarihinde yapılacak mahalli idareler seçimlerinde, Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası taşımayan belgeye dayanılarak oy kullanılamayacağına ve seçmenlerin Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası taşımayan ve üzerinde elle veya etiket şeklinde yapılan belgeler ile oy kullanılmasının mümkün olmadığına karar verilmişti.

29 Mart 2009 Pazar günü yapılacak olan mahalli idareler seçimlerinde, seçmenlerimizin Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası taşıyan nüfus hüviyet cüzdanları ile oy kullanabilecekleri hususu, 5490 sayılı Kanunun 46 ve 47. maddeleri ile 298 sayılı Kanunun 87. maddesinde öngörülmüş ve bu hususa Sandık Kurullarının Görev ve Yetkilerini Gösterir Genelgemizde de yer verilmiştir.

Ancak, son günlerde yazılı ve görsel basında yer alan haberler ve yetkili seçim kurulları ile siyasi partilerimizin başvurularından, Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası taşıyan nüfus cüzdanı verilmesi işlemlerinin uzun zaman alması ve seçmen vatandaşlarımızın nüfus müdürlüklerinde oluşan yığılmalar nedeniyle, yaklaşan seçim tarihine kadar yeni nüfus cüzdanlarını alamayacakları ve Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 67 nci maddesinde öngörülen oy kullanma haklarını yerine getiremeyeceği anlaşılmıştır.

Belirtilen nedenle, 29 Mart 2009 Pazar günü yapılacak olan mahalli idareler seçimlerinde uygulanmak üzere, konunun Yüksek Seçim Kurulunca yeniden değerlendirilmesi zorunlu hale geldiği görülmüştür.

Yapılan değerlendirme sonrasında; nüfus idarelerinden alınacak, seçmen vatandaşın Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasını da taşıyan mühürlü ve imzalı nüfus kayıt örneğinin aslını Sandık Kurulu Başkanlarına, Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası olmayan nüfus hüviyet cüzdanı, resmi daireler veya iktisadi devlet teşekküllerince verilmiş resimli ve soğuk damgalı kimlik kartı, pasaport, evlenme cüzdanı ve sürücü belgesi gibi belgelerle birlikte ibraz etmesi halinde oylarını kullanabilmelerinin mümkün olduğuna,

Ayrıca, Yüksek Seçim Kurulunun 08/01/2009 tarih ve 11 sayılı kararı eki 29 Mart 2009 Pazar Günü Yapılacak Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimlerinde Sandık Kurullarının Görev ve Yetkilerini Gösterir Örnek: 138 sayılı Genelgenin "Seçmenin Kimliğinin Tespiti" başlıklı 28. maddesine; "Nüfus idarelerinden alınacak, seçmen vatandaşın Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasını da taşıyan mühürlü ve imzalı nüfus kayıt örneğinin aslını sandık kurulu başkanlarına, Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası olmayan nüfus hüviyet cüzdanı, resmi daireler veya iktisadi devlet teşekküllerince verilmiş resimli ve soğuk damgalı kimlik kartı, pasaport, evlenme cüzdanı ve sürücü belgesi gibi belgelerle birlikte ibraz etmesi halinde oylarını kullanabilmeleri mümkündür." ibaresinin son fıkra olarak eklenmesine,

karar verilmesi gerekmiştir.

S O N U Ç:

Açıklanan nedenlerle,

1- Nüfus idarelerinden alınacak, seçmen vatandaşın Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasını da taşıyan mühürlü ve imzalı nüfus kayıt örneğinin aslını Sandık Kurulu Başkanlarına, Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası olmayan nüfus hüviyet cüzdanı, resmi daireler veya iktisadi devlet teşekküllerince verilmiş resimli ve soğuk damgalı kimlik kartı, pasaport, evlenme cüzdanı ve sürücü belgesi gibi belgelerle birlikte ibraz etmesi halinde oylarını kullanabilmelerinin mümkün olduğuna,

2- Yüksek Seçim Kurulunun 08/01/2009 tarih ve 11 sayılı kararı eki 29 Mart 2009 Pazar Günü Yapılacak Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimlerinde Sandık Kurullarının Görev ve Yetkilerini Gösterir Örnek: 138 sayılı Genelgenin “Seçmenin Kimliğinin Tespiti” başlıklı 28. maddesine; “Nüfus idarelerinden alınacak, seçmen vatandaşın Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasını da taşıyan mühürlü ve imzalı nüfus kayıt örneğinin aslını sandık kurulu başkanlarına, Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası olmayan nüfus hüviyet cüzdanı, resmi daireler veya iktisadi devlet teşekküllerince verilmiş resimli ve soğuk damgalı kimlik kartı, pasaport, evlenme cüzdanı ve sürücü belgesi gibi belgelerle birlikte ibraz etmesi halinde oylarını kullanabilmeleri mümkündür.” ibaresinin son fıkra olarak eklenmesine,

3- Karar örneğinin;

a) İç mail yoluyla tüm il ve ilçe seçim kurulu başkanlıklarına gönderilmesine ve ayrıca seçmen vatandaşlarımızın bilgilendirilmesi amacıyla Kurumumuz resmi internet sitesine (portal) konulmasına,

b) Siyasi partilerin genel başkanlıklarına gönderilmesine,

c) Resmi Gazetede yayımlanmasına,

18/03/2009 tarihinde oyçokluğu ile karar verildi.

Başkan Muammer AYDIN	Başkanvekili Ahmet BAŞPINAR (M)	Üye Hasan ERBİL	Üye Necati SÖZ (M)
Üye Hüseyin EKEN	Üye Bahadır DOĞUSOY	Üye Mehmet KILIÇ	Üye Ali EM (M)
Üye Kırdar ÖZSOYLU	Üye Sadri BOZKURT	Üye M. Zeki ÇELEBİOĞLU (M)	

[R.G. 20 Mart 2009 – 27175]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

HASAN YILMAZ

Başvuru No: 3226/04

23 Ekim 2007

Dostane Çözüm

OLAYLAR

Hasan Yılmaz adlı başvuran 1963 doğumlu Türk vatandaşıdır ve Adana'da yaşamaktadır. Dava olayları, taraflarca sunulduğu şekliyle şöyle özetlenebilir:

9 Eylül 1996 tarihinde başvuran yakalanmış ve gözaltına alınmıştır. 20 Eylül 1996 tarihinde tutuklanmıştır.

30 Eylül 1996 tarihinde İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcısı, başvuran ve diğer 14 kişiyi uyuşturucu bulundurmak ve yurda uyuşturucu sokmakla suçlayan bir iddianame sunmuştur.

10 Ekim 2001 tarihinde İstanbul DGM başvuranı para ve 24 yıl hapis cezasına çarptırmıştır.

Başvuran dahil bazı sanıklar kararı temyiz etmiştir. 6 Haziran 2002 tarihinde Yargıtay, başvuran ve diğer üç sanık hakkındaki DGM kararını bozmuştur. Dava, İstanbul DGM'de yeniden başlamıştır.

8 Kasım 2002 tarihinde mahkeme dört sanığı da suçlu bulmuş, başvuran para ve 18 yıl 9 ay hapis cezasına çarptırılmıştır. 26 Haziran 2003 tarihinde Yargıtay, DGM kararını onamıştır.

ŞİKÂyetLER

Başvuran AİHS'nin 5 § 3 maddesine atıfla, derhal bir hakim önüne çıkarılmamasından şikâyetçi olmuştur.

Aynı zamanda 6 § 1 maddesine atıfla, hakkında yürütülen yargılama süresinden şikâyetçi olmuştur.

HUKUK

Mahkeme, Hükümetten aşağıdaki beyanı almıştır:

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan başvurunun dostane çözümünü teminen başvurana *ex gratia* 4,500 Euro (dört bin beş yüz Euro) ödemeyi teklif ettiğini beyan ederim.

Dava ile bağlantılı adli masrafları da kapsayacak bu meblağ, uygulanabilecek tüm vergilerden muaf olarak, ödeme günü geçerli kur üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilecek ve başvuran ya da yasal temsilcisi tarafından tayin edilen banka hesabına yatırılacaktır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 37 § 1. maddesi uyarınca, Mahkeme'nin kararı tebliğinden itibaren üç ay içerisinde ödenecektir. Ödeme, davanın nihai olarak karara bağlanmasını sağlayacaktır. Meblağın belirtilen üç aylık süre içerisinde ödenmemesi durumunda, Hükümet, ödeme gerçekleşinceye kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle oluşacak faiz oranına göre basit faiz ödemeyi taahhüt eder.”

Mahkeme, başvuran imzalı aşağıdaki beyanı almıştır:

“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti’nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan başvurunun dostane çözümünü teminen başvurana *ex gratia* 4,500 Euro (dört bin beş yüz Euro) ödemeyi teklif ettiğini bildiririm.

Maddi-manevi zararlar ve dava ile bağlantılı adli masrafları da kapsayacak bu meblağ, ödeme günü geçerli kur üzerinden Yeni Türk Lirası’na çevrilerek tarafımdan tayin edilen banka hesabına yatırılacaktır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 37 § 1. maddesi uyarınca, Mahkeme’nin kararı tebliğinden itibaren üç ay içerisinde ödenecektir. Meblağın belirtilen üç aylık süre içerisinde ödenmemesi durumunda, Hükümet, ödeme gerçekleşinceye kadar, Avrupa Merkez Bankası’nın uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle oluşacak faiz oranına göre basit faiz ödemeyi taahhüt eder.”

Teklifi kabul eder ve söz konusu başvuruya yol açan olaylar hususunda Türkiye aleyhindeki iddialardan vazgeçerim. Bu şekilde, davanın nihai olarak karara bağlandığını bildiririm.

İşbu beyan, Hükümet ile benim aramda varılan dostane çözüm kapsamında yapılmıştır.”

AİHM, taraflar arasında varılan dostane çözümü dikkate alır. Çözümün, AİHS ve Protokollerinde öngörülen insan haklarına saygı temeline dayandığı hususunda tatmin olmuş ve başvurunun incelenmesinin devamını haklı çıkaracak kamu yararına ilişkin bir neden tespit etmemiştir (AİHS’nin *in fine* 37 § 1. maddesi). Dolayısıyla, AİHS’nin 29 § 3. maddesinin davaya uygulanmasına devam edilmemelidir ve dava kayıttan düşürülmelidir.

Yukarıdaki gerekçelere dayalı olarak, AİHM oybirliğiyle Başvurunun kayıttan düşürülmesine *karar vermiştir*.

F. ELEN-PASSOS
Kâtip Yardımcısı

F. TULKENS
Başkan

— • —

 [İçindekilere dön](#)

EKİNCİ VE AKALIN/Türkiye Davası*

Başvuru No: 77097/01
Strazburg
30 Ocak 2007

OLAYLAR

Başvuranlar sırasıyla 1957 ve 1968 doğumludur. Başvurunun yapıldığı sırada başvuranlar Niğde cezaevinde bulunmaktaydı.

Belirtilmeyen bir tarihte başvuranlar açlık grevine başlamıştır.

Adı geçenler terörist bir örgüte üye olmaktan mahkum edildikleri cezalarını çekmekteyken 6 Kasım 1998 tarihinde cezaevi yönetimine karşı ayaklanma suçu ile itham edilmiş ve Ankara Asliye Ceza Mahkemesi önüne çıkarılmıştır.

19 Aralık 2000 tarihinde iç hukuk yetkilileri tarafından cezaevlerine yönelik olarak düzenlenen «Hayata dönüş operasyonu» sırasında güvenlik güçleri ile hükümlüler arasında çatışma meydana gelmiş, başvuranlar bu operasyon sırasında kötü muamele gördüklerini ileri sürmüştür.

Başvuranların yasal temsilcisi K. Bayraktar 10 Ocak 2001'de müvekkilleri ile görüşme talebinde bulunmuş, bu talep aynı gün reddedilmiştir.

K. Bayraktar 19 Haziran 2001 tarihinde Ankara Cumhuriyet Savcısı'na giderek Ankara Devlet hastanesinde tedavi gören E. Ekinci ile görüşme talebinde bulunmuş, Savcı başvuranın mahkum olduğu gerekçesiyle bu talebi geri çevirmiştir.

K. Bayraktar 24 Ocak 2001 tarihinde başvuranların her birine birer mektup göndererek aileleri tarafından kendisinin Niğde cezaevinde meydana gelen olaylar üzerine avukatları olarak tayin edildiğini bildirmiş ve savunma hazırlayabilmesi için cezaevinde meydana gelen olayları ayrıntılarıyla kendisine aktarmalarını istemiştir.

Başvuranlar 16 Şubat 2001 tarihli bir faks ile avukatlarına Cumhuriyet Savcısı'nın denetimi sırasında bu yazışmalara el koyduğunu ve yanıt veremedikleri bilgisini vermiştir.

Hükümetin yazılı görüşlerinde 19 Şubat 2001 tarihinde Niğde cezaevi mektup okuma komisyonu'nun başvuranların polis operasyonu sırasında jandarmalar hakkında suçlamalarda bulunan mektuplarının incelenmesinin ardından Savcılığa ileildiği belirtilmiştir.

K. Bayraktar 5 Temmuz 2001 tarihinde AİHM'ye F. Akalın'ın Gebze cezaevine nakledildiğini ve o tarihten bu yana ziyaretinin engellendiğini, aynı şekilde E. Ekinci ile görüşmelerinde de güçlükler yaşadığını bildirmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

K. Bayraktar 6 Ağustos 2001 tarihinde AİHM'ye Wernicke-Korsakoff hastalığına yakalanan başvuranların cezalarının altı ay süreyle ertelendiğini ve serbest bırakıldıkları bilgisini iletmiştir.

Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu 15 Ekim 2001 tarihinde başvuranların avukatının yapmış olduğu şikayete değin takipsizlik kararı vermiştir.

Başvuranların avukatı AİHM'ye gönderdiği 19 Eylül 2003 tarihli bir yazı ile müvekkilli hakkında Ankara Asliye Ceza Mahkemesi'nde açılan davanın 4416 sayılı Kanun uyarınca muhakemenin men-i kararı ile beş yıl süreyle ertelendiğini ve Ağır ceza mahkemesindeki yargı sürecinin halen sürdüğünü bildirmiştir.

HUKUK AÇISINDAN

Başvuranlar avukatları ile görüşmelerinin olanaksız olduğunu, bu durumun adil yargılanma ve haberleşme özgürlüğüne yönelik bir ihlali oluşturduğunu ileri sürmektedir. Başvuranlar ayrıca bu engellemelerin maruz kaldıkları kötü muameleye karşı bir başvuruda bulunmayı imkansız kıldığını iddia etmekte, bu bağlamda AİHS'nin 6 § 3 c) maddesine göndermede bulunmaktadır.

I. KABULEDİLEBİLİRLİK HAKKINDA

Hükümet iç hukuk yolları tüketilmediğinden AİHM'den başvuruyu reddetmesini talep etmektedir. Hükümet bu bağlamda, başvuranların avukatının Savcılığın kararına itiraz etmediğini belirtmektedir. Ayrıca, 4675 sayılı Kanun'un 4. maddesinde yer alan esaslara göre tutukluların dışarıya olan bağlantıları infaz hakiminin yetkisi alanındadır.

Hükümet mahkum statüsündeki kişilerin hukuki ehliyetlerinin kısıtlı olduğunu ve vesayet altında bulduklarını belirtmektedir. Vasileri yalnızca temsil edilmeleri amacıyla bir avukata vekâlet vermekle yetkili kılınmıştır. Bununla birlikte K. Bayraktar adına düzenlenen vekâletler başvuranların mahkumiyetlerinden önce düzenlenmiş olup bu tarihten sonra geçerli sayılmamaktadır. Başvuranların avukatı sıfatından yoksun olan K.Bayraktar üçüncü şahıs olarak Ceza evi kurumları ve cezaların infazı yönetmeliğinin 152 § 2. maddesi gereğince izne tabidir.

A. AİHS'nin 8. maddesi hakkındaki şikayet

Hükümetin iç hukuk yollarının tüketilmediği şikayeti ile ilgili AİHM, olayların meydana geldiği dönemde Ceza İnfaz Kanunu'nun yürürlükte olmadığını ve başvuranların bu doğrultuda yapabilecekleri bir başvuru olanaklarının bulunmadığını hatırlatmaktadır (Bkz. Ali Koç-Türkiye kararı, no: 39862/02, 1 Şubat 2005). Yapılan şikayet bu nedenle kabul edilmemektedir.

AİHM, bu şikayetin AİHS'nin 35 § 3. maddesi uyarınca dayanaktan yoksun olmadığı tespitinde bulunmaktadır. Şikayetin kabuledilemezliği hakkında hiçbir gerekçe yer almamaktadır, başvuru kabuledilmelidir.

B. AİHS'nin 6 § 3 c) maddesi hakkındaki şikayet

Hakkaniyete uygun bir yargıdan yoksun kalındığı şikayetine ilişkin AİHM, dava dosyasında yer alan belgeler ışığında ve taraflardan edinilen bilgilere göre Ankara Asliye Ceza Mahkemesi'nde devam eden yargının başvuranlar hakkında hiçbir mahkumiyet cezasına yer olmadığı şeklinde ileri bir tarihe ertelendiğini ifade etmektedir. AİHM sözkonusu ertelemenin geri alınıp alınmadığı sonucu hakkında yorum yapmayı gerekli görmemekle birlikte, ilgililerin -avukatları ile görüşme hakkı- da dahil olmak üzere adil yargılanmaya ilişkin şikayetlerini dile getirme

olanağını bulmaları gerekmektedir (Bkz. mutatis mutandis, Veysel Turhan-Türkiye kararı, no: 53648/00, 17 Haziran 2004 ve Öktem-Türkiye kararı, no: 74306/01, 1 Eylül 2005).

Yapılan şikayetin bu bölümünün dayanaktan yoksun bulunması nedeniyle AİHS'nin 35 §§ 3. ve 4. maddelerinin uygulanmasına istinaden reddedilmesi gerekmektedir.

Ankara Ağır ceza mahkemesi önündeki yargı sürecine gelince, taraflarca sunulan bilgilerin okunmasıyla yargılamanın halen sürdüğünü söylemek gerekir. Bu nedenle başvuruların bu noktadaki şikayetleri erken yapılmış görünmektedir. Şikayetin bu bölümü AİHS'nin 35 §§ 1. ve 4. maddelerine uygun olarak iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle reddedilmektedir.

C. AİHS'nin 13. maddesi hakkındaki şikayet

AİHM bu şikayetin AİHS'nin 35 § 3. maddesi uyarınca dayanaktan yoksun olmadığı tespitini yapmaktadır. Şikayetin kabuledilemezliği hakkında hiçbir gerekçe yer almamakta, dolayısıyla şikayet kabuledilmelidir.

II. AİHS'NİN 8. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

A. Bir müdahalenin varlığı

AİHM, başvuruların mektuplarının yerine ulaştırılmamasının AİHS'nin 8 § 2. maddesi uyarınca başvuruların haberleşme hakkına yönelik bir müdahaleyi oluşturduğu hususunun taraflar arasında ihtilafa yol açmadığını not etmektedir.

AİHM bu hususu değerlendirecektir.

B. Müdahalenin doğrulanması

Benzer bir müdahale şayet «yasa ile öngörülmüş» değilse, 2. paragraf bakımından bir veya birden fazla meşru amacı taşıyor, üstelik «demokratik bir toplum için gereklilik» oluşturmuyor ise 8. maddenin ihlalini teşkil etmektedir (Bkz. özellikle, Calogero Diana-İtalya kararı, 15 Kasım 1996).

1. «Meşru bir amacı» izleyen «yasa ile öngörülen» bir müdahale

AİHM sözkonusu müdahalenin cezaevleri kurumlarında bulunan bir hükümlünün yazışmalarının ön bir denetimden geçirilmesini öngören 647 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ile Tevkif evlerinin Yönetimine ve Cezaların İnfazına Dair Tüzüğün 147. maddesine dayandığını not etmektedir. Bu maddenin hükümleri uyarınca disiplin kurulunun kararının ardından bir hükümlüye gelen veya ondan giden, «sakıncalı» addedilen her mektubun akışı kesilebilir, mektup kısmen sansürlenebilir veya imha edilebilir.

Müdahalenin bu açıdan iç hukukta yasal dayanağı vardı.

Bu müdahalenin öngörülebilirliği ve meşruluğuna gelince, gerekliliği konusunda vardığı sonuç ışığında AİHM bu sorular üzerinde durmayı

yersiz görmektedir (10. madde ile ilgili Çetin vd.-Türkiye kararı, no: 40153/98 ve 40160/98, 11. madde açısından Çetinkaya-Türkiye kararı, no: 75569/01, 27 Haziran 2006).

2. «Demokratik bir toplum için gereklilik»

Hükümet başvuranların yazmış oldukları mektuplarında güvenlik görevlilerinin cezaevlerinde sürdürdükleri operasyonları hakkında bilgi vermeleri ölçüsünde sözkonusu müdahalenin gerekli olduğunu savunmaktadır. Bu müdahale hali hazırda hassas bir konuyu teşkil eden cezaevlerinde yeni bir ayaklanmanın ortaya çıkmasını engelleme amacını taşıdığı kadar sözkonusu tahkiklerin sağlıklı bir biçimde değerlendirilmesine de imkân tanımaktadır.

AİHM, gereklilik kavramının sosyal bir ihtiyacı karşılamayı ve özellikle izlenen meşru amacın orantılılığını kapsadığını hatırlatmaktadır. Bu bağlamda, AİHM hükümlülerin mektuplarının bazı kontrollerden geçirilmesinin olağan zorunluluklar ve makul gerekçeli mahkumiyetlerde AİHS ile çakışmadığını kabul etmektedir. Genel olarak, benzer bir denetimi hoş görülebilir bir önlem olarak kabul etmek için bir hükümlü açısından bu mektupların kimi kez dış dünya ile tek bağlantıları olduğunu unutmamak gerekir (Bkz. Campbell-Birleşik Krallık kararı, 25 Mart 1992).

Mevcut başvuruda AİHM, başvuranların mektuplarının içeriği ve neden engellendiği hakkında adı geçenler tarafından bilgi verilmediğini ifade etmektedir. Aynı şekilde, iç hukuk mercilerinin sözkonusu engelleme kararı da yer almamaktadır. Hükümetin yazılı görüşlerinin okunmasından ve başvuranlar tarafından sunulan bilgilerden AİHM, güvenlik güçlerinin cezaevlerinde sürdürdükleri operasyonların ve adı geçenlerin bu esnada maruz kaldıkları kötü muamelelerin ortaya konduğuna dikkat çekmektedir.

Ayrıca, dava dosyasında yer alan delillerin okunmasından, Bayan Bayraktar'ın başvuranların avukatı sıfatıyla haklarında yürütülen ceza yargı sürecinde yer aldığı ve ilgililerin mahkum edilmelerinin ardından bile yardımını ve hukuki desteğini sürdürdüğü açıkça görülmektedir.

AİHM, bir avukat ile görüşmenin neticesi ne şekilde olursa olsun AİHS'nin 8. maddesi uyarınca ayrıcalıklı bir statüden yararlanmak olduğunu hatırlatarak bu iletişimin ayrıca bir hükümlünün maruz kaldığı muameleleri dile getirmesi bakımından bir ön başvuru hakkını sağladığını belirtmektedir (Bkz. diğerleri arasında, Campbell ve Golder-Birleşik Krallık kararı, 21 Şubat 1975). AİHM ayrıca daha önce «cezaevi yönetimini karalama» veya «cezaevi yetkilileri hakkında hakaretler» içeren şahsi mektuplarının akışının durdurulmasının «demokratik bir toplum için gereklilik» oluşturmadığı sonucuna vardığının altını çizmektedir (Bkz. Silver vd. kararı, §§ 64 ve 99 c)). Aynı şekilde cezaevi personeli hakkındaki iddialara karşı kısıtlamalarda da benzer sonuca varmıştır. Bu sonuçtan ayrı tutulmayı gerektirecek hiçbir gerekçe bulunmamaktadır.

Bu nedenle AİHM, AİHS'nin 8. maddesinin ihlal edildiği sonucuna varmaktadır.

III. AİHS'İN 13. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

AİHM dava dosyasında yer alan delil unsurlarının okunmasından başvuranların kötü muamele iddialarından bilgilendiğini, bu bağlamda Bayan Bayraktar'ın müvekkillerini ziyaret etmeye ve onlarla görüşmeye getirilen engelleme nedeniyle mevcut yasal başvuru yollarına müracaat etmekten vazgeçtiğini kaydetmektedir.

AİHM bu şikayetin AİHS'nin 6 § 3 c) ve 8. maddeleri çerçevesinde dile getirilen olaylarla aynı olduğunun altını çizmekte, bu sonuçla ve 8. maddeye dair alınan karar doğrultusunda sözkonusu bu şikayeti ayrıca incelemeyi gerekli görmemektedir.

IV. AİHS'İN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASI

A. Tazminat

Başvuranların her biri 15.000 Euro maddi, 10.000 Euro manevi tazminat talep etmektedir.

Hükümet bu miktarlara karşı çıkmaktadır.

AİHM ihlal tespiti ile öne sürülen maddi zarar arasında hiçbir illiyet bağı görememekte ve bu talebi reddetmektedir. Buna karşın, AİHM başvuranların her birine 1.000 Euro manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir.

B. Masraf ve harcamalar

Başvuranlar AİHM nezdinde yapmış oldukları yargı giderleri için 3.000, avukatlık ücreti olarak da 3.237 Euro talep etmektedir.

Hükümet bu miktara itirazda bulunmaktadır.

Mahkemenin bu yöndeki yerleşik içtihadı göz önünde bulundurulduğunda AİHM, tüm yargı giderleri için Avrupa Konseyi tarafından adli yardım başlığı altında verilen 715 Euro düşülmek kaydıyla başvuranlara birlikte 1.500 Euro ödenmesini kararlaştırmıştır.

C. Gecikme faizi

Gecikme faizi olarak, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına 3 puanlık bir artış eklenecektir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM, OYBİRLİĞİYLE,

1. AİHS'nin 8. ve 13. maddeleri hakkındaki şikayetlerin *kabuledilebilir*, bunun dışındakilerin *kabuledilemez olduğuna*;

2. AİHS'nin 8. maddesinin *ihlal edildiğine*;

3. AİHS'nin 13. maddesi hakkındaki şikayetin ayrıca incelenmesine *gerek olmadığına*;

4 a) AİHS'nin 44 § 2. maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek ve her türlü vergiden muaf tutulmak üzere Savunmacı Hükümetin başvuranların her birine 1.000 (bin) Euro manevi tazminat ve yargı giderleri için Avrupa Konseyi tarafından adli yardım başlığı altında

verilen 715 (yedi yüz on beş) Euro düşölmek kaydıyla 1.500 (bin beş yüz) Euro ödemesine;

b) sözkonusu sürenin bittiğı tarihten itibaren ödemenin yapıldığı tarihe kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz uygulanmasına;

5. Adil tazmine ilişkin diğere taleplerin reddine;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğünün 77 §§ 2. ve 3. maddesine uygun olarak 30 Ocak 2007 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ABDULLAH ÖZCAN/Türkiye Davası*

Başvuru No: 13294/02

5 Haziran 2007

İKİNCİ DAİRE

KABULEDİLEBİLİRLİK KARARININ ÖZET ÇEVİRİSİ

OLAYLAR

Başvuran 1963 doğumlu Abdullah Özcan Türk vatandaşı olup Şırnak'ta ikamet etmektedir. Başvuran İstanbul Barosu avukatlarından H. Kaplan tarafından temsil edilmektedir.

Taraflarca aktarıldığı haliyle dava olayları aşağıdaki gibi özetlenebilir.

Başvuran 22 Nisan 1992 tarihinde yakalanarak 25 Mayıs 1992 tarihinde tutuklanmıştır. Başvuran yasadışı bir örgüte üye olmakla suçlanmıştır. Başvuran 17 Şubat 1993 tarihinde serbest bırakılmıştır.

Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi 3 Temmuz 1998 tarihinde başvuranın beraatine hükmetmiştir. Yargıtay 14 Ekim 2000 tarihinde bu kararı onamıştır.

ŞİKAYET

AİHS'nin 6. maddesine atıfta bulunan başvuran davasının makul bir süre içinde görülmemesinden şikayetçi olmuştur.

HUKUK

Hükümet, 40994/98 no'lu başvuruyla esasen aynı olduğu gerekçesiyle AİHM'yi bu başvuruyu reddetmeye davet etmektedir.

Başvuran bu hususta görüş bildirmemektedir.

AİHM, başvuranla birlikte diğer iki kişi tarafından yapılan 40994/98 no'lu başvuruda ulusal mahkemeler önünde yapılan yargılamanın uzunluğundan şikayetçi olduğunu kaydetmektedir.

Bu itibarla mevcut başvuru esasen yukarıda sözü edilen başvuruyla aynıdır. Söz konusu başvuruya (*Katar ve diğerleri – Türkiye*, no: 40994/98, prg. 42, 18 Nisan 2006) ilişkin olarak AİHM uzun yargılama süresi nedeniyle AİHS'nin 6. maddesinin ihlal edildiği hükmüne varmıştı. Dolayısıyla mevcut başvuru AİHS'nin 35. maddesinin 2. fıkrasının b) bendi ve 4. fıkrası uyarınca reddedilmelidir.

Netice olarak AİHS'nin 29. maddesinin 3. fıkrasının uygulanmasına son verilerek başvurunun reddedilmesi yerinde olacaktır.

Bu gerekçelere dayalı olarak AİHM, oybirliğiyle,

Başvurunun geriye kalanının *kabuledilemez ilan edilmesine*
Karar vermiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasi İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Sanayi ve Ticaret Bakanlığından:

**ANONİM VE LİMİTED ŞİRKETLERİN KURULUŞ VE ANA
SÖZLEŞME
DEĞİŞİKLİĞİ İŞLEMLERİNE İLİŞKİN ESASLAR HAKKINDA
TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(TEBLİĞ NO: İÇ TİCARET 2009/1)**

MADDE 1 – 25/7/2003 tarihli ve 25179 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Anonim ve Limited Şirketlerin Kuruluş ve Ana Sözleşme Değişikliği İşlemlerine İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğin EK-1'inin (G) maddesinde yer alan “nüfus cüzdanı suretiyle ikametgah ilmühaberleri” ibaresi “T.C. Kimlik numaraları” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Sanayi ve Ticaret Bakanı yürütür.

[R.G. 17 Mart 2009 – 27172]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

**KREDİ KARTI İŞLEMLERİNDE UYGULANACAK AZAMI FAİZ
ORANLARI HAKKINDA TEBLİĞDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(SAYI: 2009/2)**

MADDE 1 – 2/4/2006 tarihli ve 26127 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2006/1 sayılı Kredi Kartı İşlemlerinde Uygulanacak Azami Faiz Oranları Hakkında Tebliğin 3 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Aylık azami akdi faiz oranı, Türk lirası için yüzde 3,96, ABD doları için yüzde 2,54 ve Euro için yüzde 2,30’dur.

(2) Aylık azami gecikme faizi oranı, Türk lirası için yüzde 4,71, ABD doları için yüzde 3,11 ve Euro için yüzde 2,82’dir.”

MADDE 2 – Bu Tebliğ 1/4/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

[R.G. 20 Mart 2009 – 27175]

 [İçindekilere dön](#)

Bayındırlık ve İskân Bakanlığından:
MİMARLIK VE MÜHENDİSLİK HİZMET BEDELLERİNİN
HESABINDA
KULLANILACAK 2009 YILI YAPI YAKLAŞIK BİRİM
MALİYETLERİ HAKKINDA TEBLİĞ

16/7/1985 tarihli ve 85/9707 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe giren “Mimarlık ve Mühendislik Hizmetleri Şartnamesi”nin 3.2 maddesi gereğince mimarlık ve mühendislik hizmet bedellerinin hesabında kullanılacak 2009 yılı Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri, yapının mimarlık hizmetlerine esas olan sınıfı dikkate alınarak inşaat genel giderleri ile yüklenici kârı dahil belirlenerek aşağıda gösterilmiştir.

<u>SINIFI</u>	<u>Yapının Birim Maliyeti</u> <u>YAPININ MİMARLIK HİZMETLERİNE ESAS OLAN</u> <u>(BM) TL/M2</u>
I. SINIF YAPILAR	
A GRUBU YAPILAR	71,00
. 3 m yüksekliğe kadar kagir ve betonarme istinat ve bahçe duvarları	
. Basit kümes ve basit tarım yapıları	
. Plastik örtülü seralar	
. Mevcut yapılar arası bağlantı- geçiş yolları	
. Baraka veya geçici kullanımı olan küçük yapılar	
. Yardımcı yapılar (Müştemilat)	
. Gölgelekler-çardaklar	
. Üstü kapalı yanları açık teneffüs, oyun gösteri alanları	
. ve bu gruptakilere benzer yapılar.	
B GRUBU YAPILAR	123,00
. Cam örtülü seralar	
. Basit padok, büyük ve küçük baş hayvan ağılları	
. Su depoları	
. İş yeri depoları	
. ve bu gruptakilere benzer yapılar.	
II. SINIF YAPILAR	
A GRUBU YAPILAR	195,00
. Kuleler, ayaklı su depoları	

- . Palplanj ve ankrajlı perde ve istinat duvarları
- . Kayıkhanne
- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

B GRUBU YAPILAR

268,00

- . Pnömatik ve şişirme yapılar
- . Hangar yapıları (Uçak bakım ve onarım amaçlı)
- . Tek katlı ofisler, dükkan ve basit atölyeler
- . Semt sahaları, küçük semt parkları, çocuk oyun alanları ve müştemilatları
- . Tarım, endüstri ve sanayi yapıları (Tek katlı, bodrum ve asma katı da olabilen prefabrik beton ve çelik depo ve atölyeler, tesisat ağırlıklı ağullar, fidan yetiştirme ve bekletme tesisleri)
- . Yat bakım ve onarım atölyeleri, çekek yerleri
- . Jeoloji, botanik ve tema parkları
- . Mezbahalar
- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

III. SINIF YAPILAR

A GRUBU YAPILAR

437,00

- . Okul ve mahalle spor tesisleri (Temel eğitim okullarının veya işletme ve tesislerin spor salonları, jimnastik salonları, semt salonları)
- . Katlı garajlar
- . Hobi ve oyun salonları
- . Ticari bürolar (üç kata kadar -üç kat dahil- asansörsüz ve kalorifersiz)
- . Alışveriş merkezleri (semt pazarları, küçük ve büyük hal binaları, marketler. v.b)
- . Basımevleri, matbaalar
- . Soğuk hava depoları
- . Konutlar (dört kata kadar- dört kat dahil - asansörsüz ve kalorifersiz)
- . Benzin istasyonları
- . Kampingler
- . Küçük sanayi tesisleri (Donanımlı atölyeler, ticarethane, dükkan, imalathane, dökümhane)
- . Semt postaneleri
- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

B GRUBU YAPILAR

498,00

- . Kreş-Gündüz bakımevleri
- . Otel ve moteller (1 ve 2 yıldızlı oteller, 2. sınıf moteller)
- . Entegre tarımsal endüstri yapıları
- . İdari binalar (ilçe tipi hükümet konakları, vergi daireleri)
- . Gençlik Merkezleri
- . Belediyeler ve çeşitli amaçlı kamu binaları
- . Lokanta, kafeterya ve yemekhaneler
- . Temel eğitim okulları
- . Küçük kitaplık ve benzeri kültür tesisleri
- . Jandarma ve emniyet karakol binaları
- . Sağlık tesisleri (sağlık ocakları, kamu sağlık dispanserleri, sağlık evleri, sağlık merkezleri)
- . Ticari bürolar (Kaloriferli veya asansörlü)
- . Halk evleri
- . Pansiyonlar

- . 150 kişiye kadar cezaevleri
- . Fuarlar
- . Sergi salonları
- . Konutlar (asansörlü ve/veya kaloriferli)
- . Marinalar
- . Gece kulübü, diskotekler
- . İtfaiye kurtarma istasyonları
- . Misafirhaneler
- . Büyük çiftlik yapıları
- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

IV. SINIF YAPILAR

A GRUBU YAPILAR

561,00

- . Özelliği olan büyük okul yapıları (Spor salonu, konferans salonu ve ek tesisleri olan eğitim yapıları)
- . Poliklinikler ve benzeri sağlık yapıları (Hastaneler hariç)
- . Liman binaları
- . İl tipi hükümet konakları (Büyük idare ve Büyükşehir belediye binaları)
- . Ticari Bürolar (Asansörlü ve kaloriferli)
- . 150 kişiyi geçen cezaevleri
- . Kaplıcalar, şifa evleri vb. termal tesisleri
- . Rehabilitasyon ve tedavi merkezleri
- . İbadethaneler (Dini yapılar 1000 kişiye kadar)
- . Entegre sanayi tesisleri
- . Aqua parklar
- . Müstakil spor köyleri (Yüzme havuzları, spor salonları ve stadları bulunan)
- . Özellikli müstakil konutlar (villalar, teras evleri, dağ evleri, kaymakam evi)
- . Yaşlılar Huzurevi, kimsesiz çocuk yuvaları, yetiştirme yurtları
- . Büyük alışveriş merkezleri
- . Yüksek okullar ve eğitim enstitüleri
- . Apartman tipi konutlar (Bina yüksekliği 21.50 m.'yi aşan, asansörlü ve/veya kaloriferli)
- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

B GRUBU YAPILAR

622,00

- . İş Merkezleri
- . Araştırma binaları ve laboratuvarlar
- . Metro istasyonları
- . Stadyum, spor salonları ve yüzme havuzları
- . Büyük postaneler (merkez postaneleri)
- . Otobüs terminalleri
- . Satış ve sergi binaları (showroomlar)
- . Eğlence amaçlı yapılar (çok amaçlı toplantı, eğlence ve düğün salonları)
- . Banka binaları
- . Otel ve moteller (3 ve 4 yıldızlı oteller ile 1. sınıf moteller)
- . Normal radyo ve televizyon binaları
- . Özelliği olan genel sığınaklar
- . ve bu gruptakilere benzer yapılar

C GRUBU YAPILAR

746,00

- . Hastaneler (150 yatağa kadar)
- . Büyük kütüphaneler ve kültür yapıları
- . Bakanlık binaları

- . Yüksek öğrenim yurtları
- . Arşiv binaları
- . Radyoaktif korumalı depolar
- . Büyük Adliye Sarayları
- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

V. SINIF YAPILAR

A GRUBU YAPILAR

926,00

- . Radyo-Tv İstasyonları
- . Özelliği olan askeri yapılar ve orduevi
- . Büyükelçilik yapıları, vali konakları ve 600 m2 üzerindeki özel konutlar

- . Borsa binaları

- . Üniversite kampüsleri

- . Yüksekliği 50,50m'yi aşan yapılar

- . Alışveriş kompleksleri (İçerisinde sinema, tiyatro, sergi salonu, kafe, restoran, market, v.b. bulunan)

- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

B GRUBU YAPILAR

1.122,00

- . Kongre merkezleri

- . Müze, sergi kütüphane kompleksleri

- . Olimpik spor tesisleri – hipodromlar

- . Bilimsel araştırma merkezleri, AR-GE binaları

- . Havaalanları

- . İbadethaneler (1000 kişinin üzerinde)

- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

C GRUBU YAPILAR

1.279,00

- . Hastaneler (150 yatağın üstündeki hastaneler ve özelliği olan ihtisas hastaneleri)

- . Üst donanımlı kompleks oteller ve tatil köyleri (5 yıldızlı)

- . Büyük radyo ve televizyon binaları

- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

D GRUBU YAPILAR

1.528,00

- . Opera, tiyatro bale yapıları, konser salonları ve kompleksleri

- . Restore edilecek yapılar ve tarihi ve eski eser niteliğinde olup, yıkılarak orijinaline

- uygun olarak yapılan yapılar

- . ve bu gruptakilere benzer yapılar.

Açıklamalar:

1-) Benzer yapılar, ilgili gruptaki yapılara kıyasen uygulayıcı kurum ve kuruluşlarca Mimarlık ve Mühendislik Hizmetleri Şartnamesinin ilgili hükümlerinden yararlanılarak belirlenecektir.

2-) Tebliğin revizyonu çalışmalarında sınıfı veya grubu değiştiren ve tebliğden çıkarılan yapılar için, 2009 yılından önceki tebliğlere göre yapı sınıfı ve grubu belirlenerek başlatılmış ve devam eden işlerde, söz konusu tebliğlerdeki yapı sınıfı ve grubu değiştirilmeksizin 2009 yılı tebliğinde karşılığı olan tutar esas alınmak suretiyle hesap yapılacaktır.

3-) Tebliğdeki sınıf ve gruplar yapım aşamasında belirlenirken tereddüte düşülmesi halinde, o yapının yapı yaklaşık maliyeti; yapının projesine göre hazırlanacak metrajlara Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Birim Fiyatlarının uygulanması suretiyle hesaplanacaktır.

Tebliğ olunur.

 [İçindekilere dön](#)

Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü
2009 Yılı Eğitim Planı

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel
Müdürlüğü

Sayı :B.03.0-
CTE.0.00.03/727 Konu:
2009 Yılı Eğitim Planı
03/03/2009

BAKANLIK MAKAMINA

29/7/2002 tarihli ve 4769 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanunu'nun 8'inci maddesi gereğince hazırlanan "Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü Personelinin 2009 Yılı Eğitim Programı" ile "Eğitim Merkezleri 2009 Yılı Eğitim Plânı", 26/01/2009 tarihli Eğitim Kurulu toplantısında kabul edilmiştir.

"Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü Personelinin 2009 Yılı Eğitim Programı" ile "Eğitim Merkezleri 2009 Yılı Eğitim Plânı"nı,
Yüksek tasviplerinize arz ederim.

N
iz
a
m
et
ti
n
K
A
L
A
M
A
N
H
â
k
i
m
G
e
n
el
M
ü
d
ü
r

Uygun Görüşle Arz Ederim
5/3/2009

Mustafa KÖKÇAM
Hâkim
Müsteşar V.

OLUR
06/03/2009

Mehmet Ali ŞAHİN

BAKAN

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğü

CEZA VE TEVKİFEVLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ PERSONELİNİN
2009 YILI EĞİTİM PROGRAMI

I. AMAÇ VE KAPSAM

İnfaz personelinin, uluslararası standartlara uygun, çağdaş infaz anlayışını benimseyerek hukuka ve insan haklarına saygıyı içselleştirerek, insan odaklı kamu hizmeti anlayışını geliştirmeleri hedefiyle uyumlu yenilenen ulusal infaz mevzuatımızı etkili bir şekilde yaşama geçirmeleri amacıyla işbu 2009 yılı eğitim plânı hazırlanmıştır.

Plânda, 1 Temmuz 2006 tarih ve 26215 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Dokuzuncu Kalkınma Plânının Ekonomik ve Sosyal Gelişme Eksenleri kapsamında, kamu hizmetlerinde kalite ve etkinliğinin artırılması amacıyla adalet hizmetlerinin iyileştirilmesi hedefiyle, hukukun üstünlüğü ve hukuk devleti gerekleri çerçevesinde ceza infaz sistemi ve kurumlarının uluslararası standartlara kavuşturulması amaçlanmaktadır.

Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğü personeline ilişkin eğitim faaliyetleri kapsamında, 2992 sayılı Adalet Bakanlığı Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi ile 4769 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanunu hükümleri gereğince ve 26 Kasım 2008 tarih ve 27066 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Kamu Personeli Uygulama Genelgesinde belirtilen, hizmetlerin verimlilik, etkinlik ve tutumluluk ilkelerine göre yürütülebilmesi, bilgi ve teknolojideki değişim ve gelişime paralel değişen ve gelişen ihtiyaçların karşılanabilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Aday Memurları Yetiştirme Yönetmeliği, Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliği, Ceza İnfaz Kurumları Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği ile Ceza İnfaz

Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kuruluş, Görev ve Çalışma Yönetmelikleri doğrultusunda personelin bilgi, beceri ve davranış yönünden yetiştirilmelerini sağlamak, verimliliklerini artırmak ve daha ileri görevlere hazırlamak amacıyla Eğitim Merkezleri ile yerinde yapılacak olan eğitimlerin esas ve usullerini belirleyerek, uygulamada birliği sağlamak ve yüksek eğitim standardını oluşturmak ve 5402 sayılı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanununun 24 üncü maddesine göre şube müdürlüklerinde görevli personele, Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezlerinde aday memurluk, hizmet içi ve görevde yükselme eğitiminin yanı sıra görevleri ile ilgili eğitimlerin uygulanması amacını taşır.

II. HEDEF

Eğitimler ile, personelin;

a) Genel Müdürlüğümüzün misyon, vizyon, stratejik amaç ve hedefler çerçevesinde, uhdelerinde bulunan görevlerin, verimlilik, etkinlik ve tutumluluk ilkelerine göre yürütülebilmesi ve bilgi ve teknolojiadaki değişim ve gelişime paralel değişen ve gelişen ihtiyaçların karşılanabilmesi için niteliklerinin artırılmasına;

b) Atatürk ilkelerine bağlı, demokratik, lâik, sosyal hukuk devletini benimseyen, psikolojik ve moral düzeyi yüksek, çağdaş, insan hak ve özgürlüklerine saygılı, görevin gerektirdiği bilgileri kazanmış kişiler olmalarına;

c) Görevlerinin yürütülmesinde adalet, dürüstlük, saydamlık, tarafsızlık ve güvenilirlik ilkelerine uyumlarının sağlanması ve niteliklerinin yükseltilmesine çalışılacaktır.

III. GERÇEKLEŞTİRİLECEK EĞİTİM PROGRAMLARI

Gerçekleştirilecek eğitim programlarında Eğitim Merkezlerinin derslik kapasiteleri nazara alınmış, bu kapsamda;

180 kişi kapasiteli Ankara Eğitim Merkezinde 119 eğitim programında 4434, 180 kişi kapasiteli Ord. Prof. Dr. Sulhi Dönmezer İstanbul Eğitim Merkezinde 61 eğitim programında 3363, 220 kişi kapasiteli Hüseyin Turgut Erzurum Eğitim Merkezinde 29 eğitim programında 2500, 170 kişi kapasiteli Kahramanmaraş Eğitim Merkezinde 15 eğitim programında 1368 olmak üzere toplam 11665 değişik unvandaki personele eğitim verilmesi hedeflenmiştir.

İhtiyaç duyulması halinde, Genel Müdürlüğümüzün belirleyeceği zamanlarda ceza infaz kurumları ile denetimli serbestlik ve yardım merkezlerinde görevli personelin bilgi, beceri ve motivasyonunu artırmak amacıyla “Yerinde Eğitim Programı” yapılacaktır.

IV. ULUSLARARASI EĞİTİMLER

Ülkemizin uluslararası etkinliğini artırmak, dost ve akraba ülkelerle işbirliğini geliştirmek için talepte bulunan ülkelerin cezaevlerinde görev yapan personeline eğitim verilmesi hedeflenmektedir.

Bu kapsamda Suudi Arabistan Cezaevlerinde görev yapan değişik unvanlardaki 75 infaz personeline eğitim verilecektir.

V. DİĞER EĞİTİM ETKİNLİKLERİ

Milli Savunma Bakanlığı ile yapılan protokol çerçevesinde askeri cezaevi personeline ihtiyaçları doğrultusunda eğitim verilecektir.

Diyanet İşleri Başkanlığı kadrosunda yer almakla birlikte ceza infaz kurumlarında görev yapan cezaevi vaizlerine hükümlü ve tutuklularla çalışma yolları hakkında eğitim verilecektir.

VI. EĞİTİM ŞEKİLLERİ

Plân kapsamında;

- a) Hizmet içi eğitim kursu,
 - b) Hizmet içi eğitim semineri,
 - c) Konferans,
 - d) Toplantı,
 - e) Aday memurluk,
 - f) Görevde yükselme,
- Eğitimleri yapılacaktır.

VII. EĞİTİMİN İÇERİĞİ

a) Hizmet içi eğitim kursu, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü personelinin günün koşullarına uygun olarak yetişmeleri, görevlerinin gerektirdiği bilgi, beceri, tutum ve davranışları kazanmaları ve üst göreve hazırlanmaları için gerekli teorik ve uygulamalı bilgileri içermektedir.

b) Hizmet içi eğitim semineri, konferans ve toplantı, personelin çeşitli konularda bilgilendirilmeleri (uyuşturucu ve yasak maddelerin tanıtımı gibi), özel eğitim programları,

kriz durumlarında nasıl davranacakları ile ilgili (öfke kontrolü ve stresle başa çıkma gibi) bilgi ve becerileri içermektedir.

c) Görevde yükselme eğitimleri, liyakat ve kariyer ilkeleri çerçevesinde hizmetin gerekleri ve personel plânlaması esas alınarak, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü personelinin bir üst göreve hazırlayıcı bilgileri içermektedir.

d) Aday memurluk eğitimi, ceza infaz kurumları ve tutukevleri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüklerine ait kadrolara aday olarak atanan memurların görevleri ile ilgili bilgileri kapsamaktadır.

VIII. EĞİTİMİN YAPILACAĞI YERLER VE EĞİTİME ALINACAKLAR

a) Her unvandaki Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü personelinin hizmet içi eğitim kurs ve seminerleri ile görevde yükselme eğitimi ve aday memurluk eğitimlerinin Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezlerinde gerçekleştirilmesi esastır. İhtiyaç duyulması halinde Eğitim Merkezleri dışında oluşturulacak eğitim ortamlarında da gerçekleştirilebilecektir.

b) Ataması adlî yargı adalet komisyonlarınca yapılan personel için ayrıca adlî yargı ilk derece mahkemesi adalet komisyonlarınca yapılacak eğitimler için Örnek-1 ve Örnek-2'deki formlar doldurularak Genel Müdürlükten izin alınacaktır.

c) Personel Genel Müdürlüğünün Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezlerinde adlî personelin eğitime yönelik talepleri de plânlamada ele alınmıştır.

IX. EĞİTİMİN SÜRESİ, ZAMANI VE EĞİTİME KATILACAKLARIN SEÇİMİ

a) Hizmet içi eğitim kursları, 04/05/2004 tarihli ve 25452 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliğinin 15 inci maddesi gereğince, sınavlar hariç, altmış saatten az olmamak kaydıyla, altı aydan uzun süreli düzenlenmeyecektir. Diğer eğitimler (seminer, konferans, toplantı vs.) ise eğitimin içeriğine göre belirlenecektir.

b) Aday memurluk eğitimleri, atanan personelin göreve başlamasından sonra en kısa süre içinde gerçekleştirilecektir.

c) Görevde yükselme eğitimleri ise, 28/10/2005 tarihli ve 25980 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumları Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliğinin 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13 ve 14 üncü maddeleri gereğince

100 adet ceza infaz kurumu kâtibi, 50 adet ambar memuru, 60 adet ikinci müdür, 60 adet idare memuru ve 50 adet muhasebe yetkilisi kadroları için yapılacaktır.

X. UNVAN DEĞİŞİKLİĞİ SINAVLARI

28/10/2005 tarihli ve 25980 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumları Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliğinin 8, 9 ve 14 üncü maddeleri gereğince, ceza infaz kurumlarında münhâl bulunan 55 adet teknisyen, 60 adet sağlık memuru ve 50 adet öğretmen kadroları için unvan değişikliği sınavları gerçekleştirilecektir.

XI. ADAY MEMURLUK, HİZMET İÇİ VE GÖREVDE YÜKSELME EĞİTİMLERİNDE OKUTULACAK DERSLER

A. Aday Memurlar İçin;

- a) Temel eğitim konuları
 - 1) Atatürk ilkeleri.
 - 2) T.C. Anayasası.
 - a) Genel Esaslar,
 - b) Temel Hak ve Ödevler,
 - c) Cumhuriyetin Temel Organları,
 - d) Yürütme.
 - 3) Genel olarak Devlet teşkilâtı.
 - 4) 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu.
 - a) Ödev ve Sorumluluklar,
 - b) Genel Haklar,
 - c) Yasaklar,
 - d) Sicil ve disiplin işleri,
 - e) Sosyal ve malî haklar,
 - f) Amir - memur ilişkileri,
 - g) Müracaat ve şikâyetler,
 - h) Kılık kıyafet,
 - ı) Yer değiştirme,
 - i) Beşeri ilişkiler.

- 5) Yazışma - dosyalama usulleri.
 - 6) Devlet malını koruma ve tasarruf tedbirleri.
 - 7) Halkla ilişkiler.
 - 8) Gizlilik ve gizliliğin önemi.
 - 9) İnkılâp tarihi.
 - 10) Millî güvenlik bilgileri.
 - 11) Haberleşme.
 - 12) Türkçe dil bilgisi kuralları.
 - 13) İnsan hakları.
- b) Hazırlayıcı Eğitim Konuları

Aday memurların kadro ve görevleri göz önünde tutularak aşağıdaki konularda eğitim yapılır:

- a) Yargı teşkilâtının tanıtılması,
 - b) Ceza infaz kurumları ve tutukevlerinin teşkilât ve görevleri ile ilgili mevzuatı,
 - c) Bakanlık merkez teşkilâtı, görevleri, ilgili mevzuat, meslek etiği,
 - d) Aday memurun görevi ile ilgili diğer hususlar,
 - e) Merkezî Eğitim Yönetme Kurulunun uygun göreceği ilgili diğer konular.
- c) Staj Dönemi Konuları

Yukarıda belirtilen meslek derslerinin yanı sıra kişisel gelişim eğitimine ilişkin konulara da müfredatta yer verilecektir.

B. Hizmet İçi Eğitim İçin;

- a) Türkçe dil bilgisi ve kompozisyon,
- b) Genel hukuk bilgisi (Anayasa hukuku, idare hukuku, medenî hukuk, medenî usul hukuku, icra ve iflâs hukuku, tebligat hukuku hakkında genel bilgiler),
- c) Cezaevi idaresi,
- d) Cezaevi güvenliği,
- e) Bakanlık ve Genel Müdürlük teşkilâtı ve Devlet Memurları Kanunu,
- f) Ceza ve ceza usul hukuku,
- g) İnfaz hukuku,
- h) Kriminoloji,
- ı) Psikoloji,
- i) İşletmecilik,

- j) Bedensel ve toplu savunma sporları,
- k) İnsan hakları,
- l) Meslek etiği.

Kurs programlarına, kursların süresi, niteliği ve yapıldığı yer dikkate alınmak suretiyle yukarıda gösterilen derslerden uygun görülenler alınabileceği gibi bu maddelerde gösterilenler dışındaki dersler de, kursa tâbi personelin görev özelliğine göre programa dahil edilebilir.

C. Görevde Yükselme Eğitimi İçin;

- a) T.C. Anayasası;
 - 1) Genel esaslar,
 - 2) Temel hak ve ödevler,
 - 3) Devletin temel organları.
- b) Atatürk ilkeleri ve inkılap tarihi, ulusal güvenlik,
- c) Devlet teşkilatı ile ilgili mevzuatı,
- d) 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve ilgili mevzuat,
- e) Türkçe dilbilgisi ve yazışmayla ilgili kurallar,
- f) Halkla ilişkiler ve davranış kuralları,
- g) Atanacakları görevlerde ihtiyaç duyacakları bilgi ve becerilere ilişkin dersler, Programa dahil edilebilecektir.

XII. ADALET PERSONELİNE YÖNELİK OLARAK DÜZENLENECEK EĞİTİM FAALİYETLERİ

Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü koordinatörlüğünde Personel Genel Müdürlüğü ve Eğitim Dairesi Başkanlığının görüşleri alınarak hazırlanan yazı işleri müdürleri ile zabıt kâtiplerine meslekî gelişimlerine yönelik dersler ile birlikte kişisel gelişim konularında eğitim verilecektir.

Yıllık eğitim plânında belirtilen eğitim faaliyetleri, ilgili birimler ile müştereken gerçekleştirilecektir. Bu kapsamda;

1) Strateji Geliştirme Başkanlığı ile koordineli olarak;

Eğitim programları için ihtiyaç duyulan eğitici eğitimlerinde destek alınacaktır.

2) Personel Genel Müdürlüğü ve Eğitim Dairesi Başkanlığı ile koordineli olarak;

Hizmet içi eğitim, seminer, konferans yollarıyla eğitim verilecektir.

3) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı ile koordineli olarak;

UYAP eğitimleri için ihtiyaç duyulan eğitici ve materyaller ile ilgili destek alınacaktır.

XIII. ÖĞRETİM GÖREVLİLERİ

Derslerin verilmesinde, Bakanlık yetkilileri, Teftiş Kurulu Başkanlığında görevli başmüfettiş ve müfettişler, hâkim ve Cumhuriyet savcılar, Eğitim Merkezlerinde görevli öğretim görevlileri ile ihtiyaç duyulan alanlarda diğer kurum ve kuruluşlarda görevli uzmanlardan faydalanılacaktır.

XIV. DEĞERLENDİRME

Eğitim Merkezlerinde gerçekleştirilen hizmet içi eğitimlerin (kurslar ve aday memurluk eğitimleri) sonunda kursiyerlerin bilgi ve beceri düzeyini belirlemek için sınav yapılacaktır.

Hizmet içi eğitim seminerleri, toplantı ve konferansların değerlendirilmesinde, kursiyerlerin hazır bulunuşluk düzeylerini ölçecek ön test, son testler, anketler ve geliştirilecek tutum ölçeklerinden faydalanılabilecektir. Başarının değerlendirilebilmesi için yazılı testler, tamamlama tipi sorularla hazırlanan testler, doğru-yanlış sorularla yapılan testler, doğru yanlış sorular, mülakat, iş performans testleri ve gözlemlere yer verilebilecektir.

XV. HİZMET İÇİ EĞİTİMLERDE SINAV YAPILMASI VE BELGE VERİLMESİ

04/0502004 tarihli ve 25452 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Hizmet İçi Eğitim Yönetmeliğinin 26 ncı maddesine göre, eğitim çalışmaları sonunda, eğitime katılan personele;

- a) Eğitim sonunda sınav yapılmışsa, sınavda başarılı olunması hâlinde “başarı belgesi”,
- b) Eğitim sonunda sınav yapılmamışsa “katılım belgesi”,

verilecektir. Belgeler Genel M¼d¼rl¼kçe d¼zenlenecektir.

XVI. EĞİTİM GİDERLERİ

Eğitim programlarında g¼revlendirilecek Ceza ve Tevkifevleri Genel M¼d¼rl¼đ¼ personelinin gidiŒ-d¼n¼Œ yol ¼cretleri ile g¼nl¼k ge¼ici g¼rev yollukları Ceza ve Tevkifevleri Genel M¼d¼rl¼đ¼ B¼t¼cesinden, iaŒeleri ve diğer cari giderleri ilgili Eğitim Merkezleri B¼t¼cesinden, ¼đretim g¼revlilerinin ders ¼cretleri, bilgi, beceri ve g¼rg¼lerini artırmak amacıyla yapılacak hizmet alımları ile temsil ve ağırlama giderleri B¼t¼ce Kanunu'nda belirtilen esaslara g¼re ¼denecektir.

Ancak, eğitim programlarının uygulanmasında BaŒbakanlıđın h¼len y¼r¼rl¼kte bulunan veya yıl i¼inde ¼ıkarılacak olan tasarruf genelgeleri ile getirilebilecek olan sınırlandırmalar saklıdır.

EK:

- 1- 2009 Yılı Eğitim Pl¼nı
- 2- ¼rnek-1 ve ¼rnek-2

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel M¼d¼rl¼đ¼
2009 Yılı Hizmet İ¼i Eğitim Programı

¼RNEK - 1

- Ders günleri bölümüne : Ders günleri,
 - Eğitim görevlileri bölümüne : Dersi verecek eğitim görevlisi,
 - Diğer sütunlara : Derslerin verileceği saatler yazılacaktır.

	Ders Günleri	Eğitim	Türkçe Dil Bilgisi Kompozisyon	Ceza ve Ceza Usul Hukuku	Cezaevi İdaresi	İnfaz Hukuku	Kriminoloji	Bakanlık ve Genel Müdürlük Teşkilatı ve ...	İnsan Hakları	İşlemcilik	Bedensel ve Toplu Savunma Sporları	Genel Hukuk Bilgisi	Psikoloji	Meslek Etiği	Cezaevi Güvenliği	Günlük
1																6
2																6
3																6
4																6
5																6
	Okutulacak Haftalık Ders Sayısı		2	2	4	4	1	1	2	2	2	2	2	2	4	30
Tarafımızdan düzenlenmiştir Adalet Komisyonu Başkanı Cumhuriyet Başsavcısı Adalet Komisyonu Üyesi/...../2009																

Haftalık ders programı; kursların, seminerlerin ve uygulamalı eğitimin devam edeceği hafta veya haftalar için düzenlenecektir.

Konferans ve toplantılar için; eğitim plânıyla (Örnek - 2) yetinilecektir.

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü
2009 Yılı Hizmet İçi Eğitim Programı

EĞİTİM PLÂNI

ÖRNEK

- 2

Sıra No	EĞİTİM FAALİYETİNİN ADI	KATILACAK OLANLARIN İSİMLERİ	YERİ	TARİHİ	SÜRESİ (GÜN - SAAT)	KATILANIN SAYISI	AÇIKLAMALAR

Tarafımızdan düzenlenmiştir.

Adalet Komisyonu Başkanı

Cumhuriyet Başsavcısı

Adalet Komisyonu Üyesi

.....

.....

.....

.../.../2009

- Eğitim faaliyetinin adı bölümüne : Eğitimin kurs, seminer, konferans ve uygulamalı eğitimden hangisinin yapıldığı,
- Katılacak olanlar bölümüne : Eğitime hangi cezaevi personelinin katılacağı,
- Yeri bölümüne : Eğitimin uygulanacağı yer ve salon,
- Tarihi bölümüne : Eğitimin yapılacağı tarih,
- Süresi bölümüne : Eğitimin süreceği gün veya saat,
- Katılanlar sayısı bölümüne : Eğitime alınan cezaevi personel sayısı,
- Açıklamalar bölümüne : Eğitimle ilgili açıklamayı gerektiren hususlar yazılacaktır.

ANKARA EĞİTİM MERKEZİ

2009 YILI EĞİTİM PLANI

SIRA	TALEP EDEN BİRİM	TARİHLERİ ARASINDA		EĞİTİMİN ADI	TÜRÜ	HEDEF K
1	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	05 Ocak 2009	16 Ocak 2009	Özel Gözetim ve Denetim Programı	Eğitici Eğitimi	Psikolog, S Çalışma
2	DSM DAİ.BAŞK.	05 Ocak 2009	06 Ocak 2009	Uzman Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Perso
3		05 Ocak 2009	09 Ocak 2009	Etkin Yönetim Becerileri Semineri İçin Materyal Hazırlanması	<u>Eğitici Eğitimi</u>	Eğitim Mer Öğretim Gör
4	DSM DAİ.BAŞK.	05 Ocak 2009	07 Ocak 2009	Performans Değerlendirme Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Perso
5	İŞYURLARI	05 Ocak 2009	09 Ocak 2009	Muhasebe Yetkilisi Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Muhasebe Y
6	İŞYURLARI	12 Ocak 2009	16 Ocak 2009	Muhasebe Yetkilisi Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Muhasebe Y
7	DSM DAİ.BAŞK.	14 Ocak 2009	16 Ocak 2009	Performans Değerlendirme Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Perso
8	DSM DAİ.BAŞK.	15 Ocak 2009	16 Ocak 2009	Uzman Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Perso
9	DSM DAİ.BAŞK.	19 Ocak 2009	20 Ocak 2009	Proje Oryantasyon Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Perso
10		19 Ocak 2009	23 Ocak 2009	Öldürme ve Cinsel İçerikli Suç İşlemiş Kişilerle Çalışma	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikolog, S Çalışma
11	KONT.KUR. BAŞK.	19 Ocak 2009	23 Ocak 2009		Değerlendirme Toplantısı	Kontrolörler Üyeler
12		26 Ocak 2009	13 Şubat 2009	İdare Memurları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare Mem
13		26 Ocak 2009	30 Ocak 2009	Öldürme ve Cinsel İçerikli Suç İşlemiş Kişilerle Çalışma	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikolog, S Çalışma
14	DSM DAİ.BAŞK.	26 Ocak 2009	30 Ocak 2009	Grupla Çalışma Metotları Semineri İçin Materyal Hazırlanması	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
15	DSM DAİ.BAŞK.	02 Şubat 2009	06 Şubat 2009	Çocuk ve Mağdur Geliştirme Gruplarında Seçilecek Eğiticilere Verilecek Genel Eğitim Metotları Semineri İçin Materyal Hazırlanması	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
16		02 Şubat 2009	06 Şubat 2009	Etkin Yönetim Becerileri Semineri İçin Materyal Hazırlanması	Eğitici Eğitimi	Eğitim Mer Öğretim Gör
17		9 Şubat 2009	13 Şubat 2009	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	F Tipi CİK P
18	SAĞLIK HİZMETLERİ	9 Şubat 2009	13 Şubat 2009	Temel İlk Yardım Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İnfaz K Personel
19	ÇOCUK EĞİTİM	9 Şubat 2009	20 Şubat 2009	Yönetici ve Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İnfaz K Personel
20	DSM DAİ.BAŞK.	16 Şubat 2009	18 Şubat 2009	Mağdur Müdahale Programı 1 için Sunumlar	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Perso
21	DSM DAİ.BAŞK.	16 Şubat 2009	17 Şubat 2009	Çocuk Müdahale Programı 1 için Sunumlar	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Perso
22		16 Şubat 2009	20 Şubat 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 1. Mü
23	DSM DAİ.BAŞK.	23 Şubat 2009	23 Şubat 2009	Mağdur Müdahale Programı 2 için Sunumlar	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Perso

24		23 Şubat 2009	27 Şubat 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 1. Mü
25	DSM DAİ.BAŞK.	23 Şubat 2009	06 Mart 2009	Suçta Sürüklenen Çocuklara Uygulanacak Müdahale Programlarının Değerlendirilmesi ve İzlenmesi İçin Program ve Veri Tabanının Oluşturulması	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
26	DSM DAİ.BAŞK.	23 Şubat 2009	6 Mart 2009	Mağdurlara Uygulanacak Müdahale Programlarının Değerlendirilmesi ve İzlenmesi İçin Program ve Veri Tabanının Oluşturulması	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
27	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	23 Şubat 2009	06 Mart 2009	Öfke Kontrol Programı	Eğitici Eğitimi	Psikolog, S Çalışma
28		02 Mart 2009	06 Mart 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Mü
29		09 Mart 2009	13 Mart 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Mü
30		09 Mart 2009	13 Mart 2009	SPSS İstatistik Programı Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psikolog, S Çalışma
31		09 Mart 2009	20 Mart 2009	Mesleki Yakın Savunma Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İK M ÷ İK
32	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	16 Mart 2009	20 Mart 2009	İntihar ve Kendine zarar verme konusunda personelde farkındalık yaratma programı	Eğitici Eğitimi	Psikolog, S Çalışma
33		16 Mart 2009	20 Mart 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Mü
34		16 Mart 2009	20 Mart 2009	Ambar Memurları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Fiilen An Memurluğu person
35	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	23 Mart 2009	27 Mart 2009	Sahverilme Öncesi Hazırlık Programı	Eğitici Eğitimi	Psikolog, S Çalışma
36		23 Mart 2009	27 Mart 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Mü
37		23 Mart 2009	27 Mart 2009	Uygulamalı İnsan Hakları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKBM
38		23 Mart 2009	03 Nisan 2009	Mesleki Yakın Savunma Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İK M ÷ İK
39		30 Mart 2009	3 Nisan 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Mü
40		30 Mart 2009	3 Nisan 2009	Uygulamalı İnsan Hakları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKBM
41	DSM DAİ.BAŞK.	30 Mart 2009	10 Nisan 2009	Çocuklar İçin Politika Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
42		6 Nisan 2009	10 Nisan 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Mü
43		6 Nisan 2009	10 Nisan 2009	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	F Tipi CİK P
44	ÇOCUK EĞİTİM	6 Nisan 2009	14 Nisan 2009	Yönetici ve Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İnfaz K Personel
45		13 Nisan 2009	17 Nisan 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Mü
46	DSM DAİ.BAŞK.	13 Nisan 2009	24 Nisan 2009	İletişim Stratejileri	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
47		13 Nisan 2009	24 Nisan 2009	Mesleki Yakın Savunma Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İK M ÷ İK

48	DIŞ İLİŞKİLER	20 Nisan 2009	8 Mayıs 2009	Suudi Arabistan Cezaevleri Personeli Eğitimi	Uluslar arası Eğitim	Suudi Arabistan Cezaevleri Personeli Eğitimi
49	DSM DAİ.BAŞK.	20 Nisan 2009	1 Mayıs 2009	Çocuklar İçin Kurumlar Arası Çalışma Stratejilerinin Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
50	DSM DAİ.BAŞK.	20 Nisan 2009	20 Nisan 2009	Çocuk müdahale Programı 2 için Sunumlar	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
51	DSM DAİ.BAŞK.	20 Nisan 2009	01 Mayıs 2009	Mağdurlar İçin Politika Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
52		27 Nisan 2009	1 Mayıs 2009	Uygulamalı İnsan Hakları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKMLER
53	DSM DAİ.BAŞK.	27 Nisan 2009	27 Nisan 2009	Çocuk müdahale Programı 2 için Sunumlar	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
54		27 Nisan 2009	01 Mayıs 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Müdürlüğe Görevde Yükselme
55	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	27 Nisan 2009	01 Mayıs 2009	Alkol ve Madde Bağımlılığı Programı-Eğitici Eğitimi	Eğitici Eğitimi	Psikolog, Sosyal Hizmet Uzmanı Çalışmaları
56	DSM DAİ.BAŞK.	04 Mayıs 2009	04 Mayıs 2009	Çocuk müdahale Programı 2 için Sunumlar	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
57	DSM DAİ.BAŞK.	04 Mayıs 2009	15 Mayıs 2009	Çocuklarla Çalışma Ulusal Standartlarının Oluşturulması	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
58		04 Mayıs 2009	08 Mayıs 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Müdürlüğe Görevde Yükselme
59		04 Mayıs 2009	15 Mayıs 2009	Mesleki Yakın Savunma Teknik ve Taktikleri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKMLER - İKMLER
60	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	04 Mayıs 2009	08 Mayıs 2009	Alkol ve Madde Bağımlılığı- Uygulamalı Eğitim	Uygulayıcı Eğitimi	Psikolog, Sosyal Hizmet Uzmanı Çalışmaları
61		11 Mayıs 2009	15 Mayıs 2009	Uygulamalı İnsan Hakları Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKMLER
62		11 Mayıs 2009	15 Mayıs 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Müdürlüğe Görevde Yükselme
63		20 Mayıs 2009	05 Haziran 2009	İdare Memurluğuna Görevde Yükselme	Görevde Yükselme	CİK Personeli Eğitimi
64	DSM DAİ.BAŞK.	25 Mayıs 2009	05 Haziran 2009	Çocuk Müdahale Programı 1'in Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
65	DSM DAİ.BAŞK.	25 Mayıs 2009	05 Haziran 2009	Mağdur Müdahale Programı 1'in Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
66	DSM DAİ.BAŞK.	01 Haziran 2009	12 Haziran 2009	Mağdurlar İçin Kurumlar Arası Çalışma Stratejilerinin Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
67	DSM DAİ.BAŞK.	8 Haziran 2009	12 Haziran 2009	Şube Müdürlerine Verilecek Genel Yönetim Semineri Materyalinin Hazırlanması	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
68		8 Haziran 2009	26 Haziran 2009	2. Müdürlüğe Görevde Yükselme	Görevde Yükselme	CİK İdare Memurları
69	DIŞ İLİŞKİLER	8 Haziran 2009	26 Haziran 2009	Suudi Arabistan Cezaevleri Personeli Eğitimi	Uluslar arası Eğitim	Suudi Arabistan Cezaevleri Personeli Eğitimi
70	ÇOCUK EĞİTİMİ	8 Haziran 2009	19 Haziran 2009	Yönetici ve Personel Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza İnfaz Kurumları Personeli Eğitimi
71	DSM DAİ.BAŞK.	15 Haziran 2009	19 Haziran 2009	Şube Müdürlerine Verilecek Genel Yönetim Semineri	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
72	DSM DAİ.BAŞK.	15 Haziran 2009	26 Haziran 2009	Mağdurlarla Çalışma Ulusal Standartlarının Oluşturulması	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
73		22 Haziran 2009	26 Haziran 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	CİK 2. Müdürlüğe Görevde Yükselme
74	DSM DAİ.BAŞK.	22 Haziran 2009	26 Haziran 2009	Çocuk Müdahale Programı 1 İçin Eğitici Elkitabının Hazırlanması	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi
75	DSM DAİ.BAŞK.	22 Haziran 2009	3 Temmuz 2009	İletişim Stratejileri	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli Eğitimi

76	DIŞ İLİŞKİLER	29 Haziran 2009	17 Temmuz 2009	Suudi Arabistan Cezaevleri Personeli Eğitimi	Uluslar arası Eğitim	Suudi Arabistan Cezaevleri Personeli
77		29 Haziran 2009	3 Temmuz 2009	Ceza İnfaz Kurumu Vaizleri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Diyanet İşleri Başkanlığı Ceza Vaizleri
78		29 Haziran 2009	17 Temmuz 2009	Muhasebe Yekkilisi Görevde Yükselme	Görevde Yükselme	CİK Personeli
79	DSM DAİ.BAŞK.	29 Haziran 2009	10 Temmuz 2009	Çocuk Müdahale Programı 2'nin Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
80	DSM DAİ.BAŞK.	6 Temmuz 2009	10 Temmuz 2009	Şube Müdürlerine Genel Yönetim Eğitimi Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Personeli
81	DSM DAİ.BAŞK.	13 Temmuz 2009	17 Temmuz 2009	Şube Müdürlerine Genel Yönetim Eğitimi Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Personeli
82	DSM DAİ.BAŞK.	13 Temmuz 2009	17 Temmuz 2009	Mağdur Müdahale Programı 1 İçin Eğitici Elkitabının Hazırlanması	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
83	DSM DAİ.BAŞK.	20 Temmuz 2009	24 Temmuz 2009	Çocuk Müdahale Programı 1 Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Personeli
84	DSM DAİ.BAŞK.	20 Temmuz 2009	24 Temmuz 2009	Mağdur Müdahale Programı 1 İçin Eğitici Eğitimi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
85	DSM DAİ.BAŞK.	20 Temmuz 2009	24 Temmuz 2009	Çocuk Müdahale Programı 1 ve Ulusal Standartlar Konularında Şube Müdürlerine Verilecek Eğitimin Materyalinin Hazırlanması	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
86	DSM DAİ.BAŞK.	27 Temmuz 2009	31 Temmuz 2009	Çocuk Müdahale Programı 1 ve Ulusal Standartlar Konularında Şube Müdürlerine Verilecek Eğitimin Eğitici Eğitimi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
87	DSM DAİ.BAŞK.	27 Temmuz 2009	7 Ağustos 2009	Mağdur Müdahale Programı 2'nin Geliştirilmesi ve El Kitabının Yazılması	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
88	DSM DAİ.BAŞK.	3 Ağustos 2009	4 Ağustos 2009	Altı Aylık Proje Değerlendirme Toplantısı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Personeli
89	DSM DAİ.BAŞK.	31 Ağustos 2009	4 Eylül 2009	Mağdur Müdahale Programı 1 Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Personeli
90	DSM DAİ.BAŞK.	31 Ağustos 2009	4 Eylül 2009	Çocuk Müdahale Programı 2'nin El Kitabının Yazılması	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
91	PERSONEL GEN.MÜD.	31 Ağustos 2009	11 Eylül 2009	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye Personeli
92	DSM DAİ.BAŞK.	31 Ağustos 2009	11 Eylül 2009	Mağdur Müdahale Programı 2'nin Geliştirilmesi ve El Kitabının Yazılması	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
93	DSM DAİ.BAŞK.	7 Eylül 2009	18 Eylül 2009	Çocuk Müdahale Programı 2 İçin Eğitici Eğitimi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
94	DSM DAİ.BAŞK.	14 Eylül 2009	15 Eylül 2009	Çocuk Müdahale Programı 3 için Sunumlar	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
95	DSM DAİ.BAŞK.	14 Eylül 2009	18 Eylül 2009	Mağdur Müdahale Programı 1 ve Temel Mağdur Yaklaşımı Konusunda Şube Müdürlerine Verilecek Eğitimin Materyal Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
96	DSM DAİ.BAŞK.	23 Eylül 2009	25 Eylül 2009	Çocuk Müdahale Programı 3 için Sunumlar	Eğitici Eğitimi	D.S Personeli
97	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	28 Eylül 2009	9 Ekim 2009	Özel Gözetim ve Denetim Programı	Revizyon Eğitimi	Psikolog, Sosyal Çalışmalar
98	PERSONEL GEN.MÜD.	28 Eylül 2009	9 Ekim 2009	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye Personeli

99	DSM DAİ.BAŞK.	05 Ekim 2009	9 Ekim 2009	Mağdur Müdahale Programı 1 ve Temel Mağdur Yaklaşımı Konusunda Şube Müdürlerine Verilecek Eğitimin Eğitici Eğitimi	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
100	DSM DAİ.BAŞK.	5 Ekim 2009	9 Ekim 2009	Mağdur Müdahale Programı 2 İçin Eğitim Materyalinin Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
101	DSM DAİ.BAŞK.	12 Ekim 2009	16 Ekim 2009	Mağdur Müdahale Programı 2 İçin Eğitici Eğitimi	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
102		12 Ekim 2009	23 Ekim 2009	Askerî Cezaevi Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Askeri Ce Person
103	PERSONEL GEN.MÜD.	12 Ekim 2009	23 Ekim 2009	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye Per
104	DSM DAİ.BAŞK.	19 Ekim 2009	20 Ekim 2009	Mağdur Müdahale Programı 3 İçin Sunumlar	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
105	DSM DAİ.BAŞK.	19 Ekim 2009	20 Ekim 2009	Mağdur Müdahale Programı 4 İçin Sunumlar	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
106	DSM DAİ.BAŞK.	26 Ekim 2009	27 Ekim 2009	Mağdur Müdahale Programı 4 İçin Sunumlar	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
107	PERSONEL GEN.MÜD.	26 Ekim 2009	6 Kasım 2009	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye Per
108	DSM DAİ.BAŞK.	02 Kasım 2009	06 Kasım 2009	Müdahale Programlarını Desteklemek İçin Şube Müdürlerine Süpervizyon Eğitimi Materyalinin Hazırlanması	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
109	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	02 Kasım 2009	13 Kasım 2009	Öfke Kontrol Programı	Revizyon Eğitimi	Psikolog, S Çalışma
110		09 Kasım 2009	20 Kasım 2009	Askerî Cezaevi Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Askeri Ce Person
111	DSM DAİ.BAŞK.	09 Kasım 2009	20 Kasım 2009	Mağdur Müdahale Programı 3 İçin Eğitim Materyalinin Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
112	PERSONEL GEN.MÜD.	9 Kasım 2009	20 Kasım 2009	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye Per
113	DSM DAİ.BAŞK.	09 Kasım 2009	20 Kasım 2009	Çocuk Müdahale Programı 3'ün Geliştirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
114	DSM DAİ.BAŞK.	16 Kasım 2009	20 Kasım 2009	Mağdur Müdahale Programı 1 ve Temel Mağdur Yaklaşımı Konusunda Şube Müdürlerine Seminer	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S Perso
115	DSM DAİ.BAŞK.	01 Aralık 2009	11 Aralık 2009	Çocuk Müdahale Programı 4'ün El Kitabının Yazılması	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
116	PERSONEL GEN.MÜD.	1 Aralık 2009	11 Aralık 2009	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye Per
117	PERSONEL GEN.MÜD.	14 Aralık 2009	25 Aralık 2009	Adliye Personeli Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye Per
118	DSM DAİ.BAŞK.	07 Aralık 2009	11 Aralık 2009	Çocuk Müdahale Programı 1' in ve Eğitiminin Gözden Geçirilmesi	Eğitici Eğitimi	D.S Perso
119	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	07 Aralık 2009	11 Aralık 2009	İntihar ve Kendine zarar verme konusunda personelde farkındalık yaratma programı	Uygulayıcı Eğitimi	Psikolog, S Çalışma

ORD. PROF. DR. SULHİ DÖNMEZER EĞİTİM MERKEZİ 2009 YILI

SIRA	TALEP EDEN BİRİM	TARİHLERİ ARASINDA		EĞİTİMİN ADI	TÜRÜ	
1		5 Ocak 09	9 Ocak 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metris
2		12 Ocak 09	16 Ocak 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metris
3	YETİŞKİN EĞİTİM	12 Ocak 09	16 Ocak 09	Yetişkin I-II. Kademe Eğitim Sertifikası HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Öğretmen
4		19 Ocak 09	23 Ocak 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metris
5	YETİŞKİN EĞİTİM	19 Ocak 09	23 Ocak 09	Yetişkin I-II. Kademe Eğitim Sertifikası HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Öğretmen
6		19 Ocak 09	6 Şubat 09	Katip Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	4 Yıllık Katip
7		19 Ocak 09	6 Şubat 09	Eğit.Merk.Eğitim Almamış İKM	Hizmet İçi Eğitim Kursu	Cezalı Personel
8		19 Ocak 09	30 Ocak 09	Öfke Kontrol Programı Materyal Hazırlama	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Denetim Şubesi
9		26 Ocak 09	30 Ocak 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metris
10		2 Şubat 09	6 Şubat 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metris
11		9 Şubat 09	13 Şubat 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metris
12	YETİŞKİN EĞİTİM	9 Şubat 09	13 Şubat 09	Yetişkin I-II. Kademe Eğitim Sertifikası HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Öğretmen
13	PERSONEL GEN.MÜD.	9 Şubat 09	20 Şubat 09	Adliye Zabıt Katipleri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Zabıt Katipleri
14	DSM DAİ.BAŞK.	16 Şubat 09	27 Şubat 09	Öfke Kontrol Programı Eğitici Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Denetim Şubesi
15		16 Şubat 09	20 Şubat 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metris
16		23 Şubat 09	27 Şubat 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metris
17	PERSONEL GEN.MÜD.	23 Şubat 09	6 Mart 09	Adliye Zabıt Katipleri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye Zabıt Katipleri

18		2 Mart 09	6 Mart 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metri
19		9 Mart 09	13 Mart 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metri
20	PERSONEL GEN.MÜD.	9 Mart 09	20 Mart 09	Adliye Zabıt Katipleri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye
21		16 Mart 09	20 Mart 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metri
22	DSM DAİ.BAŞK.	16 Mart 09	20 Mart 09	Öfke Kontrol Programı Pilot Uygulama Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
23		23 Mart 09	27 Mart 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metri
24	PERSONEL GEN.MÜD.	23 Mart 09	3 Nisan 09	Adliye Zabıt Katipleri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye
25		30 Mart 09	3 Nisan 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metri
26	DSM DAİ.BAŞK.	30 Mart 09	3 Nisan 09	Genel Eğitim Metotları Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
27	DSM DAİ.BAŞK.	30 Mart 09	3 Nisan 09	Grupla Çalışma Metotları Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
28		6 Nisan 09	10 Nisan 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metri
29	DSM DAİ.BAŞK.	6 Nisan 09	10 Nisan 09	Genel Eğitim Metotları Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
30	DSM DAİ.BAŞK.	6 Nisan 09	10 Nisan 09	Grupla Çalışma Metotları Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
31		13 Nisan 09	17 Nisan 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metri
32		13 Nisan 09	5 Haziran 09	Aday Memur Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Ceza Perso
33		20 Nisan 09	25 Nisan 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metri
34		27 Nisan 09	1 Mayıs 09	Metris Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Metri
35	YETİŞKİN EĞİTİM	4 Mayıs 09	6 Mayıs 09	Yönetici Eğitimi HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	1. M
36	YETİŞKİN EĞİTİM	7 Mayıs 09	9 Mayıs 09	Yönetici Eğitimi HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	1. M

37	YETİŞKİN EGİTİM	11 Mayıs 09	13 Mayıs 09	Yönetici Eğitimi HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	1. M
38	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	11 Mayıs 09	15 Mayıs 09	Alkol ve Madde Bağımlılığı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psiko
39	YETİŞKİN EGİTİM	14 Mayıs 09	16 Mayıs 09	Yönetici Eğitimi HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	1. M
40	YETİŞKİN EGİTİM	18 Mayıs 09	20 Mayıs 09	Yönetici Eğitimi HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	1. M
41	YETİŞKİN EGİTİM	21 Mayıs 09	23 Mayıs 09	Yönetici Eğitimi HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	1. M
42	YETİŞKİN EGİTİM	25 Mayıs 09	27 Mayıs 09	Yönetici Eğitimi HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	1. M
43	YETİŞKİN EGİTİM	28 Mayıs 09	30 Mayıs 09	Yönetici Eğitimi HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	1. M
44		1 Haziran 09	12 Haziran 09	Yakın Savunma HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza Perso
45	PERSONEL GEN.MÜD.	8 Haziran 09	19 Haziran 09	Adliye Zabıt Katipleri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye
46	PERSONEL GEN.MÜD.	22 Haziran 09	3 Temmuz 09	Adliye Zabıt Katipleri Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Adliye
47	DSM DAİ.BAŞK.	29 Haziran 09	3 Temmuz 09	Çocuk Müdahale Programı 1 İçin Eğitici Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
48		29 Haziran 09	3 Temmuz 09	Uygulamalı Eğt. Yön. Ve Gözetmenliği	Hizmet İçi Eğitim Semineri	II. M
49	DSM DAİ.BAŞK.	6 Temmuz 09	10 Temmuz 09	Öfke Kontrol Programı Kısmi Uygulama Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
50	DSM DAİ.BAŞK.	31 Ağustos 09	4 Eylül 09	Çocuk Müdahale Programı 1 ve Ulusal Standartlar Konularında Şube Müdürlerine Seminer	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
51		31 Ağustos 09	11 Eylül 09	Yakın Savunma HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza Perso
52		7 Eylül 09	31 Ekim 09	Aday Memur Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Ceza Perso
53	DSM DAİ.BAŞK.	12 Ekim 09	16 Ekim 09	Çocuk Müdahale Programı 2 Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
54		12 Ekim 09	23 Ekim 09	Yakın Savunma HİES	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Ceza Perso
55	DSM DAİ.BAŞK.	19 Ekim 09	23 Ekim 09	Mağdur Müdahale Programı 1 ve Temel Mağdur Yaklaşımı Konusunda Şube Müdürlerine Seminer	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.

56		2 Kasım 09	25 Aralık 09	Aday Memur Eğitimi	Aday Memur Eğitimi	Ceza Perso
57	DSM DAİ.BAŞK.	9 Kasım 09	13 Kasım 09	Mağdur Müdahale Programı 1 ve Temel Mağdur Yaklaşımı Konusunda Şube Müdürlerine Seminer	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
58	DSM DAİ.BAŞK.	16 Kasım 09	20 Kasım 09	Mağdur Müdahale Programı 2 Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
59	DSM DAİ.BAŞK.	7 Aralık 09	11 Aralık 09	Müdahale Programlarını Desteklemek İçin Şube Müdürlerine Süpervizyon Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.
60	YETİŞKİN İYİLEŞTİRME	21 Aralık 09	25 Aralık 09	İntihar ve Kendine zarar verme konusunda personelde farkındalık yaratma programı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Psiko
61	DSM DAİ.BAŞK.	14 Aralık 09	18 Aralık 09	Müdahale Programlarını Desteklemek İçin Şube Müdürlerine Süpervizyon Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den. Şub.

HÜSEYİN TURGUT EĞİTİM MERKEZİ 2009 YILI EĞİTİM PLANI

SIRA	TALEP EDEN BİRİM	TARİHLERİ ARASINDA		EĞİTİMİN ADI	TÜRÜ	HEDEFLERİ
1		5 Ocak 2009	23 Ocak 2009	Hizmet içi Eğitim Kursu	Hizmet içi Eğitim Kursu	İKM-İKBM
2		5 Ocak 2009	9 Ocak 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi Semineri Materyal Hazırlama	Eğitimci Eğitimi	Eğitim Merkezi Görevlileri
3	YETİŞKİN EĞİTİM	12 Ocak 2009	25 Ocak 2009	Badminton Antrenörlüğü ve Hakemliği Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	C.İ.K Personel
4		2 Şubat 2009	6 Şubat 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi Semineri Materyal Hazırlama	Eğitimci Eğitimi	Eğitim Merkezi Görevlileri
5		2 Şubat 2009	6 Şubat 2009	Ekip Çalışması ve İletişim	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM
6		9 Şubat 2009	13 Şubat 2009	Ekip Çalışması ve İletişim	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM
7	YETİŞKİN EĞİTİM	16 Şubat 2009	28 Şubat 2009	Badminton Antrenörlüğü ve Hakemliği Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	C.İ.K Personel
8		23 Şubat 2009	27 Şubat 2009	Ekip Çalışması ve İletişim	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM
9		2 Mart 2009	6 Mart 2009	Ekip Çalışması ve İletişim	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM
10		9 Mart 2009	1 Mayıs 2009	Aday Memurluk Eğitimi	Aday Memurluk Eğitimi	İKM
11		16 Mart 2009	20 Mart 2009	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM Bayan Personel
12		23 Mart 2009	27 Mart 2009	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM Bayan Personel
13		25 Mayıs 2009	29 Mayıs 2009	Uzman Erbaşlıktan İnfaz Koruma Memurluğuna Atananlara Yönelik Hizmet içi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM
14		27 Nisan 2009	1 Mayıs 2009	Kişisel Gelişim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM Bayan Personel

15		4 Mayıs 2009	8 Mayıs 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare Memur
16		11 Mayıs 2009	15 Mayıs 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare Memur
17		18 Mayıs 2009	22 Mayıs 2009	Etkin Yönetim Becerileri Eğitimi Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İdare Memur
18		15 Haziran 2009	19 Haziran 2009	Ekip Çalışması ve İletişim	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM
19		22 Haziran 2009	10 Temmuz 2009	Katıplığe Görevde Yükselme Eğitimi	Görevde Yükselme Eğitimi	C.İ.K Personel
20	DSM DAİ.BAŞK.	20 Temmuz 2009	24 Temmuz 2009	Şube Müdürlerine Genel Yönetim Eğitimi Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Den.Serb.ve Yard.Merk.Ş Görevli Personel
21		13 Temmuz 2009	31 Temmuz 2009	Ambar Memurluğuna Görevde Yükselme Eğitimi	Görevde Yükselme Eğitimi	C.İ.K Personel
22		31 Ağustos 2009	16 Ekim 2009	Aday Memurluk Eğitimi	Aday Memurluk Eğitimi	İKM
23		19 Ekim 2009	23 Ekim 2009	Uzman Erbaşlıktan İnfaz Koruma Memurluğuna Atananlara Yönelik Hizmet İçi Eğitim Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM
24	PERSONEL GEN.MÜD.	9 Kasım 2009	20 Kasım 2009	Adliye Personeli Eğitimi (İnteraktif Eğitim ve Teorik Eğitim)	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Zabıt Katiple
25		16 Kasım 2009	20 Kasım 2009	Uygulamalı Eğt. Yön. Ve Gözetmenliği	Hizmet İçi Eğitim Semineri	2. Müdür/İKM
26		23 Kasım 2009	25 Kasım 2009	Proje Döngü Yönetimi (Proje Hazırlama / Tasarlama)	Hizmet İçi Eğitim Semineri	C.İ.K Personel
27	PERSONEL GEN.MÜD.	7 Aralık 2009	18 Aralık 2009	Adliye Personeli Eğitimi (İnteraktif Eğitim ve Teorik Eğitim)	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Zabıt Katiple
28		14 Aralık 2009	18 Aralık 2009	Uygulamalı Eğt. Yön. Ve Gözetmenliği	Hizmet İçi Eğitim Semineri	2. Müdür/İKM
29	PERSONEL GEN.MÜD.	21 Aralık 2009	31 Aralık 2009	Adliye Personeli Eğitimi (İnteraktif Eğitim ve Teorik Eğitim)	Hizmet İçi Eğitim Semineri	Zabıt Katiple
						TOPLAM

KAHRAMANMARAŞ EĞİTİM MERKEZİ 2009 YILI EĞİTİM PLANI

SIRA	TALEP EDEN BİRİM	TARİHLERİ ARASINDA		EĞİTİMİN ADI	TÜRÜ	HEDEF KİTLE
1		5 Ocak 2009	27 Şubat 2009	Aday Memurluk Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	İKM
2	YETİŞKİN EĞİTİM	19 Ocak 2009	25 Ocak 2009	Yetişkin Eğitimi Satranç	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM
3	YETİŞKİN EĞİTİM	26 Ocak 2009	1 Şubat 2009	Yetişkin Eğitimi Satranç	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKM
4		2 Mart 2009	24 Nisan 2009	Aday Memurluk Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	İKM
5		4 Mayıs 2009	8 Mayıs 2009	KİŞİSEL GELİŞİM SEMİNERİ	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKBM VE İKM

6		25 Mayıs 2009	29 Mayıs 2009	Uygulamalı Eğt. Yön. Ve Gözetmenliği	Hizmet İçi Eğitim Semineri	2. Müdür ve İKBM
7		8 Haziran 2009	12 Haziran 2009	KİŞİSEL GELİŞİM SEMİNERİ	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKBM VE İKM
8		22 Haziran 2009	10 Temmuz 2009	Katılığa Görevde Yükselme Eğitimi	Görevde Yükselme Eğitimi	C.İ.K Personel
9		20 Temmuz 2009	24 Temmuz 2009	İnsan Hakları Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKBM VE İKM
10	DSM DAİ.BAŞK.	27 Temmuz 2009	31 Temmuz 2009	Şube Müdürlerine Genel Yönetim Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S. Yrd. Mer. Şb. Md. Görev Personel
11		7 Eylül 2009	11 Eylül 2009	KİŞİSEL GELİŞİM SEMİNERİ	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKBM VE İKM
12		14 Eylül 2009	18 Eylül 2009	KİŞİSEL GELİŞİM SEMİNERİ	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKBM VE İKM
13		28 Eylül 2009	20 Kasım 2009	Aday Memurluk Eğitimi	Hizmet İçi Eğitim Kursu	İKM
14	DSM DAİ.BAŞK.	2 Kasım 2009	6 Kasım 2009	Mağdur Müdahale Programı I. Ve Temel Mağdur Yaklaşımı	Hizmet İçi Eğitim Semineri	D.S. Yrd. Mer. Şb. Md. Görev Personel
15		7 Aralık 2009	12 Aralık 2009	İnsan Hakları Semineri	Hizmet İçi Eğitim Semineri	İKBM VE İKM
						TOPLAM

— • —

 İçindekilere dön

İlanlar

Adalet Bakanlığından :

İstanbul 8. İcra Müdürlüğünün 2007/19213 esas sayılı dosyasının kaybedildiği anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

2093/1-1

Bayındır Asliye Hukuk Mahkemesinin 1979/385 Esas, 1980/319 Karar sayılı dosyasının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

Duyuru

18 Mart 2009 tarih ve 27173 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

— Karadnciz Ekonomik İşbirliği (KEİ) Örgütü Üyesi Devletlerin Vatandaş İşadamları İçin Vize İşlemlerinin Basitleştirilmesi Anlaşması Hakkında 2009/14762 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,

19 Mart 2009 tarih ve 27174 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

— Çevre Gelirlerinin Takip ve Tahsili ile Tahsilat Karşılığı Öngörülen Ödeneğın Kullanımı Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik,

— Bayındırlık ve İskan Bakanlığından Proje ve Kontrollük İşlerinde Uygulanacak Fiyat Artış Oranları Hakkında Tebliğ,

— Ulaştırma Bakanlığından Bir Kısım Motorlu Karayolu Taşıtlarının Piyasadan Çekilmesine İlişkin Tebliğ (Tebliğ No: 56),

21 Mart 2009 tarih ve 27176 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

— Nükleer Güç Santrali Sahalarına İlişkin Yönetmelik,

— Yüksek Aktiviteli Kapalı Radyoaktif Kaynakların ve Sahipsiz Kaynakların Kontrolü Yönetmeliği,

22 Mart 2009 tarih ve 27177 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

— İstanbul Menkul Kıymetler Borsası Hisse Senetleri Piyasası Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik,

— Dış Ticaret Müsteşarlığından İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (Tebliğ No: 2009/8), yer darlığı nedeniyle Bülten’e alınamamıştır.